

உ
ஓம் சரவணபவ



சைவ வாழ்வியல் சுடங்குகள்



அமரர்
தருமதி சரஸ்வதி கந்தையா

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்து வெளியிடப்பட்ட

“சரஸ்வதி தீயம்”

08.11.2015

சிவமயம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்”



அன்னையின் மடியில்
05.04.1932

ஆண்டவன் அடியில்
09.10.2015

அமரர் திருமதி சரஸ்வதி கந்தையா

அவர்களின்

கிதி வெண்பா

தூயதாம் மன்மதவாண்டு துளிர்ந்தநல் புரட்டாதியில்
பூண்டதிதி அபரபக்க துவாதசி - தாயவளாம்
சரஸ்வதி கந்தையா சிவனடி நண்ணியே
நல்வாழ்வு பெற்ற திருநாள்.

உ
சிவமயம்



அராலி தெற்கைப் பிறப்பிடமாகவும், வசிப்பிடமாகவும்
யாழ்ப்பாணம் நீராவியடியை தற்போது இருப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்
திருமதி சரஸ்வதி கந்தையா

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்து வெளியிடப்பட்ட

“சரஸ்வதி தீயம்”

08.11.2015

உ

சிவமயம்
எங்கள் இல்லத்தின்
வெருந்தலைவி!
இதயத் தெய்வத்திற்கு

சமர்ப்பணம்

எங்கள் குடும்பத்தின்
குலவிளக்காய்த் திகழ்ந்து, அன்புடனும்
பண்புடனும், நல்லவராய், வல்லவராய் நாம் வாழ
அல்லும் பகலும் அயராது பாடோட்டுழைத்து
இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் எம்மைத் தளர்வு
காணவிடாது ஏற்றம் வறவைத்து, எல்லோருக்கும்
இனிய மாதரசியாய் மங்கலம் பொவிய வாழ்ந்து
இன்று வானுறையும் தெய்வமாய் ஆகிவிட்ட எம்
அன்னையார் திருமதி சரஸ்வதி கந்தையா
அவர்களின் பொன்னடிகளுக்கு
எங்கள் கண்ணீரினால் ஏற்றி வைக்கப்பட்ட இந்த
“சரஸ்வதி தீபம்”
நினைவு மலரினைப் பணிவன்புடன்
சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

- குடும்பத்தினர்.





திருச்சிற்றம்பலம்
விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்திமகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினு மனத்து மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர் பான்க்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயினுஞ் சனையுங் கடலுடன் கழ்ந்த
கோண மாமலை யமர்ந்தாரே.

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தளம் பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேள்
ஆண்டநீ அருளிலை ஆனால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென்று அருள்புரி யாயே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகூழ்கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே!
அம்பலம் ஆடராங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோமுக்கு அருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே!

திருப்பூரணம்

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஓங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

பட்டினத்தார் பாடல்

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்துஎன்னைத் காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந்தாய் தனக்கோ
விறகிலிட்டுத் தீ மூட்டுவேன்.

திருமந்திரம்

ஊரெலாங் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே.

பிராயச்சித்தப் பாடல்

கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிழையுங் ஸசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும்நின் னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையுட் துதியாய் பிழையுந் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.

திருப்புகழ்

உம்பர்தருத் தேனுமணிக்	கசிவாகி
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்	துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
எந்தனுயிரக் காதரவுற்	றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே
தந்தைவல த்தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர் தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க! மலிவளம் சுரக்க மன்னன்!
கோன்முறை அரசு செய்க! குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க!
நான்மறை அறங்களோங்க! நற்றவம் வேள்வி மல்க!
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

அமரர் திருமதி சரஸ்வதி கந்தையா

அவர்களின்

வாழ்க்கைப் பாதையில்

பின்னோக்கிச் சில நிமிடங்கள்

இந்து மாகடலில் இலங்கிடும் முத்தென வந்து ஈழத்து வளமார் நாட்டின் சிரசென விளங்கும் சிறப்புடை நிலமாம் யாழ்ப்பாணம். முன்னர் பாணன் என்பவன் தமது யாழினில் இசையது கூட்டி பரிசெனப் பெற்ற நாடு இதுவாகும். இதன் தென்மேற்கு கரையோரமாக அமைந்தது அராலி என்னும் நற்பதியாகும். இவ்வூருக்கு அராலி என்னும் பெயர் வரக்காரணம் முற்காலத்தில் அராலியில் “ஆறா” என்னும் ஒரு வகை மீன் அதிகமாகக் கிடைத்ததாலோ இன்றும் இவ்வூரில் அதிகமாகக் காணப்படும் அரளிச் செடிகள் அதிகமாக இருந்ததாலோ “அராலி” என்னும் பெயர் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கூறப்படுகின்றது.

இங்கு அறம்பல புரிந்த அறவாணர்களும் கவின்கலை போற்றும் கலை விற்பன்னர்களும், ஆன்மீகம் வளர்ந்திடும் ஆசான்களும் விவசாயத்தில் மேலோங்கும் விவசாயிகளும், அண்டினோரை ஆதரிக்கும் வள்ளல்களும், கல்வி கைவந்த வல்லாளர்களும் வாழ்கின்றனர்.

இந்த ஊரிலே சைவவேளாளர் பரம்பரையில் உதித்த சுப்பிரமணியம் தையல்நாயகம் தம்பதிகளுக்கு மூத்த புத்திரியாக 1932ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 05ம் திகதி (05.04.1932) அமரர் கந்தையா சரஸ்வதி அவதரித்தார்.

இவ்வாறு இந்நிலம் வந்தவர் தன் உடன் பிறப்புக்களாக அன்புபிசு பொங்கி ஆசையுடன் விளையாட பரமசிவம், பொன்னம்பலம், சிற்றம்பலம், குமாரசாமி, சிவபாக்கியம், மார்க்கண்டு என்னும் சகோதரர்களையும் கண்டு அகமகிழ்ந்தார்.

இவ்வளவில் “ஆசையுடன் ஆடியதுபோதும் மகளே அன்புடனே பள்ளி செல்வெண்டும் மகளே” என்ற பெற்றோரின் அறிவுரை கேட்டும் அவர்களின் வழிகாட்டுதலில் தனது கல்வியை அராலி சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயத்தில் பயின்றார்.

இவர் மணப்பருவம் எய்தியதும் பெற்றோர் இவருக்கு அராலி தெற்கைச் சேர்ந்த அம்பலவாணர் சிவக்கொழுந்து தம்பதியரின் மகனான கந்தையா என்பவரை திருமணம் செய்து வைத்தனர். மனைவி அமைவதெல்லாம் இறைவன் கொடுத்த வரம் என்பார்கள் இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கின்றார்.

“மனைத்தக்க மாண்புடையாளாகித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை”

கணவனுக்கு ஏற்ற மனைவியாய் எவர் மனம் கோணாது நற்பண்பும், நற்செய்கைகளாலும் வருவாய்க்கு ஏற்ப தன் குடும் பத்தைச் செம்மையாய் அமைத்து வாழ்பவளே சிறந்த வாழ்க்கைத் துணையாவாள். திருமணத்தோடு இவரின் வாழ்வு ஒரு புது அத்தியாயமாக மலர்ந்தது.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது”

என்னும் குறள் வாக்கிற்கு அமைய இல்றை வாழ்வில் ஈடுபட்டார்கள். சம்சார சாகர பந்தத்தில் ஏற்ற இறக்கம் இன்ப துன்பம் என்பது மாறா நியதிகள். இவைகளையெல்லாம் எதிர்நீச்சல் போடுகின்ற மனிதருக்கு இல்லச் சூமையும் சுவையாகத் தானிருக்கும். நிழலுக்குப் பயந்தால் நிம்மதி போகும். நெஞ்சுரத்தோடு இல்றைப் பயணத்தை மேற்கொண்ட கந்தையா சரஸ்வதி தம்பதியரின் இல்லத்தின் பயனாக

“மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட்பேறு”

என்ற பொய்யாமொழிப் புலவன் கூற்றுக்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்து காட்டிய அன்புத் தம்பதியினருக்கு பெற்றோரின் பிதிர்க்கடன் தீர்க்கவும் பிள்ளைக்கலி தீர்க்கவும் பிறந்த செவ்வ மகனாம் நடராஜாவையும் அன்னையின் அரவணைப்பிலே சுகம் கண்ட பாக்கியலட்சுமியையும், பவளராணியையும் சீரொழுக அகங்குழைய அன்பிற்கும் ஆஸ்திக்கும் உரிய பொன் மகள்களாகவும் பெற்று மகிழ்ந்தனர்.

“செவ்வாக்கழுகு செழுங்கினை தாங்குதல் பெண்ணுக்கழுகு தான் பிறந்த அகழும் புக்கழும் சிறக்கப் பெருங்கினை தாங்கி வாழ்தலே யாம்” என்ற அறநெறியைக் கடைசிவரை கைக்கொண்டொழுகியவர் அமரர் சரஸ்வதி கந்தையா அவர்கள் கந்தையாவை கரம் பற்றிய நாள் தொடக்கம் அன்னார் இறக்கும் வரை தன் மனையாளனை அன்புடனும் பண்புடனும் ஆதரித்துப் போற்றி நின்றவர்.

காலத்தின் கோலத்தினால் தம் தேவை உணர்ந்து "திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு" என்னும் முதுமொழிக் கொப்ப தன் ஆண் மகனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்து நிறைந்த இன்பத்தைக் கண்டார் இவர் தற்போது ஜேர்மனியில் வசித்து வருகின்றார்.

உரிய பருவம் வந்தபோது தன் மக்களுக்கு பெருவிருப்போடு நல்ல வாழ்க்கைத்துணை நலத்தைத் தேடிக்கொடுத்து இன்புற்றவர். அவ்வகையில் மூத்த மருமகனாக பண்டத்தெருப்பைச் சேர்ந்த பேரம்பலம் ருக்குமணியின் மகனான இராசரத்தினம் என்பவரை மகள் பாக்கியலட்சுமிக்கு மணம்முடித்து வைத்தார். தனது கடைசி மகளுக்கு யாழ்ப்பாணம் கந்தர்மடத்தைச் சேர்ந்த மவுனகுரு பொன்னம்மா தம்பதியினரின் புத்திரரான தெய்வேந்திரனையும் மூத்தமகன் நடராஜாவுக்கு பன்னாலையைச் சேர்ந்த ஆறுப்பிள்ளை சிவகாமிப்பிள்ளை தம்பதியரின் மகளான ரஞ்சினியையும் மணம் முடித்து வைத்தார்.

இவர் தீபாதினி, தீபதர்சினி, பார்த்தீபன், டிஷாந்தினி நந்தகுமாரன், ருத்திரகுமாரன் ஆகிய ஆறு பேரப்பிள்ளைகள் "அம்மம்மா" என அழைக்கும் பேறு பெற்றவர்.

அமரர் அவர் தம் மக்களால் மட்டுமன்றி தம் சகோதர சகோதரிகள் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற பெறாமக்கள் மருமக்களிலும் பாசமிக்கவர். அமரரின் ஈமச்சடங்குகளில் அவர்களின் பாசவுணர்வுகளை காணக்கூடியதாக இருந்தது. இதுதான் நாம் கொண்டு செல்லும் பயன்களாகும். பிறக்கும் போது கொண்டு வருவது ஒன்றுமில்லை. இங்கு தேடியது எதுவோ அதனை இங்கேயே விட்டுச் செல்வது நாம் புரிந்த நல்வினை. தீவினைப் பயன்களேயாம் எனக் கீதை பகிர்கின்றது.

கள்ளங்கபடமற்ற வெள்ளை மனமும், எவர் மனமும் நோகாது கறைபடாத சொற்களால் நிறைபடக்கூறும் நிறைமனத்தார். தம் இல்லம் நாடி வந்தோருக்கு இன்முகம் காட்டி இன்சொல் கூறி இரு கரம் நீட்டி நிறைந்த மனத்துடன் வரவேற்கும் நற்குணத்தவர். வந்த விருந்தாளிகள் முகம் மலர்வதைக்கண்டு அகமகிழ்பவர். இல்லையென்று தன்னிடம் வருவோருக்கு தன்னால் இயன்ற உதவிகளை மனம் கோணாது செய்பவர். உள் ஒன்று வைத்து புறம் ஒன்று பேசா பெரியவர். தம் செயலால் சொல்லால் பிறர் மனத்தில் என்றும் மாங்காத இடம் பிடித்தவர்.

இவ்வாறு நிறைவாழ்வு வாழ்ந்த அமரர் கந்தையா சரஸ்வதி மன்மத வருடம் புரட்டாதி மாதம் 22ந் திகதி வெள்ளிக்கிழமை (09.10.2015) அன்று பிற்பகல் 2.40 மணியளவில் மகம் நட்சத்திரமும் அபரபக்க துவாதசி திதியும் கூடியவேளையில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறைவனடி சேர்ந்தார்.

வாழ்க்கை என்பது மனிதன் வாழும் விதத்திலே தான் நிறைந்து உள்ளது. தன்னலமற்ற வாழ்வு சீர்பெற்ற வாழ்வு அதுவே தூய வாழ்வும் ஆகும்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு இக்குறள் பொய்யா வண்ணம் எமக்கு நல்வழிகாட்டி தெய்வத்தின் திருவடியை அடைந்துவிட்டார்.

பிறப்பவர் இறப்பது உறுதி, பிறப்புண்டேல் இறப்புமுண்டு. வந்தவர் எல்லாம் இங்கு தங்கிவிட்டால் இனி வருபவருக்கு இடமேது. எனவே இயற்கையின் நியதிக்கேற்ப அவர் தாம் வந்த பணிமுடிந்து பயணித்துவிட்டார். நாமும் ஒருநாள் போகத்தான் போகிறோம். என்பதை நெஞ்சில் நிறுத்தி அவர் செய்த நற்பணிகளை நினைத்து மகிழ்வதோடு அன்னாரின் ஆன்மா காங்கை அணி வேணியன் பாதம் அடையப் பிரார்த்திப்போமாக.

சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ என்றிடத் சிவகதி தானே.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி!! சாந்தி!!!

திருப்பொற் சுண்ணம்

தில்லையில் அருளியது

முத்துநல் தாழம்பு மாலை தூக்கி
முளைக்குடம் தூபம் நல் தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமி யும்பார் மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டி சைமின்
சித்தியுங் கௌரி யும்பார்ப் பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம்மாளைப் பாடி
ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

01

புவியல் வார்சடை எம்பி ராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடு மின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நி லாமே
குனிமின் தொழுமினொங் கோனொங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மை யாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

02

சுந்தர நீறணித் தும்மெழுகிப்
தூயபொன் சிந்தி நிதிப ரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலை தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற் (கு)
கேய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே.

03

காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
 காம்பணி மின்கள் கறையுரை
 நேச முடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங் கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப்
 பாசவீணையைப் பறித்து நின்று
 பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. 04

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லைடுக்க வொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப்
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்க ணப்பற்கு
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. 05

உலக்கை பலவோச்ச வார்பெரியர்
 உலகமே லாமுரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
 காண உலகங்கள் போதா தென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
 நாண்மொப் பாதங்கள் சூடத்தக்க
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி
 மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. 06

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்ககை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக் (கு)
 ஆடக மாமலை அன்ன கோவுக் (கு)
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. 07

வாட்டங் கண்மட மங்ககை நல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவள் கொங்கை பொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டத் துதைந்தி லங்கச்
 சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. 08

வையகம் எல்லாம் உரல தாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய ஆட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்து றையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாண னுக்கே
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. 09

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
 சௌங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆட
 பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
 அத்தன் கருணையோ ஆட ஆட
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. 10

மாடு நகைவாள் நிலாவெ றிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்து டிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்ட வாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானாக் (கு)
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. 11

மையமர் கண்டனை வான நாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் றன்னை
 ஐயனை ஐயர்பி ரானை நம்மை
 அகப்படுத்த தாட்கொண் டருமை காட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொ டித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. 12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்க ருங்கண்

வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்

என்னுடை யாரமு(து) தெங்க எப்பன்

எம்பெரு மானிம வான்ம கட்டுத்

தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்ற கப்பன்

தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்

பொன்னுடைப் புண்முலை மங்கை நல்லீர்

பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொ லிப்பத்

தாழ்குழல் கழ்தரு மானை யாடச்

செங்கனி வாயித முந்து டிப்பச்

சேயிழை யீர்சிவ லோகம் பாடிக்

கங்கை இரைப்ப அராவி ரைக்குங்

கற்றைச் சடைமுடி யான்க முற்கே

பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்

பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை

நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்

தேனைப் பழுச்சுவை ஆயி னானைச்

சித்தம் புகுந்துதித் திக்க வல்ல

கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட

கூத்தனை நாத்தமும் பேற வாழ்த்திப்

பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்

பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோ(6)
 டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
 தேவர் கணாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செவ்வச்
 சேவகம் ஏந்தியவெல் கொடியாள்
 சிவபெரு மான்முரஞ் செற்ற கொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் செய்சுண்ணம் இடித்து நாமே.

16

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்ச டைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்தும்
 ஊனக மாமமுச் சூலம் பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்ய வன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்க்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்க்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன் முப்புரம் எய்தல் பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழாந்தென் றில்லை பாடிச்
 சிற்றும் பலந்தெங்கள் செல்வம் பாடிச்
 கட்டிய மாசணக் கச்சை பாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயி னார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயி னார்க்குச்
 சோதியு மாயிருள் ஆயி னார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயி னார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயி னாருக்கு
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயி னாருக்கு
 காதியும் அந்தமும் ஆயி னாருக்கு
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

20

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

அன்னையாருக்கு இறுதிக்கடன்

இயற்றியபொழுது அருளிய வெண்பா

ஐயிரண்டு திங்களா வங்கமெலாம் நொந்துபெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்யவிரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பிற் காண்பேன் இனி.

01

முந்தித் தவங்கிடந்த முந்நூறு நாட்கமந்தே
அந்திபக லாய்ச் சிவனை யாதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல்மூட்டு வேன்.

02

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும், தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீ மூட்டுவேன்.

03

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றும் தாய் தனக்கொ
மெய்யிலே தீ மூட்டுவேன்.

04

அரிசியோ நான் இடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு?
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - உருசியுள்ள
தேனே அமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானே என அழைத்த வாய்க்கு.

05

அள்ளி இடுவது அரிசியோ தாய் தலைமேல்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல் - மெல்ல
முகமேல் முகம் வைத்து முத்தாடி என்றன்
மகனே என அழைத்த வாய்க்கு.

06

கலி விருத்தம்

முன்னை இட்ட தீ முப்புரத்திலே
பின்ன இட்டதீ தென் இலங்கையில்
அன்னை இட்டதீ அடிவயிற்றிலே
யானும் இட்டதீ மூழ்க! மூழ்கவே!!!

07

வெண்பா

வேகுதே தீயதனில் வெந்து பொடிசாம்பல்
ஆகுமே பாவினேன் ஐயகோ! - மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி என்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

08

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா! நிற்பத்தில்
வந்தாளோ! என்னை மறந்தாளோ - சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி உகந்துவரம் கிடந்துஎன்
தன்னையே ஈன்றெடுத்த தாய்.

09

பால் தெளிக்க அன்பரை அழைத்தல்

வீற்றிருந்தாள் அன்னை வீதிதனில் இருந்தாள்!
நேற்றிருந்தா ளின்று வெந்து நீறானாள் - பால்தெளிக்க
எல்லீரும் வாருங்க ளேதென் றிரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமே யாம்!

10

சடங்குகள்

(பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரை)

குழந்தைப் பருவம்

நாமகரணம் - குழந்தை பிறந்து 31ஆம் நாள் பெயரிடல்

“சூழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழுலைச் சொல்கேளாதவர்” (குறள் - 66)

பூமியிலே பிறக்கும் குழந்தைக்கு முதன் முதல் நடத்தப்படும் கிரியை “நாமகரணம்” எனப்படும். 31 நாட்கள் வரை குழந்தையை வெளியே கொண்டு செல்லுதல் கூடாது. குழந்தை பிறந்து 31ஆம் நாள் ஆசௌசகழிவு நடத்தப்படும். இதனை 31ஆம் நாள் துடக்குக் கழித்தல் என்றும் கூறுவார்கள்.



31ஆம் நாள் வீட்டைச் சுத்தப்படுத்தி மஞ்சள் நீர் தெளிக்கவும். வாசலில் நிறைகுடம் குத்துவிளக்குகள் வைக்கவும். குழந்தைக்கு அன்று முடியை இறக்கி, நீராட்டி. புத்தாடை அணிவர். வேதியரை அழைத்து அவர் முன்னிலையிற் பின்வருவனவற்றை வைக்க வேண்டும்.

தேவையான பொருட்கள்

நிறைகுடம் (நீர் நிரம்பிய குடம்), முடியுடன் தேங்காய், மாவிலை - 5, தலைவாழையிலை அல்லது தாம்பாளம், நெல் அல்லது பச்சை அரிசி, குத்துவிளக்கு, எண்ணெய், திரி, பூமாலை, விபூதி, சந்தனம், மஞ்சள், குங்குமம், பன்னீர், தட்டத்தில் வைக்கவும், பிள்ளையார் மஞ்சளிற்பிடித்து வைக்கவும். கற்பூரம், கற்பூரத்தட்டு, ஊதுபத்தி, சாம்பிராணி, சாம்பிராணித்தட்டு, வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சம்பழம் ஒரு தட்டில் வைக்கவும். பழுத்தட்டு, பால், கற்கண்டு, அறுகம்புல், மாவிலை.

வீட்டுப்பொருட்கள், உடைகள், உபயோகிக்கும் பொருட்கள் யாவும் கழுவிச் சுத்தம் செய்தபின், வீட்டினுள்ளோர் குழந்தை உட்பட, யாவரும்

நீராடிச் சுத்தமாகிய பின், வேதியரை அழைத்துவந்து புண்ணிய வாசனம் செய்வார். மந்திரம் ஒதிய நீரை அங்குள்ளோர் மீதும் மனை, ஏனைய பொருட்கள் என்பனவற்றின் மீதும் தெளிப்பது வழக்கம். துடக்குக் கழித்தபின் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டுதல் மரபாகும். வேதியர் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைக் கூறி, பூஜை செய்த பின்பு தாய்மாமன் அல்லது பெரியவர் ஒருவர் மடியில் குழந்தையை இருத்தி, அதன் பெயரை வலதுகாதிலே மூன்றுமுறை ஒதி, கற்கண்டுத் தண்ணீர் பருக்கவேண்டும். குழுமியிருப்போருக்கும் இனிப்புப் பானம் வழங்கவேண்டும். இதன் பொருள் வம்சத்தில் தோன்றியுள்ள குழந்தை இறைவன் அருளால் பெயரும், வாழ்வும் பிரகாசிக்க வாழவேண்டும் எனப் பொருள்படும். அதன் பின்பு இனபந்தங்கள் குழந்தையின் பெயரைக் காதில் ஒதுவார்கள். பெற்றோர், உற்றோர் கூற்றம் சூழக்குழந்தையின் பெயரை மனம் நிறைந்த மகிழ்வுடன் எல்லோரும் அழைத்து மகிழ்வர். குழந்தை அன்றுதான் முதன்முதலாக அப்பெயரால் பல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டு, ஆசீர்வாதம்பெற்று, அப்பெயருக்கு உரியவராகிறார். இந்நிகழ்ச்சியையே குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டும் சடங்கு என்போம். ஐயருக்குத் தானம், தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

இந்நாளில் அரைஞாண் கட்டுதல், பஞ்சாயுத சங்கிலி, பஞ்சலோகத்தினாலான காப்பு, காற்சங்கிலி போன்றவை அணியலாம்.

ஒரு தட்டிற் பச்சை அரிசி பரவி, வாழைப்பழம், மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை பாக்கு, தேசிக்காய் வைத்து அதிற் குழந்தைக்குரிய நகையை வைத்து, தகப்பன் அல்லது தாய்மாமன் அக்குழந்தைக்கு அணிவர்.

திருஷ்டிப்பொட்டு (கறுத்தப்பொட்டு) செய்யும் முறை

100 கிராம் சவ்வரிசியைத் தாச்சியில் இட்டு, சவ்வரிசி கறுப்பு நிறமாக வரும்வரை வறுக்கவும். பின் அதற்குள் தண்ணீர்விட்டு முல்லை, மல்லிகை மலர்களையும் வாசனைத் திரவியங்களையும் இட்டுக் காய்ச்சவும். கூழ் போன்ற நிலையில் உள்ள இக்கரைசலைப் பின் ஆறவைத்து ஒரு துணியிலோ, வடியிலோ, வடித்தெடுத்துக் கொள்ளவும். இக்கரிக் கூழைத் தூய்மையாகச் செதுக்கிய சிரட்டையிலோ அல்லது கிண்ணத்திலோ ஊற்றி, வெய்யிலில் நன்றாகக் காயவைக்கவும் காய்ந்த இப்பொட்டைத் தினமும் சிறிதளவு நீர்விட்டு உரைத்து பிள்ளைகளின் நெற்றியில் இடலாம். இப்படியாகக் கறுப்புப் பொட்டு இருவதனால் திருஷ்டி கழியும் என்ற நம்பிக்கை இந்துக்களுக்கு உண்டு.

41ஆம் நாள்

குழந்தை பிறந்து, துடக்குக் கழித்தபின் 41ஆம் நாள் தாயையும், குழந்தையையும் கோயிலுக்குக் கூட்டிச் சென்று கோயிலிற் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைச் சொல்லி, அர்ச்சனை செய்து இறைவனை வழிபட வேண்டும். கோயிலுக்குச் செல்லும்போது அர்ச்சனைப் பொருள்களைத் தட்டில் வைத்துக் கொண்டு செல்லவும் (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங்காய், பூக்கள், கற்பூரம், ஊதுபத்தி) குழந்தையைச் சுவாமி சந்நிதானத்தின் (கற்பக்கிரகம்) முன்னிலையில் வளர்த்தி எடுப்பது வழக்கம்.

காது குத்தல் (கர்ணவேதனம்)

குழந்தை பிறந்து 6ஆம், 7ஆம், 8 ஆம், 10ஆம் மாதங்களில் “காது குத்தல்” வைபவம் நடாத்தப்படும். இதற்கு பூஜை, கிரியை எனச் செய்ய வேண்டியதில்லை. பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து, நிறைகுடம் வைத்து வணங்கிச் செய்தல் வேண்டும். இது குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் அரிட்டதோஷ நிவர்த்திக்காகவும், தமிழர் கலாச்சாரத்திற்காகவும் அழகுக்காகவும் குத்தப்படுகிறது. பொற்கொல்லர் ஒருவரை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து காதுகுத்தித் தோடு போடுவார்கள். (தைப்புசத்திற் காது குத்தல் செய்வது சிறப்பாகும்)



சோறாட்டல் (அன்னப்பிராசனம்)

ஆண் குழந்தைக்கு 6ஆம், 8ஆம், 10ஆம், 12ஆம் ஆகிய கிரட்டை விழுந்த மாதங்களிலும், பெண் குழந்தைக்கு 5ஆம், 7ஆம், 9ஆம், 11ஆம் ஆகிய ஒற்றை விழுந்த மாதங்களிலும் சுபமுகூர்த்தம் பார்த்து, சர்க்கரை, அரிசி, கற்கண்டு, நெய் ஆகியவை கொண்டு, உப்பு நீக்கிய அமுது பொாங்கி, அப்பொங்கலைப் படைத்து வைத்து, விளக்கேற்றி, பிள்ளையார் பூஜை செய்து அதன்பின் இது குழந்தையின் முதல் போசனமாதலால், தங்கமோதிரத்தால் அவ்வமுதைத் தொட்டு தந்தை மூன்று தடவை எடுத்து ஊட்டி, மற்றோரும் எடுத்து ஊட்டி நீண்ட ஆயுளுடனும் ஆரோக்கியத்துடனும் வாழக் குழந்தையை ஆசீர்வதிப்பர்.



முதற் பல் தோன்றுதல்-பல் முளைத்தல்

குழந்தைக்குப் பல் முளைக்க ஆரம்பிக்கும்பொழுது பல்லுக் கொழுக்கட்டை அவிக்க வேண்டும். மஞ்சளிற் பிள்ளையார் பிடித்து, விளக்கு ஏற்றி வெள்ளைத்துணி விரித்து இறைவனை வழிபட்டு குழந்தையை அதில் இருத்தி குழந்தையின் தலைமீது வெள்ளைத்துணிபோட்டு ஒன்பது குழந்தைகளுக்கு சிறிது உண்டி, உற்றார் உறவினர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழவேண்டும். குழந்தைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் முளைக்க வேண்டும் என்பதற்கும் இறைவனிடம் ஆசிபெறவுமே இவ்வழிபாடு கொண்டாட்டமாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. குழந்தை சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்றுவாழ உறவினர்கள் ஆசீர்வதிப்பர்.

கொழுக்கட்டை

அரிசிமா	- 1/2 சுண்டு
அவித்த கோதுமை மா	- 3 மேசைக்கரண்டி
உடைத்த பயறு	- 100g (பயறு வறுக்கவும்)
சர்க்கரை	- 100g
தேங்காய்	- 1/2 முடி (வெள்ளைப் பூ)
ஏலக்காய்	- சிறிதளவு வறுத்து பொடி செய்ய வேண்டும்.
உப்பு	- சிறிதளவு

வறுத்த பயிற்றம் பருப்பை அவித்து, நீர் வடியவிட்டு ஆறவிடவும். ஆறிய பயற்றை சர்க்கரை, தேங்காய்ப்பூ ஏலக்காய்ப் பொடி யாவும் போட்டு ஒன்றாகச் சேர்க்கவும். அதன் பின்பு அரிசிமாவையும், கோதுமை மாவையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தேவையான உப்புப் போட்டு, கொதிநீர் விட்டு இடியப்பம் குழைக்கும் பதத்தில் குழைக்கவும். பின்பு சிறு உருண்டைகள் பிடித்து அவற்றைக் கிண்ணம் போல் செய்து பயற்றுத் துவையலை அவற்றுள் வைத்து அரைவட்ட வடிவமாக்கி, பல்லுப்போல் விளிம்பைச் செய்து சிறுதேங்காய்ச் சீவனுடன் கொழுக்கட்டை அவிக்கவும்.

கல்வி ஆரம்பம் (ஏடு தொடக்குதல்)

பண்டைக்காலத்திற் கல்வியை ஏட்டிலிருந்தே பெற்றுக்கொண்டனர். அதன் காரணமாகவே இன்றும் வாழ்க்கையில் முதன்முதலாகக் கல்வியை ஆரம்பிக்கும்போது "ஏடு தொடக்கல்" என்று கூறப்படுவது வழக்கமாகிவிட்டது.

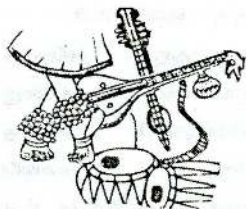
இது மூன்று அல்லது ஐந்தாம் வயதில் நடைபெறலாம். சுபவேளையில் பிள்ளையார் பூஜை செய்து வித்தியாரம்பம் செய்தல் வேண்டும். குழந்தைக்கு முதன்முதலில் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தல் பெரும்பாலும் எம்மவர்கள் விஜயதசமி எனப்படும் நவராத்திரி விழாவின் பூர்த்தியன்றே மேற்கொள்வார்கள். தைப்பூசத்தன்றும், தை முதல்



ஆனி வரையிலான காலப்பகுதியில் ஜாதகரின் நட்சத்திரத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்த சுபநாளிலும் செய்யலாம். தந்தை அல்லது ஆயகுரு அல்லது ஆசிரியர் யாரேனும் ஒருவர் இந்த வித்தியாரம்பத்தை மேற்கொள்வார்கள். கல்வியில் மேன்மையடையவே, முதற்கல்வியை சுபநாளில் சுபநேரத்தில் செய்வது எமது மரபு. ஏடு தொடக்குவதைக் கோயிலிலும் செய்யலாம். (வசதியில்லாதோர்) ஒரு தட்டில் பூசைக்குரிய பொருட்களுடன், (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், முடித்தேங்காய், கற்பூரம், ஊதுபத்தி, பூ, தட்சணை) கோயிலுக்குச் செல்லவேண்டும். கோயிலுக்கு செல்ல இயலாதவர்கள் வீட்டில் பிள்ளையார் படத்தையோ, மஞ்சள் அல்லது சாணத்தில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்தோ நிறைகுடம் வைத்து விளக்கு ஏற்றி இறைவனை வணங்கி ஒரு தட்டில் அரிசியைப் பரப்பி அதில் குழந்தையின் கையைப் பிடித்து முதல் எழுத்தாகிய 'அ' அகரத்தை அதில் எழுதி தொடக்கலாம்.

இயல், இசை, நாடகம் பயிலல்

இவற்றைத் தகுதிவாய்ந்த ஒரு குருவிடம் கற்றலே சிறந்தது. இசை, நடனம் மற்றும் நுண்கலை பயில்பவர்கள் முதன்முதலில் ஒரு குருவிடம் செல்லும்பொழுது குருதட்சணையாக பின்வரும் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லவேண்டும். ஒரு தட்டில், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், கற்கண்டு, குங்குமம், முடிபுள்ள மஞ்சள் பூசிய தேங்காய் அவரவர்களது வசதிக்கு ஏற்ப வஸ்திரம் (வேட்டி, சேலை) தட்சணை ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்லவேண்டும்.



பின்பு குருவிடம் இவற்றை ஒப்படைத்துவிட்டு அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து, வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றே பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் விஜயதசமியன்று அல்லது பொது சுபமுகூர்த்தங்களிலோ பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

கீர்யையுறுப்பியல்

1. விநாயகர் குருவழியாடு :

உலகங்கள் யாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாகிய பொருள் மகாமாயை அல்லது பிரணவம் எனப்படும். அதற்குத் தலைமையாயிருக்குஞ் சிவசக்திக்கு விநாயகர் என்று பெயர். (வி-இல்லாத, நாயகர் - தலைவர், அஃதாவது தமக்குத் தலைவரில்லாதவர், மேலான தலைவரெனப் பொருள்படும்) ஆதலால் எவ்வுகைத்திலேனுஞ் செய்யப்படும். எந்தக் கிரியையும் இனிது முடிதற்கு விநாயகக் கடவுளது திருவருள் வேண்டி முதற் செய்யப்படுங் கிரியை விநாயக வணக்கம். குரு, சமயக் கிரியைகளுக்குத் தலைவராதலானும், அவரிலே சிவபெருமானுடைய திருவருள் சிறந்து நின்றாலும் குருவையும் வழிபடுவர். (கு-மலம், ரு-நீக்குபவர்)

2. ஆசமனம் :

ஆசமனமாவது மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உழுந்தமிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அஸ்த்திராயபட்) மூன்று முறை பருகி, உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இரு முறையும், உள்ளங்கையினால் ஒருமுறையுந் துடைத்து, மந்திரத்தோடு (இருதயாய வெளஷட்) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல், மூவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு (ஆத்மதத்வாயஸ்வதா, வித்தியாதத் வாயஸ்வதா, சிவதத்வாயஸ்வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப்பட்ட உடம்பு, அருள் வழிநிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி விரல்களாலே தொடுதலினால், அவ்வுறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதிதேவதைகள் நீக்குவர்.

3. பிராணாயாமம் :

அஃதாவது பிராணவாயுவையடக்குவதினால் மனத்தை ஒரு வழிப்படுத்தித் திருவருளிலே நிறுத்துதல்.
(பிராண + ஆயாமம் = பிராணவாயுவை அடக்குதல்)

இது செய்யும் முறைமை

வலக்கையிற் சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினால் வலமூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு, சங்கிதை மந்திரத்தை உச்சரித்து இடமூக்கால் மூச்சை இழுத்த பின்பு, பெருவிரலணி விரல்களால் இருமூக்குகளையும் பிடித்துக்கொண்டு, அம்மந்திரத்தை உச்சரித்து மூச்சையடக்கியும், அணிவிரலால் இடமூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு, சங்கிதையை உச்சரித்து மூச்சை வெளியே விடுக. பிராணாயாமமானது பொறிகளையும் மனத்தையும் சுத்திகரித்து அவைகளை அடக்குதற்குத் துணையாகின்றது.

4. பவித்திரமணிதல்

பவித்திரமாவது மோதிரம் போலத் தர்ப்பையினாற் செய்யப்பட்டு அணிவிரலில் அணியப்படுவது. இதன் நோக்கம் கிரியை செய்யும்போது, மனம் வாக்குக் காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களின்றுங் காத்தல், (பவித்திரம்) பதனாத் த்ராயதே = பாவத்திலே விழுதலினின்றுங் காப்பது - காமிகம்) ஆண்கள் வலது கை மோதிர விரலிலும், பெண்கள் இடது கை மோதிரவிரலிலும் அணிவர்.

5. சங்கற்பம்

சங்கற்பமாவது செய்யப்போகுவங் கிரியையிலே மனத்தைப் பதித்து அதிலே நிறுத்துவது. இன்ன காலத்திலே இன்ன நோக்கமாக இது செய்யப்போகிறேன் என்பது சங்கற்ப வாக்கியத்தின் சுருக்கமான கருத்து. நிகழுஞ் சிருட்டித் தொடக்கத்திலிருந்து அன்று வரையும் உள்ள காலம் இதிலே குறிக்கப்படுதலாலே, காலத்தின் பெருமையையும், தற்கால வாழ்வின் சிறுமையும், ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் மகிமையும் உணரத்தக்கன.

சங்கற்ப முறை

ஆண்கள் வலது கையிலே தருப்பை, பூ, அரிசி அல்லது எள்ளு முதலியவற்றை வைத்துக்கொண்டு வலதுகையை மேலாகவும் இடது கையைக் கீழாகவும் வைத்து, இடதுபெருவிரலை வலது பெருவிரலால் அமர்த்தி, வலது முழந்தாளில் வைக்கவும் பெண்கள் இடது முழந்தாளில் வைக்கவும்.

சங்கற்ப வாக்கியத்தின் கருத்து

சிவபெருமானது சங்கற்பத்தாலே தொழிற்படும் ஆதிப்பிரமாவின், இரண்டாவது பரார்த்தத்தில், சுவேதவராக கற்பத்தில் வைவஸ் வதமந்வந்தரத்தில் இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்திற் கலியுகத்தின் முற்பகுதியிற் சம்புத்துவீபத்திற் பாரத வரஷத்தில், பரதகண்டத்தில் மேருவுக்குத் தெற்கே

- (இடத்தின் பெயர், பிரபவ முதலான அறுபது வருஷத்துள்)... (இன்ன வருஷத்தில்... (இன்ன அயனத்தில்)... (இன்ன) பருவத்தில்... (இன்ன மாதத்தில்) ... (இன்ன) பட்சத்தில் ... (இன்ன) திதியில், வாரத்தில் நட்சத்திரத்தில் (இன்ன) நன்மையான யோகம் (இன்ன) நன்மையான கரணமுள்ளதாய் விசேஷ குணத்தோடு சேர்ந்த இந்தப் புண்ணிய தினத்தில்.... (இன்ன) நோக்கமாக... (இன்ன) கிரியை செய்யப்போகிறேன்.

கும்பம் வைத்தல்

கடவுளை விங்கம் முதலியவற்றிலே வழிபடுவது போலக் கும்பத்திலும் வழிபடலாம். கும்பம் உடம்பின் பாவனை. அதில் சுழ்ச் சுற்றிய சேலை தோலாகும். நூல் நாடிகள், குடம் தசை, தண்ணீர் இரத்தம் அதனுள் இடப்படும் ரத்தினம் எலும்பு, தேங்காய் தலை, மாவிதை தலையிர், தர்ப்பை குடுமி, அதிலே பதிக்கப்பட்ட மந்திரம் உயிர்.



சுகளீ கரணம்

சுகளீ கரணமாவது சரீரத்தைச் சிவரூபமாக்குதல். (சுகளம் = (சிவ) சரீரம், கரணம் = செய்தல்) சிவவடிவத்திற்குரிய சிவமந்திரங்களை எழுது சரீரத்திற் பதித்தலாற் சிவவடிவமுண்டாகும். இதில் மூன்று படிசூட்டு. **கரணத்தி:** கையைச் சுத்தி செய்தல் (கைகளை உள்ளும் புறமும் சக்தி மந்திரத்தால் தடவிக் குவித்து, அருளை வேண்டல்) **கரணியாசம்:** கையிலே சிவபெருமானைப் பூசித்துச் சிவ மந்திரங்களைப் பதித்தல் (கைகளிற் சிவாசனமூர்த்தி, ஈசான மூர்த்தி, மந்திரங்களினால் மந்திரங்களை, பதித்து சிவகராங்களாக்கல்), **அங்கநியாசம்:** அந்தக் கையினாலே உடம்பின் மற்றப் பகுதிகளிற் சிவமந்திரங்களைப் பதித்துச் சிவவடிவமாக்கல். (சிவகரத்தால் அங்கம் முழுவதையும் மந்திரங்களால் தொட்டு சிவரூபமாக்கல்)

இந்தச் சுகளீகரணமாகிய கிரியை, சைவசமயத்துக்கு உயிர் போலுள்ளது. கைகளையும் மற்றப் பகுதிகளையும் மந்திரங்களினிடமாகவும் சிவபெருமானது இருப்பிடமாகவும் கொள்ளுதலினாற் பூசை செய்யும்போதும் செய்த பின்னும், மனம் அருள்வழியிலேயே சென்று கொண்டிருக்கும். சிவ சரீரமாக்கி ஒருவன் தன்னைச் சிவமாகப் பாவிக்கும்போது அவனுக்கு உகைத்திலுள்ள ஒரு பொருளிலும் பற்றுவராது. தன்னுடைய சரீரத்துக்கு வரத்தக்க துன்பங்களையும் மதியான். அவனுடைய சரீர உறுப்புக்களும் மனமுஞ் சிவபூசைக்கே துணையாய் நிற்கும். சண்டேசுர நாயனாருக்கு

அவருடைய தந்தையார் அடித்தபோது, அந்த அடி அவருக்குத் தெரியாததும் இதனாலேயே. ஒருவன் நாள்தோறும் தன்னுடைய சரீரத்தை மந்திர சரீரமாகப் பாவித்து வருவானாயின் இழிவான செய்கைகளுக்கேனும், பாவங்கள் செய்தற்கேனும் இலகுவில் உடன்படான். மந்திரம் பதிந்த கையினாற் களவு செய்யவேனும், கைக்கூலி வாங்கவேனும் வேறு பாவங்கள் செய்யவேனுந் துணியான். மந்திரம் பொருந்திய வாயினால் தீயசொற்களைச் சொல்லான். சிவபெருமானுடைய ஆசனமாகிய இருதயத்தினாலே தீமை செய்யும் கருத்தைக்கொள்ளான். தன்னுடைய சரீரம் சிவ சரீரமென்று நினைக்கிறவன் இழிவான செய்கைகளுக்கேவப்படும் போதும் தன் மகிமையை நினைத்து அவற்றினின்றும் விலகுவான்.

சிவோகம்பாவனை

மந்திர செபஞ் செய்யமுன், சிவோகம்பாவனை செய்யப்படும். அதாவது தன்னைக் கடவுளாகப் பாவித்தல் (சிவ = கடவுள், அகம் = நான், பாவனை = பாவித்தல்) தான் ஆன்மா என்ற கருத்தை விட்டுத் தனக்கு உயிராகிய சிவமாகத் தன்னைப் பாவித்தல். இது நல்லொழுக்கத்துக்கும் உலகப்பற்று நீக்குதற்கும், சிவவசமாதற்கும் பெருந்துணை.

பூசை

பூசை தொடங்கமுன் ஸ்நானம் முதலியன முடித்து ஆசமனமும் சகளீகரணமும் செய்க. பின்பு ஆசமனதுக்கும் மூர்த்திக்கும் (= விக்கிரகம்) பூசை செய்து, கடவுளை நினைத்து அந்த மூர்த்தியிலே எதிர்முகப்படுத்தல் ஆவாகனம் எனப்படும். இதன்பின் தாபனம், சந்திதானம், சந்திரோதானம் செய்து, பாத்தியம், ஆசமனம், அர்க்கியம்கொடுத்துப் பூசைச் சாத்தலாகிய ஏழு கிரியைகள் உண்டு. இவற்றின் மேல் அபிஷேகம், தூப தீபம், அர்ச்சனை தோத்திரம் ஆகிய இவைகள் செய்யப்படும்.

குறிப்பு : இவற்றை ஒரு குருவின் மூலம் அறிந்து கொள்வதே முறை.

சைவ அநுட்டானம்

விடிவதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன் நித்திரைவிட்டெழுந்து, கடவுளை நினைத்துத் துதித்து, வெளியே போய் மலசலங் கழித்துச் சுத்திசெய்து, ஸ்நானம் பண்ணித் தோய்த்துலர்ந்த சேலை கௌபீனங்களை அணிந்து, திருநீறு பூசிச் சைவ அநுட்டானஞ் செய்க. சைவ அநுட்டானத்திற்கு உயிராயுள்ளது ஐந்தெழுத்தாற் கடவுளை வழிபடுதலே. இதற்குத் துணையாக உடற் சுத்தியும் உள்ளச் சுத்தியும் வேண்டும். அஃதாவது ஆணவம் கன்மம் மாயையாகிய மும்மலங்களின் வலிமையை அடக்கவேண்டும். இவற்றிற்கு விபூதி ஸ்நானமும் மந்திரஸ்நானமுமே முக்கியமானவை. ஆதலாற் சைவ அநுட்டானத்தில் மூன்று பகுதிகளுண்டு. அவை விபூதி ஸ்நானம், மந்திர ஸ்நானம், கடவுள் வழிபாடு என்பன. இவைகள் ஒவ்வொன்றுஞ் செய்யுமுன் ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும்.

01. விபூதி ஸ்நானம் :

சுத்தமான பாத்திரத்திலே தண்ணீர் நிறைத்துக் கிழக்கு முகமாகவேனும் வடக்கு முகமாகவேனும் இருந்து விநாயகரையுங் குருவையும் வணங்கித் தண்ணீரைச் சுத்தி செய்க. எப்படியெனில்

1) நீர்ச்சுத்தி

வலதுகைச் சுட்டுவிரல் நடுவிரல்களை மடக்கிக்கொண்டு பெருவிரல் அணிவிரல்களுக்கிடையாக இச்சாளுனக் கிரியா சக்தி வியாபகமான தனது கண்களால் சிவமந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு தண்ணீரைப் பார்க்க. இதனாலே தண்ணீரிலுள்ள குற்றங்கள் தீரும். இது நீரிட்சணம் எனப்படும். நீரிட்சணம் பார்த்தல். அஸ்திர (பட்) மந்திரஞ் சொல்லிப் பெருவிரல் சுட்டுவிரல்களால் நீரைச் சுற்றி நொடித்துக் கவச மந்திரம் (வௌஷ்ட்) உச்சரித்துச் சுட்டுவிரல் நுனியினாற் சுற்றுக. இவை முறையே திக்குபந்தனம் அவகுண்டனம் எனப்படும். இவைகள் நீரிலே குற்றங்கள் வராமற் காக்கும்.

2) ஆசமனம்

ஆசமனமாவது மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உழுந்தமிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அஸ்த்திராயபட்) மூன்று முறை பருகி, உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இருமுறையும், உள்ளங்கையினால்

ஒருமுறையந் துடைத்து மந்திரத்தோடு (இருதயாய வௌஷ்ட்) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல், மூவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு (ஆத்மத்தவாயஸ்வதா, வித்யாதத்தவாயஸ்வதா, சிவதத்தவாயஸ்வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப்பட்ட உடம்பு அருள் வழிநிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி விரல்களாலே தொடுதலினால், அவ்வுறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதிதேவதைகள் நீக்குவர்.

3) விபுதி சுத்தி

திருநீற்றை இடதுகையில் வைத்து, அஸ்திரமந்திரத்தினால் (பட்) நீரைத் தெளித்து, அதில் ஒரு சிறுகூற்றைப் பெருவிரலணி விரல்களாலெடுத்து அஸ்திர மந்திரத்தால் (உம்பட்) தென்மேற்கு மூலையிலே தெளிக்க.

தென்மேற்கு இராட்சதமூலை எனப்படும். விபுதியிற் குற்றமான பகுதியென அது நீக்கப்படும். முன்போல், நிரீட்சணம் திக்குபந்தனம் அவகுண்டனஞ் செய்து, பதினொரு மந்திரங்களையுஞ் சொல்லி, அதிலே பதிக்க, இதனாலே சிவசக்தி வடிவமான திருநீற்றிலே சிவசக்தி பதியும்.

4) விபுதி அணிதல்

எஞ்சிய விபுதியின் ஒரு கூற்றைப் பெருவிரலணி விரல்களால் எடுத்துத் தலைமுதலாக உடம்பொங்கும் பூசி, மற்றொரு கூற்றில் இருதயத்தால் நீர் விட்டுக் கவசத்தாற் (வௌஷ்ட்) குழைத்து நடுவிரல் மூன்றினாலும் சிரசினும் நெற்றியினும் மார்பினும் கொப்பூழினும் முறையே ஈசானம் முதலிய நான்கினாலும் பூசி, முழந்தாள், புயம், முழங்கை, மணிக்கட்டு, விலா, முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களிலே சத்தியோசாத மந்திரஞ் சொல்லிப் பூசுக.

5) விபுதி ஸ்நானம்

எஞ்சிய திருநீற்றிலே தண்ணீர் விட்டுப் பிடித்துக்கொண்டு பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைச் சொல்லியபின் தலையிலே தெளிக்க.

02. மந்திர ஸ்நானம்

ஆசமனமும் பிராணாயாமமுஞ் செய்து, அநுட்டான தீர்த்தத்தைச் சிவதீர்த்தமாக்கி, அதை மந்திரஸ்நானத்துக்காக உபயோகிக்க சிவதீர்த்தம் ஆக்குதல் சிவதீர்த்தகரணம் எனப்படும்.

- (1) சிவதீர்த்த கரணம் - புருவ நடுவிலே ஞானமயமாகிய அமிர்தமுண்டு. அதை இருதயமந்திரம் (வெளஷ்ட்) சொல்லிச் சுட்டுவிரலினால் எடுத்துத் தீர்த்தத்திலே வைத்து மூலமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்துத் திக்குபந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ் செய்க.
- (2) சலத்தை இடக்கையில் விட்டுச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்துத் தலையிலே தெளிக்க.
- (3) சலத்தை வலக்கையால் மூடிச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்து இடக்கையிலே சலத்தைவிட்டுக் கீழே ஒழுக்குகின்ற சலத்தைச் சங்கிதையால் (வெளஷ்ட்) தலையிலே தெளிக்க.
- (4) எஞ்சிய சலத்தை வலதுகையில் விட்டு, மூக்குக்குக் கிட்டப்பிடித்து, அந்தத் தீர்த்தத்திலுள்ள சிவசக்தியினாலே சரீரத்திலுள்ள தீவினையைக் கெடுத்து, வலக்காற் பெருவிரலிலுள்ள ஞானாக்கினியில் அஸ்திரமந்திரம் (உம்பட்) சொல்லிவிட்டுக் கைகழுவுக. இதனாலே தீவினையின் பயன் அப்போது மறையும். இது அகமர்ஷணம் எனப்படும்.
(அகம் - பாவம், மர்ஷணம் = கெடுத்தல்)

03. கடவுள் வழிபாடு - ஆசமனஞ் செய்து

- (1) சிவபெருமான், உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகளுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்க. தர்ப்பணம் = திருப்தி செய்தல். எப்படியெனில், இரண்டு கையும் நிறைந்த சலத்தைச் சிவமந்திரத்தைச் சொல்லி மூன்றுமுறை விடுக. சிவமந்திரத்தைப் பத்துத்தரம் சொல்லிச் சிவமந்திரத்தாற் பின்னுந் தர்ப்பணஞ் செய்து, சங்கிதையால் (சுவாகா) ஒவ்வொரு தரமும் உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியராயினோர்க்கு ஒவ்வொரு முறையும் அந்தந்த மந்திரத்தால் (சுவாகா) தருப்பணஞ் செய்க.
- (2) ஆசமனஞ்செய்து சலத்திலே வைத்த அமிர்தத்தை இருதய மந்திரத்தால் (வெளஷ்ட்) எடுத்துப் புருவ நடுவில் ஒடுக்குக. இது தீர்த்தோபசங்காரம் எனப்படும். இரண்டு கைநிறையச் சலம் விட்டுச் சங்கிதையைச் செபித்துச் சூரிய மண்டலத்திலே விளங்கும் சிவபெருமானுக்குத் தருப்பணஞ் செய்க.
- (3) வடக்குமுகமாக இருந்து சிவபெருமானது உருவத்திருமேனியாகிய உருத்திரவடிவத்தை நினைத்துச் சிவமூலமந்திரத்தை நூறு முறையேனும் ஊம்பது முறையேனும் பத்து முறையேனும் இயன்றளவு செபித்து செபத்தைக் கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்துத் தோத்திரஞ் செய்க. சலத்தைக் காஸ்பாத இடத்தில் விடுக.

சந்தியா வந்தனம்

மாலை, இரவு, காலை ஆகிய காலங்களின் சந்திப்பிற் செய்யப்படும் கடவுள் வழிபாடே சந்தியாவந்தனம் எனப்படும். இது சூரியனை வழிபடுதலாகும். நாம் அன்றாடம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்யும் பாவங்களை மன்னித்து நல்வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு ஆண்டவனிடம் பிரார்த்திப்பதே சந்தியாவந்தனத்தின் உட்பொருளாகும்.

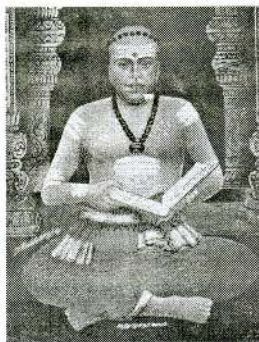
செய்யும் முறை

- (1) ஆசமனம் - கடவுளைத் தியானித்து, சிறிது நீரை உள்ளங்கையில் விட்டு அருந்தவும்.
- (2) மார்க்ஜனம் - உடலையும் மனத்தையும் தூய்மைப்படுத்த வேண்டி சிறிது நீரை உடல் மீது தெளிக்கவும்.
- (3) அகர்மசனம் - பல முற்பிறவிகளிற் செய்த பாவத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாக வேண்டுகல்.
- (4) சூர்ய அர்க்யம் - சூரிய பகவானைக் குறித்துப் பிரார்த்தனை செய்து நீர் தெளித்தல்.
- (5) பிராணாயமம் - அலையும் மனதை கட்டுப்படுத்தி, மூச்சுப் பயிற்சி செய்து, காயத்ரி மந்திரத்தைப் பாராயணம் செய்தல்.
- (6) உபஸ்தானம் - கருணையும் அருளும் வேண்டி, சூரிய பகவானிடம் வேண்டுகல்.

தீட்சை

குரு தன் சீடனுக்குச் செய்யும் அருள் உபகாரம். தீட்சை ஞானத்தை அருளிப் பாசத்தைப் போக்குவது என்பது இதன் பொருள். சைவர்களுக்குத் தீட்சை பெறுவதே சமயப் பிரவேசம் ஆகும். சமய தீட்சை பெற்ற பின்னரே சைவ சமய அனுட்டானங்களை மேற்கொள்ளலாம். இதுவே அடிப்படைத் தீட்சை, யாகம் வளர்த்துத் தீட்சை வைப்பதே முறை.

தீட்சை வைவதத்தின்போது, குருவின் அருட்பார்வையாற் சீடன் ஆணவ மலத்தினின்று



விடுபடுகிறான். குரு ஆசீர்வதித்துத் திருநீற்றைக் கொடுக்கும் போது கெட்ட எண்ணங்கள் நீங்குகின்றன. அவர் தர்ப்பையினால் தீண்டி ஆசீர்வதிக்கும் போது நல்ல எண்ணங்கள் உண்டாகின்றன. அதன்பின் தீட்சை மந்திரத்தைக் குருசீடனுக்கு உபதேசித்து அருளுகின்றார்.

ஆகவே, தீட்சைபெற்றுச் சைவர்களாக வாழவேண்டும் என்ற உயர்ந்த குறிக்கோளோடுதான் தீட்சை வைபவங்களை நடாத்துகிறார்கள்.

- 1) சமய தீட்சை - சரியை மார்க்கம் தொடங்க முன் செய்யப்பெறுவது. அக்கினி காரியம் செய்து சமய தீட்சை செய்யப்படுகிறது.
- 2) விசேஷ தீட்சை - கிரியா மார்க்கத்திற்கு உரியது
- 3) நிர்வாண தீட்சை - யோகத்திற்கும் ஞானத்திற்குமுரியது
- 4) ஸ்பரிஸ தீட்சை - குரு தன் திருக்கரங்களாற் சீடனைத் தொடுவது.
- 5) நயன தீட்சை - குரு, தன் அருட்பார்வையாற் சீடனை நோக்குவது.
- 6) மானச தீட்சை - குரு தன் மனத்தாற் சீடனது மனத்தைத் தன்வயப்படுத்துவது.
- 7) வாசக தீட்சை - குரு உபதேசம், நல்ல அருள்வாக்குகளைச் சொல்வது.
- 8) சாத்திர தீட்சை - குரு, சீடனுக்கு பதி, பசு, பாசத் தொடர்பை உபதேசிப்பது.
- 9) யோக தீட்சை - குரு, சீடனுக்கு இறைவனோடு சேரவேண்டிய யோக முறைகளைச் சொல்லித் தருவது.
- 10) ஒளத்திரி தீட்சை - அக்கினி காரியத்தோடு செய்து சீடனைத் தூய்மைப்படுத்துவது.

குறிப்பு : இவற்றைக் குருவின் மூலம் அறிந்துகொள்வதே சிறந்தது.

பூப்புனித நீராட்டு விழா

ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து பருவமடைந்து தாய்மைக்குத் தகுதியுடையவளாக மாறும் நாள், பூப்படைதல் என்று சொல்லப்படும். பெரும்பாலும் 9 வயது முதல் 12 வயதிற்குள் பூப்படைதல் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட பின்னரே, பரிபூரணமான பெண்ணாகின்றாள்.



நீராட்டல்

பெண் பூப்படைந்தவுடன் முற்காலத்திற் கிணற்றடியிற் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி, தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க, மாமி தண்ணீர் ஊற்றி நீராட்டுவார்கள். கிணற்றடி பொது இடம். பெண்ணிலிருந்து



வெளிப்படும் தீட்டு பிறர் கண்ணிற்படாது குப்பைக்குள் மறைந்துவிடும் என்பதால், காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி நீராட்டுவார்கள். இக்காலகட்டத்திற் பெண்ணைக் குளியலறையில் மாமியார் நீராட்டலாம். பின்பு பெண்ணுக்கு வெள்ளை ஆடை அணிவித்து தாய்மாமனிடம் ஆசீர்வாதம்பெற்றபின், ஒரு தனியறையிற் பெண்ணை விடவேண்டும். அவ்வறையில் வேப்பிலையும் காம்புச்சத்தகம் முதலானவற்றை இருப்பிடத்தின் மேலே சொருகிவிடுவர். பெண் பூப்படைந்த போது அணிந்திருந்த ஆடையினைக் குடும்பச் சலவைத்

தொழிலாளிக்குக் கொடுப்பதே மரபாக உள்ளது. தீட்டுக் கழியும்வரை மாற்றுடுப்புகளை வழங்கவேண்டிய பொறுப்பும் அவரையே சார்ந்துள்ளது. அழுக்கடைந்த சேலையை கட்டாடியார் எடுத்துச் சென்று, சிறுமி பூப்படைந்துவிட்டாள் என்பதைக் கட்டாடியார் உறுதிப்படுத்துவார். அவ்வீட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் மூன்றுநாள்கள் தீட்டுத் துடக்காகையால், அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அந்தணரை அழைத்து புண்ணியவாசம் செய்வர். (இதை 5ஆம், 7ஆம் நாட்களிலும் செய்யலாம்) முன்பு கிராமப்புறங்களிற் பூப்பெய்தி 4ஆம் நாள், பசும்பால் வைத்து நீராட்டித் தீட்டுத் துடக்கைப் போக்குவார்கள்.

உணவுமுறை :

முதல் மூன்றுநாட்களும் பச்சையரிசிச் சாதமும், கத்தரிக்காய்ப் பால்கறியும் கொடுத்தல் வேண்டும். மூன்று நாட்களின் பின், அதிகாலை ஒரு பச்சை முட்டை குடிக்கக் கொடுக்கும்பொழுது, அதன் அளவு நல்லெண்ணெய்யும் முட்டைக்கோதுக்குள் விட்டுக் குடிக்கக் கொடுக்க வேண்டும். பின்பு காலை உழுத்தாங்களி, மதியம் சோறு கறி, கத்தரிக்காய்ப் பொரியல் கொடுக்கலாம். பால்விடாது காலை, மாலை கோப்பி கொடுக்கலாம். இரவு இடியப்பம் கொடுக்கலாம். இக்காலத்தில் இலகுவாக ஜீரணிக்கக்கூடிய போசாக்கான சத்துள்ள உணவுகளைக் கொடுக்கவேண்டும். முக்கியமான அனைத்து உணவுகளிலும் உழுந்தும் நல்லெண்ணெய்யும் மிகுதியாகச் சேர்க்க வேண்டும்.

அத்துடன் காலையில் (வேப்பிலை 10, மிளகு 3, விரற்பிடி சின்னசீரகம், 2 உள்ளிப் பல், சிறுதுண்டு மஞ்சளும் இஞ்சியும்) இவற்றை அரைத்துக் குளிசைகளாக்கி 3 நாள்களுக்கு விழுங்கக் கொடுப்பது உடலுக்கு நல்லது.

சாமர்த்தியச் சடங்கு

சடங்கு செய்வதற்கு, சுபநாளில் ஒன்றைத் தெரிவுசெய்து (5, 7, 9, 11, 13 நாட்களின் பின் சடங்கு செய்யலாம்) அன்று பருவமடைந்த பெண்ணின் இரண்டு கைகளிலும் ஒவ்வொரு வெற்றிலைக்குள் பாக்கும் சில்லறைக் காசும் வைத்துச் சுருட்டிக் கொடுத்து, தலையில் வெள்ளைத்துணியால் முகத்திரை இட்டு (அபசகுணங்களைப் பார்க்காமல் இருப்பதற்கு) மாமியார் பால்அறிகு வைக்கும் இடத்திற்கு அழைத்து வந்து, கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கிப் பார்க்கக்கூடியதாக, பாயின் மேலோ அல்லது ஒரு பலகைக் குற்றியின் மேலோ, ஒரு வெள்ளைத் துண்டை இட்டு, பருவமடைந்த பெண்ணை உட்கார வைக்கவேண்டும். அவளின் முன் நிறைகுடமும், குத்துவிளக்குகளும், ஒரு பாத்திரத்தில் பால், அறுகம்புல், சில்லறைக்காசு என்பனவும், வேறு ஒருதட்டில், பழம், பாக்கு, வெற்றிலையும், ஒரு தேங்காயுடன் உடைப்பதற்குக் கத்தியும் பாத்திரமும் வைக்க வேண்டும். இச்சடங்கில்





தாய்மாமன், மாமிக்குத்தான் முக்கிய இடம் அளிக்கப்படும். பெண்ணை நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு பார்க்கும்படி பெண்ணுக்குக் கூறி, முகத்திரையை விலக்கிவிட்டு அதன்பின் கற்பூரம் ஏற்றி, பிள்ளையாரைத் துதித்து, எடுத்த காரியம் இனிதே நடைபெறவேண்டும் என்று நினைத்து வணங்கவேண்டும். தாய் மாமன் தேங்காய் உடைப்பார். பின் பால், அறுகு இருக்கும் தட்டிற் சில்லறைக்காசு போட்டு, மாமியார் இருகைகளினாலும் எடுத்து பெண்ணை ஆசீர்வதித்து,

தலையிலே வைப்பார். அதைத் தொடர்ந்து 5 பேர் அல்லது 7 பேர் என ஒற்றை எண்ணிக்கையானவர்கள் பாலறுகு வைப்பர். பாலறுகு வைத்து முடிந்ததும் பெண்ணை நீராட்டும் இடத்திற்கு அழைத்துச்சென்று, அங்கும் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாகப் பெண்ணை இருத்தி, முதலில் தாய்மாமன் தலையிலே தண்ணீரை ஊற்றுவார். அதனைத் தொடர்ந்து ஏனையவர்களும் ஊற்றுவர். பெண்ணுக்கு மஞ்சள் பூசி, நன்கு நீராட்டி திரும்பவும் தலையைத் துணிகொண்டு மூடி அழைத்துவந்து, சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் குத்துவிளக்கில் தரிசிக்க விடுவர். பின்பு பெண்ணை அலங்காரம் செய்து, தாய்மாமன் பெண்ணின் கையில் கும்பம் (நீர் நிரம்பிய செம்பு, தேங்காய் வேப்பிலைக் கொத்து, மாவிலை) கொடுப்பார். கன்னிப் பெண்கள் ஆரத்திப் பொருட்களுடன் பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு மணவறை நோக்கிச் செல்வர். அங்கு ஆரத்தித் தட்டங்களை வரிசையாக வைப்பர்.

பின்னர், சுமங்கலிப் பெண்கள் இருவர், எதிரெதிராக நின்று கொண்டு ஒவ்வொரு தட்டங்களையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மூன்று முறை வலது தோளால் உயர்த்தி ஆரத்தி எடுத்து பின் சிரசை மூன்று முறை சுற்றி, அதைப் பின்னுக்குக் கொடுத்து கண்ணூறு கழிப்பார்கள். பின்பு கடைசியாக வேப்பமிலை, பால் ரொட்டியால் ஆரத்தி எடுத்து, பெண்ணை வேப்பிலையாற் சுற்றித்தவி பால்ரொட்டியை உடைத்து நானுபக்கமும் எறிந்து வேப்பிலையால் தலையைச் சுற்றிப் பெண்ணை வாயில் வேப்பிலையை மென்று துப்பச் செய்த பின்னர், வாழைப்பழ ஆரத்தி எடுப்பர். (ஆரத்திக்குரிய தட்டங்களின் ஒழுங்கு இடத்துக்கிடம் வேறுபடலாம். ஆனால் எப்பவும்

நிறை நாழி முதலாவதாகவும் வேப்பிலை வெள்ளொட்டித் தட்டம் இறுதியாகவும் செய்யவேண்டும். அதன்பின் வாழைப்பழம் ஆரத்தி எடுத்து நிறைவு செய்தல்வேண்டும். (பொதுவாகப் பெண்ணின் தாயார் ஆரத்தி எடுப்பதில்லை) பெற்றோர் ஆண்டாள் மாலையைப் பெண்ணின் கழுத்தில் இட (ஆண்டாள் மாலை அணிவது பெண்ணைப் பாவையாகக் கருதுவதால்) பெண்ணின் முன் இருக்கும். நிறைகுடத்தைத் தாய்மாமனும் குத்துவிளக்கை மாமியாரும் எடுத்துக் கொண்டு அதனுடன் பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டு பூஜை அறையினுள் சென்று வைப்பர். தாய்மாமன் பெண்ணின் கையிலிருக்கும் செம்பை வாங்கி, பூஜை அறையில் வைப்பார். (இம்முறை வீட்டிற் மங்கலம் செய்வோருக்குப் பொருந்தும்) பூஜை அறையில் தூப, தீபம் காட்டி வழிபட்டு, பெண் பெற்றோரினதும், மாமன் மாமியினதும் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெறுவாள். பின்பு சடங்கிற் பங்குபற்றிய உறவினர்கள் பெண்ணை வாழ்த்தித் தம்மால் இயன்றவற்றைப் பரிசளிப்பர். அதன்பின் விருந்தினர்களுக்கு மதியபோசன விருந்தளித்து உபசரிப்பர்.

ஆரத்தி எடுக்கும் முறை :

ருது சாந்தியின்போது எடுக்கும் ஆரத்தி, 3 முறை மேலும் கீழுமாகச் சுற்றி, பின் பெண்ணின் தலைக்கு மேல் 3 முறை சுற்றிப் பின்புறம் கொடுக்க வேண்டும் (நிறைநாழியும், பன்னீர்த் தட்டமும் முன்னுக்கு வைக்க வேண்டும். உணவுத் தட்டங்களைத் தலைக்கு மேல் சுற்றிப் பின்புறம் கொடுக்க வேண்டும்)



பூந்தட்டத்தால் ஆரத்தி எடுத்தபின், பூக்களைப் பெண் மேல் தூவி விடுதல் வேண்டும். பின் இந்த உணவுப்பண்டங்களை எல்லாம் கட்டிக் கட்டாடியிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். அல்லது ஆற்றிலோ, கடலிலோ சேர்த்து விடலாம். இன்றைய நிலையில் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துவிடலாம்.

பால்சாதம்: பச்சைஅரிசிக்குள் தேங்காய்ப்பாலும், நீரும் சிறிது உப்பும் போட்டுச் சாதமாக அவித்து 3 தளிசுகளாகத் தட்டில் வைக்கவும்.

மிட்டு: வழமைபோல் வறுத்த உழுத்தம்மா அரிசிமா கலந்து செய்த பிட்டை நீற்றுப்பெட்டியில் மும்முறை அவித்துத் தட்டத்தில் வைக்கவும்.

கனி : வறுத்த அரிசிமா 1 சுண்டு, வறுத்த உழுத்தம் மா 1/2 சுண்டு, தேங்காய்ப்பால் 3 சுண்டு, பனங்கட்டி 3/4 சுண்டு, உப்பு விரற்பிடியளவு, தேங்காய்ப்பாலைக் காய்ச்சி (உழுத்தம்மா, அரிசிமா, உப்பு தூளாக்கிய பனங்கட்டி) எல்லாவற்றையும் கலந்து, பாலின் மேல் தூவி, கட்டி படாமல் கிளறி எடுக்கவும். 3 தளிசுகளாகத் தட்டத்தில் வைக்கவும்.

வெள்ரொட்டி (பால் ரொட்டி)

ஒரு சுண்டு பச்சை அரிசியைக் கழுவி, ஊறவைத்து, இடித்து 1/4 சுண்டு கப்பிமா எடுக்கவும். மிகுதியை மாவாக்கவும். இரண்டையும் கலந்து 1/2 தேக்கரண்டி உப்பும் சேர்க்கவும். ஒரு தேங்காய் துருவி, முதற்பால் எடுத்துக் காய்ச்சி, மாவில் ஊற்றி, இறுக்கமாகக் கையில் ஒட்டாத பதத்திற்குக் குழைக்கவும். 1/2 மணித்தியாலம் விட்டு, ஒரு வாழை இலையில் எண்ணெய் தடவி மாவைச் சிறு சிறு உருண்டைகளாக்கித் தட்டி, எண்ணெய்யிற் பொரிக்கவும். இது பூரிபோற் பொங்கி வரவேண்டும்.

ஆரத்திய் பொருட்கள்

நிறைநாழி (நிறைநாழிக்கொத்தில் நெல்லை நிரப்பி அதிற் காம்புச்சத்தகத்தை நிற்க வைத்து, நுனிக்காம்பில் ஒரு வெற்றிலையைச் சொருகி வைக்க வேண்டும்) பிட்டு, கனி, பால்சாதம், சோறுகறி, தேங்காய்த் தட்டம் (முடியுடன்கூடிய 3 தேங்காய்களை மஞ்சள் நீர்கொண்டு கழுவித் தட்டில் வைக்க வேண்டும்), பழுங்கள், பலகாரம், பன்னீர்த்தட்டம், வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சை, பூந்தட்டு, வெள்ரொட்டி, வேப்பிலை, ஆரத்தி.

திருமணச் சடங்கு

திரு என்பது தெய்வத்தன்மை எனவும், மணம் என்பது இணைதல் எனவும் பொருள்பட்டு, மேன்மையான தெய்வீகம் வாய்ந்த இணைதல் எனப்படுகின்றது. அதாவது இரு இதயங்கள் இணைவது எனக் கூறலாம்.

தமிழரின் இந்துத் திருமணம், ஆகம மரபுச் சடங்குகளுடன், சில சிறப்பு அம்சங்களையும் தழுவி நடைபெறுகின்றன. இச்சடங்குகளை நன்கு படித்த சிவாச்சாரிய மங்கலக் குருக்கள் சமய முறைப்படி, அக்கினி பூர்வமாக இறைவனின் ஆசியுடன் நடாத்தி வைக்கிறார். திருமண நிகழ்வில் முக்கியமான நிகழ்ச்சி நிர்ணயிக்கப்பட்ட சுபவேளையில் தாலி கட்டுதலாகும். இதனை "மாங்கல்யதாரணம்" எனக் கூறுவர். தாலி கட்டியதும் அப்பெண் "சுமங்கலி" அதாவது திருமணமானவள் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகிறாள்.

இரு வீட்டாரும் முதலிற் சாதகப் பொருத்தத்தை ஆராய்வார். தமிழ்நாட்டில் பெண் பார்க்கும் படலம் போன்று, நம்நாட்டிற் பெண்ணை மணமகன், பொது இடங்களிற் பார்ப்பது வழக்கமாகவுள்ளது. பின் நிச்சயதார்த்தத்தை உறுதிசெய்யப் பெண்வீட்டார் தாம்பூலம், பலகாரம் பழங்களோடும், உறவினரோடும் மணமகன் வீட்டிற்கு நல்ல நாளைப் பார்த்துச் செல்வார். இதன் பின் இரு வீட்டாரும் திருமண நாளைச் சோதிடரிடம் கேட்டு நிச்சயிப்பர். அத்தோடு பொன்னுருக்கும் நல்ல நாளை நிச்சயிப்பர்.



பொன்னுருக்கல்



திருமணநாளாளுக்கு முன்பு ஒரு சுபநாளில் மணமகன் இல்லத்தில் அல்லது ஆசாரி வீட்டிற் பொன்னுருக்கல் நடைபெறும். இதில் மணப்பெண்ணைத் தவிர, பெண்ணின் உறவினர்கள், நண்பர்கள் கலந்து கொள்வர். பெண் வீட்டார் ஓர் இனிப்புப் பண்டம் (கொழுக்கட்டை) கொண்டு செல்லுதல் தொன்று தொட்டு வரும் சம்பிரதாயம்.

மணமகன் வீட்டு வாசலில் முறைப்படி நன்மங்கலமாக நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, பன்னீர்த்தட்டு, குங்குமம், சந்தனமும் வைத்து, பொன்னுருக்கும் இடத்தில் ஒரு நிறைகுடம், குத்து விளக்குகள் - 2, தேங்காய் - 2, மாவிலை, வெற்றிலை பாக்கு, வாழைப்பழம், மஞ்சள் கட்டை (துண்டு), தேசிக்காய், அறுகம்புல், பூக்கள், ஒரு சட்டியில் தண்ணீர், தேங்காய் உடைக்க பத்தி, விபூதி, குங்குமம், சந்தனம், தேசிக்காய், மஞ்சளிற பிள்ளையார், சாம்பிராணியும் தட்டும், கற்பூரத்தட்டும், கற்பூரம் முதலியன முக்கியமாகத் தேவைப்படும் பொருட்களாகும்.

திருமாங்கலயத்திற்குரிய தங்கநாணயத்தை (பவுணை) ஆலயத்தில் (இறைவனிடத்தில்) வைத்து, பூசைசெய்து ஒரு தட்டத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், குங்குமம், பூ, பழத்துடன் நாணயத்தையும் வைத்துக் கொண்டுவந்து பூஜையறையில் வைக்கவேண்டும் பொன்னுருக்கும் நாளன்று அதை மணமகனின் பெற்றோர் அல்லது பெரியோர் எடுத்து மணமகனிடம் கொடுக்க அவர் அதை ஆசாரியாரிடம் கொடுத்து உருக்க வேண்டும். ஆசாரியார் கும்பம் வைத்து விளக்கேற்றி, தூபதீபம் காட்டி வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் முதலியவை வைத்து, தேங்காய் உடைத்துப் பூசை செய்து, பொன்னை உருக்குவார். உருக்கிய பின், தாய்மாமன் தேங்காய் உடைத்து அந்த இளநீரை உருக்கிய தணலில் ஊற்றித் தீயைத் தணிப்பார். பின் ஒரு தட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், பூ, மஞ்சள், குங்குமம், தேசிக்காய் வைத்து வெற்றிலை மேல் உருக்கிய தங்கத்தையும் வைத்து, மணமகனிடம் ஆசாரியார் கொடுப்பார். அதை மணமகன் வந்துள்ள சபையோருக்குக் காண்பித்து, அதன் பின் ஆசாரியாருக்கு

அரிசி, காய்கறியுடன் தட்சணை அளித்து, உருக்கிய தங்கத்தைத் திருமாங்கல்யம் செய்து ஒப்படைக்க வேண்டும். பின்னர் விருந்துபசாரத்தில் அனைவரும் கலந்துகொள்வர். மணமகன் வீட்டிலிருந்து தோழி ஒருத்தி விருந்தில் ஒரு பகுதியை மணமகனின் வீட்டிற்கு சென்று மணமகனிற்குக் கொடுப்பார். இதே நாளில் இரு வீடுகளிலும் திருமணத்திற்குரிய பலகாரங்களைச் செய்யத் தொடங்குவார்கள். முதன்முதலாக இனிப்புப் பலகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதால் சீனி அரியதரம் செய்யலாம். அதற்குரிய மாவைக் குழைத்து வைத்தால், கன்னிக்கால் ஊன்றியபின் பலகாரம் சுடலாம். (இந்த நாளிலிருந்து திருமணநாள் வரை மணமக்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கக்கூடாதென்பது பழையகால சம்பிரதாயம்)

கன்னிக்கால் ஊன்றல்

இதே நாள் பெண் வீட்டிலும் மணமகன் வீட்டிலும் தனித்தனியே அவர்களின் வளவில் ஈசான (வடகிழக்கு) மூலையில் முகூர்த்தக்கால் அல்லது கன்னிக்கால் ஊன்ற வேண்டும். அதற்கு இப்போது முள்முருங்கை மரத்தில் ஒரு தடியை வெட்டி அதன்மேல் நுனியில் 5 மாவிலைகளை மஞ்சள் பூசிய கயிற்றால் கட்டி, இடையில் ஒரு மஞ்சள் பூசிய வெள்ளைத் துணியில் ஒரு செப்புக்காசு முடிந்து கட்டிவிட வேண்டும். பெரியவர் ஒருவர் அத்தடியை நிலத்தில் ஊன்றியதும், அதற்குத் தேங்காய் உடைத்து சாம்பிராணி, கற்பூரம் காட்ட வேண்டும். அதனடியில் நவதானியத்தோடு பவளம் அல்லது நவமணிகளும் இட்டு நீர், பால் ஊற்றி (3 சுமங்கலிப் பெண்கள்) மரத்திற்கு திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் சாத்தவேண்டும். இது நன்கு வளர வேண்டுமென்று நினைத்துக் கும்பத் தண்ணீரை ஊற்றலாம்.

மஞ்சளிற பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் வைத்து தேங்காய் உடைத்துத் தூபதீபம் காட்டி பந்தற்காலை ஊன்றுவார்கள். பந்தற்காலைத் தொடர்ந்து, பந்தல் அமைக்கும் வேலை தொடரும். மணமகன் வீட்டில் ஊன்றியபின் பெண்வீட்டுக்கும் சென்று இதேபோற் செய்யவேண்டும்.

முகூர்த்தக்கால் ஊன்றிய பின், இரு வீட்டாரும், திருமணச் சடங்குகள் முற்றாக முடிவடையும் வரை, எந்தவிதமான துக்க நிகழ்ச்சிகளினும் பங்குகொள்ளக்கூடாது என்பர். (பந்தற்கால் ஊன்றுபவருக்குத் தட்சணை கொடுக்கவேண்டும்)

முளைப்பாலிகை போடல்

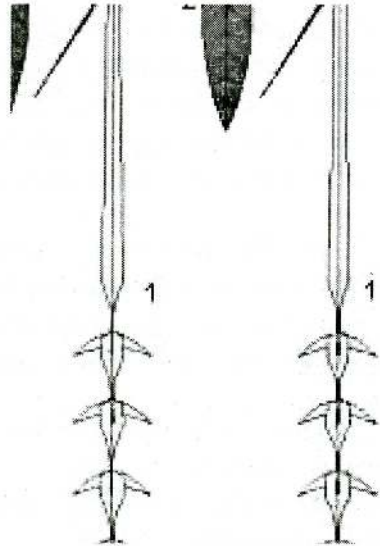
பெண்வீட்டில் மூன்று அல்லது ஐந்து மண்சட்டிகளில் மண்பரப்பி நீர் ஊற்றவும். பாலில் ஊறவைத்த நவதானியங்களை 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்கள் அச்சட்டிகளில் தூவி, நீரும் பானும் தெளிக்க வேண்டும் (3 முறை) இவற்றை சாமி அறைக்குள் வைத்து, திருமணத்தன்று மணவறைக்குக் கொண்டுபோகவேண்டும். அநேகமாக பொன்னுருக்கன்று செய்வார்கள். (இதை 3 நாட்களுக்கு முன்னாவது செய்தால் திருமணத்தன்று நவதானியம் வளர்ந்து இருக்கும்)

முளைப்பாலிகை இருவதன் நோக்கம், திருமணம்செய்து கொள்ளும் மணமக்களும் அவர்கள் குடும்பமும் முளைவிட்டுப் பல்கிப்பெருகி வாழ வேண்டும் என்பதே. “விரிந்த பாலிகை முளைக்கும் நிரையும்” என்கிறது சிலப்பதிகாரம். இந்தப் பாலிகையானதைத் திருமணத்திற்குப் பின் நதியிலே சேர்த்து விடலாம்.

நவதானியம் - நெல், கோதுமை, பயறு, துவரை, மொச்சை, எள்ளு, கொள்ளு, உழுந்து, கடலை என்பனவாம்.

பந்தல் அமைத்தல்

முகடுடைய பந்தல் அமைக்கும் பழக்கம் அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது. பந்தலின் உட்பகுதியில், மேலுக்குத் துணிகளைக் கட்டுவார்கள். அழுக்கக்காவும் திருமணச் சடங்கு நடக்கும் பொழுது பந்தலின் மேலிருந்து தூசி அழுக்குப் பொருட்கள், பல்லி போன்றவை விழுந்து விடாமல் இருப்பதற்காகவும் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. பந்தலைக் கமுகு, வாழை, தென்னை ஓலைகளால் அவங்கரிப்பர்.



வாழைமரம் ஒருமுறை தான் குலைபோடும். அதுபோல் எமது வாழ்விலும் திருமணம் ஒருமுறை தான்

என்பதை உணர்த்துகிறது. பாக்குக் கொத்தாகக் காய்ப்பதால் இது புதுத்தம்பதி ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. வாழையும் தென்னையும் 'கற்பகத்தரு' இவை அழியாப் பயிர்களாகும். தென்னை நூறாண்டு வாழக்கூடியது. வாழை 'வாழையடி வாழையாக' வளர்வது. தேங்காயும் வாழைப்பழமும் இறைவழிபாட்டில் முக்கியமாகிறது. தம்பதி நிலைத்து நின்று அனைவருக்கும் பயன்படக்கூடியவாறு வாழவேண்டும் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

திருமணம் வசதிக்கேற்பப் பெண் வீட்டிலோ, கோயிலிலோ அல்லது வேறு மண்டபத்திலோ வைக்கலாம். அப்படி வேறு மண்டபத்தில் வைப்பதனால் இருவரது வீட்டு வாசல்களிலும் மண்டப வாயில்களிலும், மாவிலை, தோரணம், வாழை மரங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும்.

வாழைமரம் கட்டுவதன் நோக்கம், வாழையடி வாழையாக, வாழைமரம் தழைத்து வளருவது போல, நமது சந்ததியும் பெருக வேண்டும் என்பதாகும். மாவிலை தோரணங்கள் நன்மங்கல முறையாகக் கட்டவேண்டும். வாசலில் நிறைகுடம் வைக்கவேண்டும். வசதிக்கேற்ப வீடுகளையும் மண்டபத்தையும் அலங்கரிக்கலாம். மண்டபத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டே மணவறை கிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். மணவறையின் முன்பு சுவாமி, அம்பாள், கும்பங்கள், சந்திரகும்பம், விநாயக பூஜை, பஞ்சகவ்வியம் பூசைக்கென ஒரு கும்பம், அக்கினிக் கிரியைக்குரிய பாத்திரம், அம்மி, மஞ்சள் நீர் உள்ள பாத்திரம் ஆகியவை வைக்கப்படும்.

1. விநாயகர்
2. ஓமகுண்டம்
3. அரசாணி
4. சந்திரகும்பம்
5. அம்மி
6. ஈசான மூலை - சுவாமி அம்பாள்
7. அக்கினி மூலை - நவக்கிரக கும்பங்கள்
8. மஞ்சள் நீர்ப்பாத்திரம் - மோதிரம் போட்டெடுத்தல்

அரசாணியைச் சுற்றி 4 விளக்குகள் 4 நிறைகுடங்கள் வைக்கப்படும். (4, 5, 6, 7) சந்திர கும்பத்திற்கு முன்பாக முளைப்பாலிகைச் சட்டிகள் வைக்கப்படும்.

குருக்கள் தன் முன்பாக புண்ணியதானத்திற்குரியவற்றை வைத்து, அதன் பக்கத்தில் மஞ்சட் பிள்ளையாரும், ஒரு கிண்ணத்திற் பஞ்சகவ்வியமும் வைத்திருப்பார். அரசாணி மரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் இருபக்கமும் ஒரு பக்கம் பாலிகைச் சட்டியும், நடுவில் அம்மியும், அதன் பின்பு சிவன் பார்வதி கும்பங்களும், மறுபக்கம் நவக்கிரக கும்பங்களும், ஆக முன்பாக அரசாணிப் பானையும், நான்கு பக்கமும் நான்கு விளக்குகளும் அரசாணி மரத்தைச் சுற்றி நான்கு கும்பங்களும் வைத்துக் கல்யாண மண்டபம் மேற்கூறியபடி நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

மணமகன் அழைப்பு



திருமணத்தன்று மணமகனை கிழக்கு முகமாக ஒரு பலகையில் இருத்தி அவரின் கைகளில், வெற்றிலையைச் சுருட்டி அதற்குள் சில்லறைக்காசு வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அவருக்கு முன்னால் நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, தாம்பூலம் வைக்கவேண்டும். 3, 5, 7 என்ற எண்ணிக்கையில் ஆண்களும் பெண்களும் அறிகும் காசும் பாலும் கொண்ட கலவையை மணமகனின் தலையில் ஒரு வெள்ளைத் துண்டை விரித்து அதன்மேல் பாலை இடலாம். முதல் பால் வைக்கும்போது வடக்கு முகமாயிருந்து தாய்மாமன் தேங்காய் உடைக்கவேண்டும். பால் வைத்ததும் மணமகன் போய் குளித்துவிட்டு வரவேண்டும். பெண் வீட்டாரும் இதில் கலந்து கொள்வார்கள். மணமகன் சாமி அறையில் சாமி கும்பிட்டு கற்பூரம் காட்டி, தாய் தந்தையரை விழுந்து வணங்கவேண்டும். பெண் வீட்டார் மணமகன் வீட்டுக்கு வரும்போது ஒரு தட்டில் வாழைப்பழம், ஒரு தட்டில் பலகாரம்,

இன்னொரு தட்டில் பூ எல்லாமாக 3 தட்டுக்களுடன் வரவேண்டும். எல்லோருக்கும் விருந்தோம்பல் நடைபெறும்.

கடுக்கன் பூணல்

முன்னாளிற் கடுக்கன் பூணல் என்ற சடங்கும் நடைபெற்றது. இப்போது அது அருகிவிட்டது.

மணமகனைக் கிழக்கு முகமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட இடத்தில் இருத்தி விநாயகர் வழிபாடு செய்து தேங்காய் உடைத்து மணமகனுக்கு கடுக்கன் பூட்டும் வைபவத்தைச் செய்யலாம்.

தலைப்பாகை வைத்தல்

மணமகன் கிழக்கு நோக்கி நிற்க, ஒரு பெரியாரைக் கொண்டு தலைப்பாகை வைக்க வேண்டும். உத்தரியம் அணிவிக்க வேண்டும். உத்தரியம் இடும்போது இடத்தோளின் மேலாக வந்து வலப்பக்கத்து இடுப்பளவில் கட்ட வேண்டும். (அந்தணர் பூணூல் அணிவது போல்) அங்கு அவருக்கு பூமாலை சூட்டிக் கௌரவிப்பர். அணிவிப்பர். தோழனுக்கும் இதேபோல் உடை உடுத்தி, தலைப்பாகையும் உத்தரியமும் இட்டு, மணமகனோடு அழைத்து வருவர். தோழன் மணமகனின் இடப்பக்கமாக நிற்பார்.

மணமகன் புறப்படுதல்

வீட்டை விட்டுப் புறப்படுமுன் வாசலில் இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். மாப்பிள்ளையோடு தோழி (மாப்பிள்ளையின் திருமணமான சகோதரி, அல்லது அவர்களின் உறவுமுறையான திருமணமான பெண் தோழியானவள், திருமணச் சடங்கில் முக்கிய பங்குவகிப்பதால், நடைமுறைகளை நன்கு தெரிந்த சுமங்கலிப் பெண்ணையே அமர்த்த வேண்டும்) தோழன் (பெண்ணின் சகோதரன் அல்லது அவர்களின் உறவு முறையிலுள்ள ஒரு ஆண் அநேகமாகத் திருமணமாகாதவராக இருத்தல் வேண்டும்) ஆகியோருடன் உற்றார், உறவினர் மணமண்டபத்திற்குச் செல்வர். செல்லும்போது தோழி கூறைத் தட்டும், வேறு இரு பெண்கள் 3 தேங்காய் வைத்த தட்டமும், 3 அல்லது 5 பலகாரங்கள் கொண்ட ஒரு தட்டமும் எல்லாமாக 3 அல்லது 5 தட்டங்கள் கொண்டு போகவேண்டும். அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்திற் செல்வார்கள்.

பலகாரத் தட்டம்

அரியதரம், அச்சப்பலகாரம், பயற்றம் உருண்டை, வெள்ளரொட்டி, சிற்றுண்டி போன்றவை.

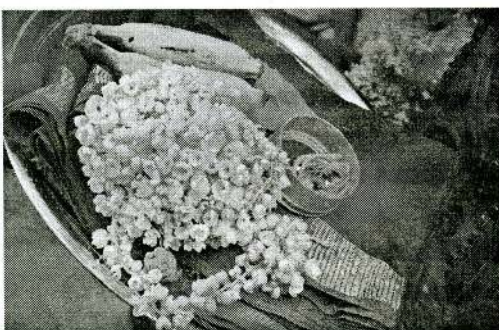


தேங்காய்த் தட்டம்

3 முடியுள்ள தேங்காய்களை சீவி, அழகாக மஞ்சள் பூசி வைக்க வேண்டும்.

கூறைத் தட்டம்

ஒரு பெரிய தட்டில் நெல் அல்லது பச்சையரிசி பரப்பி, அதன் மேல் கூறைச்சேலை, சட்டை, வெற்றிலை - 5, முழுப்பாக்கு - 3, கஸ்தூரி மஞ்சள் - 1, குங்குமம் (டப்பி) - 1, தேசிக்காய் - 1, வாழைப்பழச் சீப்பு - 1, கொண்டை மாலை,



அலங்காரப் பொருட்கள் முதலிய சாதனங்கள் சீப்பு, கண்ணாடி, பவுடர், வாசனைத்திரவியம், சவர்க்காரம் முதலியன, தாலிக்கொடியோடு, மெட்டி 1 சோடி ஆகியன வைக்க வேண்டும்.

பெண் புறப்படுதல்

பெண் வீட்டிற் பெண்ணுக்கும் அதேபோல், அறிகு, காசு, பால் தலையில் வைத்து நீராட்டி (ருது சாந்தி செய்யாத பெண்ணாகில் அன்று அல்து முந்தைய நாளில் ருது சாந்தி செய்தல் வேண்டும்) மணப்பெண்ணை அலங்கரித்து மணமண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லல் வேண்டும். இங்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டார் 3 தட்டங்களோடு வந்து விருந்தோம்பி, பெண்ணை அழைத்துச் செல்வார்கள். பெண் வீட்டை விட்டுப் புறப்படுமுன் ஆரத்தி எடுக்கப்படும். பெண் மணமண்டபத்திற்கு மணமகன் வருவதற்கு முன்னதாகச் செல்ல வேண்டும். மணப்பெண்ணோடு ஒரு தட்டிற் கோயிலில் அர்ச்சனை செய்யத்தேவையான பொருட்களை அடுக்கி எடுத்துச்செல்ல வேண்டும். மண்டபத்திற் பெண் அவருக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட அறையில் இருக்க வேண்டும்.

அர்ச்சனைக்குரிய பொருட்கள் : வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், பழங்கள், ஊதுபத்தி, கற்பூரம், பூக்கள்.

மாப்பிள்ளை அழைப்பு

மாப்பிள்ளை மணமண்டபத்திற்கு வந்தவுடன் அவரைப் பெண் வீட்டார் மேளதாளத்தோடு வரவேற்பர். அங்கு தோழன் மாப்பிள்ளையின் காலைக் கழுவி விடுவார். அதற்கு உபகாரமாக மாப்பிள்ளை தோழனுக்கு மோதிரம் ஒன்றை அணிவிப்பார். பின் பெண்ணின் தகப்பன் மாப்பிள்ளைக்கு மாலை சூட்டி வரவேற்பார். இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பர். பின் தோழன் கைகோர்த்து வலமாக மணவறைக்கு அழைத்துச் செல்வார். (கும்பத்திற்கு வலது பக்கம்) (Clockwise)

மணமகன் மணவறைக்கு வந்தவுடன் தொடங்கும் திருமணச்சடங்கு முடியும் வரை புரோகிதரின் தலைமையில் நடைபெறும்.

கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் மணவறையில் தோழன் மணமகனுக்கு இடது பக்கத்தில் அமருவார். மணவறையில் நெல் பரவி, அதன்மேல் கம்பளம் விரித்து மணமகனை இருத்துவது தான் மரபு. கிரியை செய்யும் குருக்கள் மணவறையின் வலது பக்கத்தில் வடக்கு நோக்கியிருப்பார். மணமகனுக்குத் திருநீறு கொடுத்து பவித்திரம் கொடுத்து வலக்கை மோதிரவிரலில் அணியச் சொல்வார். பின் சங்கற்பம் செய்து, புண்ணியாகவாசன பூஜை, விநாயகர் பூஜை, பஞ்சகவ்வியபூஜை ஆகியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார்.

பவித்திரம் வலதுகை மோதிரவிரலில் அணிய வேண்டும். இந்தச் சடங்கு, வைபவம் முடியும்வரை, ஒரு குற்றமும் நேராமலிருக்கவும் மனம், வாக்கு, காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களின்றும் காக்கவும் பவித்திரம் அணிவிக்கப்படுகின்றது. பஞ்சகவ்வியத்தை அவ்விடத்திற் சுற்றித் தெளித்து, அதனைப் பருகும்படி மணமகனுக்குக் கொடுப்பார். இதனால் அந்தவிடம் சுத்தமாக்குவதோடு மணமகனின் அகமும் புறமும் சுத்தியடையும் என்பதானும் இவை செய்யப்படுகிறது. இதனைப் புண்ணியாகவாசனம் என்பர்.

அரசாணிக்கால்

முற்காலத்தில் திருமண வைபவங்களுக்கு அரசனுக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்புவார்கள். அரசனுக்கும் எல்லாத் திருமணங்களுக்கும் செல்ல முடியாத நிலை இருக்கும். எனவே, அவர் தனது ஆணைக்கோலை அனுப்பி வைப்பார். அரசு ஆணைக்கோல் மருவி அரசாணிக்கால் ஆகிவிட்டது. இன்று பதிவுத் திருமணம்போல், அன்று அரசனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகவே அவரது ஆணைக்கோல் வந்துவிட்டால் அத்திருமணம் அங்கீகாரம் பெற்றுவிடுகிறது. இதுவே இன்று திருமணப்பந்தலில் முள்முருங்கை மரக்கிளை ஒன்றை வைத்து அதற்குப் பட்டுச்சாத்தி அலங்கரித்து வைப்பதன் காரணமாகும்.

அங்குரார்ப்பணம்

வித்திடுதல் என்று அர்த்தம். அதாவது முளைக்கும் விதைகளை, பாலிகையிலிடல் என்பது. சந்திரமுகம்பத்தைப் பூசித்து, அதற்கு முன்பாக இருக்கும் மண்சட்டியில் 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்களைக் கொண்டு நவதானியம் இட்டு, தண்ணீர் தெளித்து, புஷ்பம் சாத்திப் பூசை செய்வது. இதன் அர்த்தம் நவதானியம் செழித்து வளர்வது போல் இத்தம்பதி தமது வாழ்வும் செழிப்புடையதாக அமையவேண்டும் என்பதற்காக இப்பூசை செய்யப்படுகிறது. அப்பெண்களுக்கு வெற்றிலையிற் பழம், பூ வைத்து உபசாரம் செய்தனுப்புவார்கள், அதன்பின் கற்பூரம் காட்டப்படும்.

(முன்பே பாலிகை போட்டிருந்தால் தண்ணீர் மட்டும் தெளித்தாற் போதுமானது)

இரசாயந்தனம் (காப்புக்கட்டல்)

தொடங்கிய கரும்பும் நிறைவு பெறும் வரை எந்தவித தீட்டுக்களோ, இடையூறுகளோ, துக்கங்களோ மணமக்களைச் சாராதிருக்க வேண்டிய பாதுகாப்புக் கருதிச் செய்யப்படுவது (காலமிருத்து, அவமிருத்துப் போன்ற அபாயங்களிலிருந்து காப்பாற்றவும், சர்வரோகமும் அணுகாமலும், பீடை, பிணி அணுகாமலும் இருக்கவேண்டிய விவாகச் சடங்கு இனிதே நடைபெறவும் கட்டப்படும் நூல் காப்புக் கட்டுதல் ஆகும்)

இதற்கு ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசி பரப்பி, தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், காப்பு நூல் முதலியவற்றை வைத்துப் பூசித்து மாப்பிள்ளையின் வலது மணிக்கட்டிற் காப்புக் கட்டுவார்கள். காப்புக் கட்டும் போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒரு தேங்காய் உடைப்பார்கள். பின்னர் குருக்கள், சிவன் பார்வதி பூசை முதலியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார். (பின்னர் அக்கினி மூடப்பட்டு அதற்குரிய பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறும்) முகூர்த்ததோஷம், லக்கின தோஷம் போன்ற தோஷங்கள் நீங்கும் பொருட்டும் இந்தத் திருமணத்தின் போது நல்லொள் புரியவேண்டுமென நவக்கிரக தேவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார். அதன்பின் அரசாணி மரத்திற்கும் அதன் நாலு பக்கங்களிலுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார்.

மணமகளை அழைத்தல்

மணமகளை (பட்டாடை அணிந்து, அணிகலன்கள் பூண்டு முகத்தை மெல்லிய முகத்திரையால் மறைத்த வண்ணம்) தோழிகள், மணமகளின் பெற்றோர் மற்றும் உறவினர் புடைசூழ மணமேடைக்கு அழைத்து வருவர். மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்திற் பெண்ணை அமரச் செய்வார். மணமகனுக்குச் செய்யப்பட்ட அத்தனை பூசைகளும் இவருக்கும் செய்யப்படும். பவித்திரம் இடதுகை மோதிரவிரலில் அணிவித்து, ரட்சாயந்தனம் இடக்கை மணிக்கட்டிற் கட்டப்படும். பெண்வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைப்பார். பின்னர் இருவரினதும் பெற்றோர்களை அழைத்து மணமகளின் பெற்றோர்கள் பெண்ணின் வலப்பக்கத்திலும் மணமகளின் பெற்றோர் மணமகளின் இடப்பக்கத்திலும் கிழக்கு நோக்கி அமர்வர். இவர்களுக்கும் குருக்கள், பவித்திரம், விபூதி கொடுத்து சங்கல்பம் செய்வித்து, இரு வழியிலும், பிதூர்தோஷம் நீங்கவும் இரண்டு (நாந்தி தானம்) தானம் கொடுத்து பிதூர்களின் ஆசியைப் பெறச் செய்வார். பின் கன்னிகாதானக் கிரியைகளை ஆரம்பிப்பார்.

கன்னிகாதானம்

மணமகளை அவரின் பெற்றோர் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதைக் கன்னிகாதானம் என்பர். மணமக்களின் பெற்றோர் இருபகுதியினரும் சங்கற்பம் செய்து மணமகளின் பெற்றோர் மணமகனின் பெற்றோர்க்கும் மணமகனின் பெற்றோர் பெண்ணின் பெற்றோருக்கும் திலகமிட்டு பன்னீர் தெளித்து, மரியாதை செய்வர். பின் பெண்ணின் வலக்கரத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், எலுமிச்சம்பழம், தங்கக்காசு அல்லது நடைமுறை நாணயம் ஒன்றைக் கையிற் கொடுத்து, பெண்ணின் தந்தை இடது கை கீழாகவும் வலது கை மேலாகவும் சேர்த்துப் பிடித்துக் குருக்கள் மணமக்களின் மூன்று தலைமுறைப் பெயர்களையும் மணமக்களின் பெயர்களையும் உரிய



மந்திரத்துடன் 3 முறைகள் சொல்லி, இரு வம்சம் தழைக்கவும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய 4 பயன்களையும் பெறவேண்டியும் எனது மகளைக் கன்னிகாதானம் செய்து தருகிறேன். எல்லாவித செல்வமும் பெற்று எனது மகளைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வார் மணமகனின் சம்மதம் பெற்றவுடன் மணமகளின் தாயார் நீர் விட்டுத்தாரை வார்க்க, தந்தையார் மணமகளின் கைகளை மணமகனின் கரங்களில் ஒப்படைப்பார். அப்போது மங்கள வாத்தியம் முழங்க, பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, மணமகன் பெண்ணைத்தானம் எடுப்பார். தொடர்ந்து மணமகன் கொண்டு வந்த தாலியோடுகூடிய கூறைத் தட்டத்தை விதிப்படி பூசித்து, ஆசீர்வதித்து அக்கினியாற் சுத்தி செய்தபின், அச்சபையில் உள்ள பெரியோர்களிடம் காட்டி நல்லாசி பெறப்படும். பின் மணமகன் மணமகளிடம் கூறையைக் கொடுப்பார். மணமகளும் தோழியுடன் சென்று கூறையை உடுத்தி மீண்டும் மணவறைக்கு அழைத்து வரப்படுவார். இதற்கிடையிற் குருக்கள் மாங்கல்யத்தை எடுத்துச் சுத்தி செய்து, மந்திரம் சொல்லி சந்தனம், குங்குமம் சாத்தி தீபம் காட்டி சம்பாதஹோமம் செய்து பூசை செய்வார்.

(சம்பாதஹோமம்-சிருவத்தில் நெய் எடுத்து ஆகுதி செய்து மிகுதி நெய்யைத் தாலியில் விடுதல்) மணவறையைச் சுற்றி நிற்பவர்களுக்கு அட்சதை மலர்கள் கொடுக்கப்படும்.

தாலி கட்டுதல்

கூறை உடுத்தி வந்த மணமகள், மீண்டும் மணமகளின் வலப்புறத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமர்வார். குறித்த சுபமுகூர்த்தத்தில் மணமகன் எழுந்து மணமகளின் வலப்புறம் சென்று, வடக்கு நோக்கி நின்று, இறைவனைத் தியானித்து குருக்கள் ஆசீர்வதித்துக் கொடுக்கும் மாங்கல்யத்தை இருகரங்களாற் பற்றி, கெட்டி மேளம் முழங்க, வேதியர் வேதம் ஓத, மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, பெரியோர் அட்சதை மலர்கள் தூவ, ஒரு பெண் பின்னால் தீபம் பிடிக்க, மணமகன் மேற்குத் திசை நோக்கித் திரும்பிப் பெண்ணின் கழுத்தில் திருமாங்கல்யம் பூட்டுவார். அப்போது சொல்லப்படும் மந்திரம்,

“மாங்கல்யம் தந்துநானேந மம ஜீவ ஹேதுநா//

கண்டே பத்தாமி ஸீபகே ஸஞ்ஜிவசரதசதம்”//

‘ஓ! பாக்கியவதியே’ யான் சிரஞ்சீவியாக இருப்பதற்குக் காரணமான மாங்கல்யத்தை உன்கழுத்திற் கட்டுகிறேன். நீயும் நூறாண்டு வாழ்வாயாக’ என்று குருக்கள் கூறும்மந்திரத்தை மனதிற்கொண்டு தாலி



முடிச்சில் திருநீறு இட்டு, தனது இடத்தில் இருக்கவேண்டும். மணமகளின் உச்சந்தலையிற் குங்குமத்தால் திலகமிடவேண்டும்.

தாலி - தாலியிற் சிவலிங்கம், விநாயகர் அல்லது லட்சுமியின் திருவுருவம் அமைத்தல் நல்லது. கொடியும்

தாலியும் அதனருகில் கோர்த்திருக்கும் இரு தங்கநாணயங்களும் சேர்ந்து (9. 11) என்ற ஒற்றை எண் வரக்கூடிய அளவு பவுணில் செய்ய வேண்டும். தாலிக்கொடியிற் சேர்க்கப்படும் தங்கநாணயம் ஆங்கில நாணயமாக இருக்கவேண்டும் என்ற நியதியில்லை. அந்த நாணயத்திற் கடவுளின் உருவங்களும் விருப்பத்திற்கேற்ப அமைக்கலாம்.

மாலை மாற்றுதல்

மணமகள் எழுந்து, வடக்கு நோக்கி இறைவனைத் தியானித்து, மணமகன் கழுத்தில் மாலை சூட்டுவாள். மணமகன் மணமகளைத்



தன் இடப்பக்கத்தில் அமரச்செய்து, மாலை சூட்டுவான். மாலை மாற்றுதலின் பொருள் இருமனம் கலந்து ஒரு மனமாகி இவ்வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தல். மூன்றுமுறை மாலை மாற்றல் வேண்டும்.

தொடர்ந்து, கொண்டு வந்த

மங்கலப் பொருட்களாகிய மஞ்சள், குங்குமம், பூ, வாசனைப் பொருட்கள், சீப்பு, கண்ணாடி முதலியவற்றை மணமகன் மணமகளிடம் கொடுப்பார். கணவன் மனைவியாக ஆனபின் தம் மங்கலக்கோலத்தை இருவரும் கண்ணாடியிற் பார்த்து மகிழ்வர்.

பால் பழம் கொடுத்தல்

பால், வாழைப்பழம் கலந்து மணமகள் முதலில் மணமகனுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். பின் மணமகன் மணமகளுக்கு மூன்று முறைகொடுப்பார். நாயகன் நாயகி உணவு கொள்ளல் மறைவிற செய்ய வேண்டுமென்பதால், திரை ஒன்று முன்னாற் பிடிக்கப்படும். முதன் முதலில் தம்பதி தமக்குக் கொடுக்கும் இனிப்புப் பதார்த்தமாகையால் வாழ்க்கை இனிமையாக இருக்க வேண்டும் என்று உணர்த்தவே இச்சடங்கு.



கோதரிசனம்

இன்றைவாழ்வு தொடங்கும் தம்பதி தம் வாழ்விற்கு வேண்டிய அட்ட ஜன்வரியங்களையும் வேண்டிப் பசுவை இடைசுமிதேவியாக வணங்குவர். பசுவைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்திச் சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பம் சாத்தித் தீபாராதனை செய்து வணங்குவர். பசுவின் உடலெங்கும் உறைகின்ற

சகல தேவர்கள், முனிவர்கள், தெய்வங்களின் ஆசீர்வாதமும் இதன் மூலம் கிடைக்கும். அரிசி, காய்கறி, தட்சிணை வைத்துத் தானம் வழங்க வேண்டும்.

பாணிக்கிரகணம் (கைப்பிடித்தல்)

தருமம் செய்வதற்காகவும் சந்ததி விருத்திக்காகவும் திருமணம் செய்யப்படுகிறது. பாணிக் கிரகணம் என்றால் மணமகளின் கையை மணமகன் பிடிப்பது என்று பொருள் 'நீயும் நானும் முதுமையடைந்து



விட்டாலும் கூட ஒருவரை விட்டொருவர் பிரியாதிருப்போம் என்று உன் கையைப் பிடிக்கிறேன்' என்று கூறி மணமகளின் கையைப் பிடிக்க வேண்டும். ஆணின்

வலக்கை பெண்ணின் வலக்கையைப் பிடிக்கவேண்டும். பின்னர் ஏழுடி எடுத்துவைத்து அம்மி மீதித்து அக்கினியை வலம் வருவார்கள் வலம் வரும்போது தோழனும் தோழியும் சேர்ந்து வருவர். பஞ்ச பூதங்களின் சாட்சியாக கையைப் பிடிப்பதாக ஒருகருத்து. மணப்பெண்ணால் ஐம்புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் கணவனுக்கு மட்டுமே உரியவை. கன்னியின் கையை வரன் கிரகிப்பது என்பது பொருள்.

ஏழுடி நடத்தல்

பெண்ணின் வலது காலை மணமகன் கைகளாற் பிடித்து ஏழுடி எடுத்து வைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒவ்வொரு மந்திரம் சொல்லப்படும்.



- 1) உனக்கு வாழ்க்கையில் உணவு குறைவில்லாமல் அளிப்பதற்கு இறைவன் உன்னைப் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- 2) உடல்வலிமை கிடைக்க இறைவன் பின் தொடரட்டும்.
- 3) விரதத்தை அனுஷ்டிக்கும் பொருட்டு உன்னை இறைவன் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- 4) சுகமும் மனச்சாந்தியும் கிடைக்க இறைவன் உன்னைப் பின்தொடரட்டும்.

- 5) பசுக்கள் முதலான பிராணிகள் விருத்தியடையப் பின்தொடர்ந்து வரட்டும்.
- 6) சகல செளபாக்கியங்களும் கிடைக்கப் பின்தொடர்ந்து வரட்டும்.
- 7) உன் வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் சுபகாரியங்கள், ஹோமங்கள் குறையின்றி நிறைவேற இறைவன் உன்னைப் பின்தொடர்ந்து வரட்டும். ஏழடிகள் நடந்து நாமிருவரும் சினேகிதரானோம் இருவரும் சேர்ந்து இந்த ஏழு செல்வங்களையும் ஈட்டுவோம். இன்பதுன்பங்களைச் சேர்ந்தே அனுபவிப்போம். 'என்னுடன் கூடவா' எனும் பொருளில் இந்நிகழ்ச்சி அமையும். இதற்கு "ஸ்ப்த பதி" என்று பெயர்.

அம்மி மிதித்தல்

பெண்ணின் வலது காலை (அதாவது எட்டாவது அடி) மணமகள் கையால் தூக்கி அம்மியில் வைத்து பெருவிரலுக்கு அடுத்துள்ள விரலில் மெட்டி அணிவிப்பார். இந்தக் கல்லைப் போல் நிலையாக நின்று உன் எதிரிகளைச் சகித்துக்கொள். இது பெண்ணுக்குக் கற்பையும் ஆணுக்கு ஒழுக்கத்தையும் புகட்டுகிறது. கல் எப்படி எதையும் தாங்குமோ, அதுபோல் வாழ்க்கையிலும் இன்பதுன்பங்களைக் கண்டுகலங்காமல் உறுதியான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நடக்கவேண்டும் என்று உணர்த்துகிறது.

தொடர்ந்து அக்கினியை வலது வந்து, ஓமகுண்டத்தில் நெற்பொரியையும் ஓம்பப்பொருட்களையும் இடுவார்கள். திரும்பவும் இரண்டாம்முறை அக்கினியை வலம் வரும்போது, இடக்காலை அம்மியில் வைத்து, மெட்டி அணிவிக்கப்படும். திருமணமான பெண் அவளைப்பார்க்கும் இன்னொரு ஆடவன் அவள் திருமணமானவள் என்பதை உணர்த்த மெட்டி

அணிவிக்கப்படுகிறது.



கணையாழி எடுத்தல்

மூன்றாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும்போது, கிழக்குப் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் மஞ்சள் நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தில் இருக்கும் மோதிரத்தை இருவரும் தேடி எடுக்கவேண்டும். இது மூன்று முறைகள் நடைபெறும். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து எடுத்தல் வேண்டும். இது தம் வாழ்க்கையிலும் விட்டுக்கொடுத்து வாழவேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அருந்ததி பார்த்தல்

மூன்றாம் சுற்றில் அருந்ததி பார்த்தல் நடைபெறும். இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டு மண்டபத்தின் வடக்கு வாசலுக்கு வந்து வானத்தில் இருக்கும் நட்சத்திரங்களுக்குப் பூஜை செய்து அருந்ததியைக் காண்பிப்பார்.



“நிரந்தரக் கற்பு நட்சத்திரமாக மின்னுவேன்” என்று ஆணையிடுவதாகும். சப்தரிஷிகள் கிருத்திகை எனப்பெயர் கொண்ட தாங்கள் மனைவிகளுக்குள்ளே முதலானவளான அருந்ததியை எப்படி நிலைத்திருப்பச் செய்தார்களோ, அப்படி மற்ற ஆறு கிருத்திகைகளும் அருந்ததியைப் போலிருக்கச் செய்கின்றனர். இந்த

அருந்ததியைத் தரிசனம் செய்வதால் என்னுடைய மனைவி எட்டாமவளாக வளர்ச்சி பெறட்டும் என்பதேயாகும். இந்த நட்சத்திரத்தைக் காட்டுவது நல்ல வாழ்க்கையையும் வளத்தையும் பெறுவதற்கேயாகும்.

அருந்ததி வசிட்டரின் மனைவி. சிறந்த பதிவிரதை, வானத்தில் துருவ மண்டலத்திற்கு அருகில் ஏழு நட்சத்திரங்களுக்கிடையில் வசிட்ட நட்சத்திரமும், அதன் அருகில் அருந்ததி இருப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அருந்ததியோடு சேர்த்து துருவ நட்சத்திரத்தையும் காட்டுவார்கள். துருவ நட்சத்திரம் விண்ணில் ஒரு நிலையான இருப்பிடத்தை உடையவராகவும் மற்ற விண்மீன்கள் நிலைத்திருப்பதற்கும் காரணமாகவும் கட்டுத்தறியாகவும் இருப்பதால் ‘எங்களை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவீராக’ என்று தரிசிப்பதாகும். இவர்கள் எம்வாழ்க்கையில் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகிறார்கள். துணைவனைப் போல் மணமகனுக்கு ஸ்திரத்தன்மையும் அருந்ததியைப் போல் மணமகளுக்குப் பதிவிரதன்மையும் இருத்தல் வேண்டும்.

பொரியிடுதல்

அக்கினியை மூன்றுமுறை வலம் வரவேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும் வலம் வந்து மணமக்கள் கிழக்கு நோக்கி நிற்க, தோழன் நெற்பொரியைக் குருக்களிடமிருந்து பெற்று, மணமகனின் கையில் கொடுக்க, மணமகன் மணமகளின் கையிற் கொடுத்து மணமகளின் கைகளைத் தன் கைகளால் தாங்கி ஓமகுண்டத்தில் இடுவார்கள். “அக்கினி பகவானே சகல செல்வங்களையும் எமக்குத் தந்தருள வேண்டும்” என வேண்டிக்கொண்டு பொரியிடுதல் வேண்டும். நெல், பொரியாக மலர்வதுபோல் நம்வாழ்வும் மரவேண்டும் என்பதே தத்துவம்.

மூன்றாம் முறை சுற்றி வந்தவுடன், பூர்ணாகுதிக்குரிய பொருட்களைத் தட்டத்தில் வைத்து, குருக்கள் மணமக்களுக்குக் கொடுக்க, இருவரும் சேர்ந்து குண்டத்திற் சொரிதல் வேண்டும்.

அக்கினி பகவானிடம் சேர்க்கும் சகல திரவியங்களும் அக்கினி பகவான் அந்தந்தத் தெய்வங்களிடம் ஒப்படைத்து விடுவார் என்பதை வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே, அக்கினியில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளுக்கு செய்யும் சடங்கைக் குறைவின்றிச் செய்து, அவர்களுக்குப் பரிபூரண பலன் வேண்டி அனுப்பவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து செய்வதே ஓமம்.

அதன் பின் தீபாராதனை செய்து, ஓமத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ரட்சயை (கரிப்பொட்டு) மணமக்களுக்குத் திலகமிட்டு ‘விபூதி’ சந்தனம் கொடுத்து ஆசி வழங்குவார் குருக்கள்.

ஆசீர்வாதம்

மணமக்களைக் கிழக்குமுகமாக நிற்க வைத்துக் குருக்கள் பிரார்த்தனை செய்து, மந்திரத்துடன் ஆசீர்வாதம் சொல்லி மணமக்களுக்குச் சிரசில் அட்சதையிட்டு ஆசீர்வதிப்பார். தொடர்ந்து மணமகனின் பெற்றோர், மணமகளின் பெற்றோர், சபையோர் ஆசீர்வதிப்பார்.



அட்சதை

முனை முறியாத பச்சையரிசி, அறுகம்புல், மஞ்சள்மா கலந்த கலவையை அறுகரிசி என்று சொல்வார்கள். பெரியோர் இரண்டு கைகளாலும் அறுகரிசி எடுத்து “ஆல் போல் தழைத்து, அறுகுபோல் வேரூன்றி, மூங்கில் போல் சுற்றம் முழுமையாய்ச் சூழப் பதினாறு பேறுபெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க” என வாழ்த்தி உச்சியில் 3 முறை இடவேண்டும். மணமகனுக்கு 3 முறையும் மணமகளுக்கு 3 முறையும் தனித்தனியே இடவேண்டும். உறவினர்களும் நண்பர்களும் மணமக்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கி மகிழ்வர்.

நிறைவு

மணமக்களின் கைகளிற் கட்டப்பட்ட காப்புக்களை அவிழ்த்து, பவித்திரங்களைக் கழற்றி, அவற்றுடன் பெற்றோரின் பவித்திரங்களையும் வெற்றிலையில் வைத்து குருக்களின் தட்சணையும் சேர்த்துக் குருக்களிடம் கொடுக்கவேண்டும். குருக்களுக்கு அரிசி, காய்கறி தானம் வழங்கப்படும்.

ஆரத்தி

இரு தரப்பினுமிருந்து ஒரு பெண்ணாக இரு சமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். தம்பதிக்கு தீயசக்தியினால் தீமை ஏற்படாமலும், கண்திருஷ்டி நீங்கும் பொருட்டும் இவை செய்யப்படுகின்றன.



விருந்துபசாரமும் நடைபெறும். மணமக்கள் இருவரும் அர்ச்சனைத் தட்டோடு ஆலயம் சென்று வணங்கி, அர்ச்சனை செய்து, மணமகள் இல்லம் செல்வர். அங்கு வாசலில் ஆரத்தி எடுத்து, வலதுகாலை முதலில் வைத்து வீட்டுக்குள் செல்வர். முதலில் பூசை அறைக்குள் சென்று வணங்கிய பின், பால் அருந்தக் கொடுப்பார்கள்.

பூதாக்கலம்

மணமக்களுக்கு ஒரே இலையில் மணமகள் உணவு பரிமாறி, மணமகனுக்கு முதலில் தன் கையால் உணவுட்டிய பின் மணமகள் மணமகளுக்கு உணவுட்ட வேண்டும்.

பின் மணமகள் மணமகளைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வார். அங்கும் ஆரத்தி எடுத்து உட்செல்வர். வலதுகால் எடுத்து உட்சென்று பூசை அறை சென்று வணங்கி, பெற்றோரின் காலிலும் விழுந்து வணங்குவார்.

சில தத்துவங்கள்

- தாலிகட்டிய பின் மணமகள் மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிடுவார். இது அவள் தன் கணவனுக்கே உரியவள் என்பதை எடுத்துக்காட்டவே. அத்தோடு அவ்விடத்தில் தான் மகாலட்சுமியும் வாசம் செய்கிறாள்.
- மாங்கல்யம் கட்டும்போது கெட்டிமேளம் கொட்டுவது சபையில் உள்ளோர் யாராவது தும்முதல், அபசகுண வார்த்தைகள் பேசுதல் போன்றவை மணமக்களுக்குக் கேட்கக்கூடாது என்பதற்காகவே.
- மஞ்சட் கயிற்றில் தாலி கட்டும்போது மூன்று முடிச்சுப் போடுவார்கள்.
முதலாவது முடிச்சு - கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவள்
இரண்டாவது முடிச்சு - தாய் தந்தையருக்கு கட்டுப்பட்டவள்
மூன்றாவது முடிச்சு - தெய்வத்திற்குப் பயந்தவள்
- தாலி கட்டும்போது தூவப்படும் அட்சதை, மணமக்களைத் தீயசக்திகளிடமிருந்து காப்பதற்கும் வளமான வாழ்க்கை அமைவதற்கும் ஆசீர்வதிப்பதாகும். தாலிகட்டும்போது கைவிளக்கு ஏந்திநிற்பது, ஏனென்றால் தாலி கட்டியதற்கு விளக்கு ஏந்தியவர் ஒரு சான்றாவார். இன்னொரு விளக்கம் சகுனத் தடைகள் ஏற்படாமலிருக்க.

திருமணத்தின்போது மணப்பெண் முகத்திரை அணிவது ஏன்?

முற்காலத்தில் மணமகள் தாலி கழுத்தில் ஏறும்வரை மணமகனைப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே முகத்திரை அணிந்து மணவறைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். அத்தோடு கண் திருஷ்டிகளிலிருந்தும் விமர்சனங்களில் இருந்தும் விடுவிப்பதும் ஒரு காரணமாகும். தாலி ஏறியதும் முகத்திரையை அகற்றி, நான் இப்போது “இவரின் மனைவியாகி விட்டேன்” என்று சபையோருக்குத் தன் முகத்தைக் காட்டுகிறாள்.

அட்சதை

அட்சதை என்றால் குத்துப்படாததும், பழுதற்றதும் என்று பொருள்படும். பழுதுபடாத பச்சை அரிசியைப் போல் வாழ்க்கையும் பழுதுபடாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே ஆசி வழங்கும் போது, பெரியவர்கள் அதைத் தெளிக்கிறார்கள். நுனி முறியாத முழு அரிசியாக இருக்கவேண்டும்)

நெல்லிருந்து பிரித்தெடுத்த முளையுள்ள அரிசியுடன் மஞ்சள்பொடி, பன்னீர், மலர் இதழ்கள் ஆகியவற்றைக் கலந்து அட்சதை தூவுவதே முறையாகும்.

ஆரத்தி

ஒரு தட்டில் 3 வாழைப்பழத் துண்டுகளை வைத்து அதன் நடுவே திரியைச் சொருகவேண்டும். இலகுமுறை ஒரு நெருப்புக்குச்சியிற் பஞ்சைச் சுற்றி நெய்யில் தோய்த்து வாழைப்பழத்தின் நடுவே குத்து வதாகும். தட்டில் திருஷ்டி கழிப்பதற்காக மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் சிறிது நீர்விட்டுக் கலந்து வைக்கவும். இக்கலவை சிவப்பு நிறமாக மாறிவரும். அவசரத்திற்குக் குங்குமம் பாவிக்கலாம். (வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்கள் சுண்ணாம்புக்குப் பதில் அப்பச் சோடா (சோடியம் பைகாபனேற்) பாவிக்கலாம்.

ஆரத்தி எடுக்கும் போது, யாருக்குத் திருஷ்டி கழிக்கிறோமோ அவரை நிற்கவைத்து (கிழக்குமுகமாக அல்லது வடக்குப் பார்த்து நிற்க வேண்டும்) அவரை இறைவனாக நினைத்து இறைவனுக்கு நாம் எப்படிக்கற்பூரம் காட்டுகிறோமோ அதேபோல் ஆரத்தித் தட்டைச் சுற்றவேண்டும். (வலம் சுழியாக)

மணமக்களுக்கு ஆரத்தி எடுக்கும்போது, மணமகன் பக்கத்தில் மேலெழும்பி மணமகள் பக்கமாக ஆரார்த்தி கீழிறங்க வேண்டும். 3 முறை செய்யவேண்டும். கீழே 3 தரம் நேராக அசைத்து ஆட்டிப் பின் மேலெழும்பிச் சுற்றவேண்டும்.

திருமணத்தில் அறுகரிசி இடும்முறை

எமது இந்துசமய விளக்கப்படி அறுகரிசியை (அட்சதை) பெரியோர்கள் இரு கைகளிலும் எடுத்து மணமக்களின் சிரசில் தூவிப் பின், இருதோள்களிலும் இடுப்பு, முழந்தாள் என்று மேலிருந்து கீழே வர வாழ்த்தவேண்டும். (3 முறை) அல்லது சிரசில் மட்டும் 3 முறை தூவி ஆசீர்வதிக்கலாம்.

நாங்கள் மணமக்களை பார்வதி பரமேஸ்வரன் தெய்வமென கருதுவதால் தெய்வத்திற்குப் பாதத்திலிருந்து சிரசிற்சுச் செல்லவேண்டும் என்று சொல்வார்கள். மணமக்கள் மானிடர்கள் ஆகையால் சிரசிலிருந்து பாதத்திற்கு வரவேண்டும் என்று சொல்வார்கள். இவ்விரண்டு

விதமான வருணனைகளையும் எமது இலக்கியங்களிற் காணலாம். பாதாதி கேசமா? கேசாதி பாதமா? இவை வர்ணனைகளே அன்றி அட்சதை தூவ்வதற்கல்ல தெய்வத்திற்கு நாம் செய்வது பாதபூஜை, பூ சொரிவதல்ல அத்தோடு மணமக்களைப் பெரியோர்களே அட்சதை தூவி ஆசீர்வதிப்பார்கள். ஆகவே சிரசில் இருந்துதான் வரவேண்டும். மீனாட்சி சுந்தரேசர் கல்யாணத்தில் தேவர்கள் வானிலிருந்து மலர்தூவி ஆசீர்வதித்து வாழ்த்துவதாகப் புராணம் சொல்கின்றது. ஆகவே அரிசி மேலிருந்து கீழே வருவது தான் சாலப்பொருந்தும். (காலிலிருந்து தலையை நோக்கிச் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபரக் கிரியையிலும், பிதுர்க்கடமையின் போதுமே செய்யப்படுகின்றது. பிரிந்த உயிர் பூலோகத்திலிருந்து மேல்நோக்கி விண்ணிலகம் செல்வதாக எடுத்துக்காட்டவே காலிலிருந்து தலையை நோக்கிக் கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன.

கௌரி கல்யாண வைபோகமே

திருமணத் திகதி முற்றாகியதும் கவனிக்கவேண்டியவை

- ◆ ஆண், பெண் இருவரின் ஜாதகப் பொருத்தம் பார்த்து திருமணத் திகதியும், பொன்னுருக்கல் திகதியும் நிச்சயிக்கப்படவேண்டும்.
- ◆ திருமண மண்டபம் ஒழுங்கு செய்யப்படவேண்டும்.
- ◆ புரோகிதரை ஒழுங்கு செய்யவேண்டும்.
- ◆ நாதஸ்வரம், மேளம் ஒழுங்கு செய்யவேண்டும்.
- ◆ மணப்பெண்ணை அலங்கரிக்க உரியவரை நியமிக்கவும்.
- ◆ மணவறை, மாலை, திருத்தொங்கல், வாழைமரம் கட்ட பூக்காரனை நியமிக்கவேண்டும்.
- ◆ கோலம்போட ஒழுங்கு செய்யவேண்டும்.
- ◆ விருந்தினர்களின் எண்ணிக்கைப் பிரகாரம் உணவு ஒழுங்கு செய்யப்படவேண்டும்.
- ◆ படம், வீடியோ ஒழுங்கு செய்யவேண்டும்.
- ◆ திருமண அழைப்பிதழ் அச்சடித்து விநியோகித்தல்.

புதுமனை புகுதல்

மங்கலமான மனை

மனை மங்கலமானது. மங்கல மனை எவ்வாறு உருவாகின்றது என்ற வினாவரும். ஆம்! இதற்கான விடை நமது முன்னோர்களே வகுத்து எமக்குத் தந்துள்ளார்கள். நமது முன்னோரின் வழிமுறைகள் தற்காலத்தில் ஒரு சிலராற் கவனிக்காத நிலையையும் காண்கிறோம். ஆகவே சாஸ்திரம் தெரிந்த நல்ல ஒரு குருவை அணுகி மனை அமைப்பது சம்பந்தமாகத் தகுந்த ஆலோசனை பெற்ற பின் வீடு கட்ட ஆரம்பிப்பது நல்லது.

ஒருவர் வீடு கட்ட நிலம் வாங்குகின்றார் எனக் கொள்வோம். அந்த வெற்று நிலம் ஊறல் நிலமாக இருக்கக்கூடாது. செம்மண் என்றால் நன்று.



அங்கே மா, பலா, வேம்பு போன்ற மரங்கள் இருப்பின் நல்லது. அரசு, ஆல் கூடாது. கோயிற் பார்வை வீட்டு நிலத்துக்கு நல்லதல்ல. இவை பொதுவாக மனை கட்டத் தொடங்கும்போது நாம் அவதானிக்கவேண்டிய சில அம்சங்களாகும்.

ஒருவர் வெற்று நிலத்தில் வீடுகட்ட ஆரம்பிப்பது எப்படி?

வெற்று நிலம் எனும்போது, அங்கே பலவித சேதங்கள் இருக்கலாம். இதனாற் பெரிய வீடுகள் கூடப் பாழடைந்த நிலையில் உள்ளதைக் காணலாம். ஆகவே, வைரவர் சாந்தி, பூஜை முதலிற் செய்து, நிலக் குற்றத்தை நீக்கவேண்டும். அதன் பின்பு, அத்திவாரம் இடலாம். அத்திவாரத்திற்கு முன் நவதானியங்களை முளைக்கவிடவும். பின் பசுவையும் கன்றையும் அங்கு கொண்டுவந்து கட்டவும்.

அத்திவாரம் இடுவது எவ்வாறு?

அத்திவாரமிடுவதற்கு உரிய நன்னாள் பார்க்கவேண்டும். அத்திவாரம் இட எழுந்திருப்பு நாள் விசேடமானது. (எழுந்திருப்பு நாள் - வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் நாள்)

வாஸ்து புருஷன் - கிருகதேவதை

அத்திவாரம் இடும்போது தேவையான வொருட்களாவன:

- நண்டு வளையில் இருக்கும் மண்
- யானைத்தந்த மண்
- காளைக்கொம்பு மண்
- குளத்து மண்
- புற்றுமண்
- நவரத்தினம்

45 நாட்கள் (ஒரு மண்டலம்) பூஜிக்கப்பட்ட வாஸ்த்து இயந்திரம் முதலானவற்றை ஒரு மரப்பேழையுள் வைத்துத் தயார் செய்தல் வேண்டும்.

அத்திவாரம் இடமுன் சிவாச்சாரியாரைக் கொண்டு விக்னேஸ்வர பூஜை செய்தபின், குரு ஆசிபெறல் வேண்டும் பின்னர் கட்டடத்தைக் கட்டுபவரை அழைத்து, அவருக்கு வஸ்திரம், தட்சணை கொடுத்து உபசரணை செய்தபின் அத்திவாரம் இடுவதற்கான குழியில் தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி, பிள்ளையாரை வழிபட்டு, தாயறையின் நிருதி (தென்மேற்கு) மூலையில் அத்திவாரப் பெட்டியை வைத்து அத்திவாரம் இடலாம். கட்டடத்தை நிர்மாணிப்பவர் உடனே சீமெந்து கலவையிட்டு, அதனை மூடிவிடுவார். வடகிழக்கிலும் இடலாம்.

வீட்டுக்கான நிலை வைப்பது எப்படி?

ஆம்! வஸ்துகாலை வைக்கும் வாசல் அல்லவா? ஆதலாற் குருவிடம் சென்று நல்லநாள் பார்த்தபின், அந்நாளிலே பிள்ளையார் பூஜை வழிபாட்டோடு வீட்டின் கதவுகளுக்கான நிலையை வைக்கலாம். முக்கியமாக வாசற்கதவு நிலை, அடுத்து பூஜை அறையின் நிலை.

வீட்டு வளை வைப்பது எப்படி?

வீட்டின் கீழ்ப்பாகம் நிறைவேறியதால் மேற்பாகம் முக்கியமாகின்றது. வீட்டின் மேற்பாகத்தைத் தாங்குவது வளையாகும். ஆதலால், பிள்ளையார் வழிபாட்டுடன் வளை வைக்கும் வைபவத்தைச் செய்யலாம்.

வீடுவேய்தல் எவ்வாறு செய்யப்படும்?

பழையகால முறையானது ஓலையால் வீட்டை வேய்தல் ஆகும். ஆனால் இப்போது ஓடு போடுகிறார்கள். ஆகவே, ஆகாய நிழல் வீட்டிற்படாது, வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடும்போது தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி, பிள்ளையாரை வழிபட்ட பின்பு, ஓடுகளால் வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடலாம்.

வீடு குடிபுகும் முறை யாது?

வீடு குடிபுகும் பொழுது இல்லத்தலைவன் குருவிடம் (அந்தணர்) சென்று இல்லத் தலைவியின் நட்சத்திரத்திற்கேற்ப நாள் வைப்பது முதற்படியாக அமைதல் வேண்டும்.

வீடு குடிபுகுமுன் வாசலில் பசுமாடுகட்டி, தூபம் இட்டு, அகன்ற வாயுவையும் விஷ ஜந்துக்களையும் அகற்றல்.

வீட்டைச் சுற்றி மா, பலா, வேம்பு, பூ மரங்களை நடல் வேண்டும். வேலையாட்கள், வருவோர், போவோரெனப் பலரும் உலாவி இடமாகையாலும், இல்லறம் செழிப்பதற்காகவும், அந்நிலத்திலும் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட பொருட்களினுள்ள தோஷங்கள் நீங்குவதற்காகவும், வீடு குடிபுகு முன் வாஸ்து சாந்தி செய்வர்.

வீடு குடிபுகும் நாளில் முதலில் சிவாச்சாரியார் பிள்ளையார் வழிபாடு, நவக்கிரக வழிபாடுகளுடன், சிவன் அம்மன் வழிபாடு செய்து விசேமாக மகாலக்ஷ்மி வழிபாடுகளையும் செய்வார். இவ்வழிபாடு பூஜை, ஹோமம் என்பன கொண்டு நிகழ்வதாகும். அதன் பின்னர் பூஜை செய்த கும்பநீரால் இல்லத் தலைவன், தலைவி ஆகியோர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு புத்தாடை அணிந்து, இறைவழிபாடு செய்வர். பின் முதன்முதலாக அடுப்பு மூட்டி, பால்காய்ச்ச ஆயத்தமாவர். பால் புனிதமானது, வெண்மையானது ஆதலால் இல்லத்தலைவி பாலைப் பொங்கிப் பூஜைக்கு அர்ப்பணிப்பது வழக்கம்.

தமது குலதெய்வக் கோவிலிலோ அல்லது வேறு விசேடம் பெற்ற கோவிலிலோ வீடு குடிபுகுதலுக்குத் தேவையான பொருட்களை முதல் நாளே வைத்து (ஆலயத்தில் ஒரு நாள் இருப்பது நன்று) அடுத்த நாள் உரிய நேரத்தில் அர்ச்சனைத் தட்டுடன் சென்று பூஜை செய்து, பின் அனைத்துப் பொருட்களையும் கொண்டு வருதல் வேண்டும். சிறப்பாக, பெண்கள் கொண்டு வருவதே முறை. தெய்வப் படங்கள், மங்கலப் பொருட்கள், பிரதானமாகக் கண்ணாடி என்பவற்றைக் கோவிலிலிருந்து எடுத்து வரும்போது புதுமனையின் வாசலில் ஒரு பசுவைக்கட்டி வைத்து, அதில் முழித்த பின்பே இவற்றைப் புதிய வீட்டிற்குள், ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசையில் எடுத்துச் சென்று, பூஜை அறையில் வைக்கவேண்டும்.

பூஜைகள் இனிது நிறைவேறியதும் சிவாச்சாரியாருக்கு உபசரணைகள் செய்து, அவரது ஆசியைப்பெற்று வாழும் முறை இன்னும் இலங்கையில் சைவப் பெருமக்கள் மத்தியில் இருந்துவரும் வழமையாகும்.

ஒரு மனையை அமைக்கும்போது சுவாமி அறையே, சமையற் கூடம், வாழ்வுக்கூடம், ஓய்வெடுக்கும் அறைகள், கழிவறை என்பவற்றை விடப் பிரதானமான இடமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே அச்சுவாமி அறையில் அம்மனையின் முக்கிய குடியிருப்பாளராகிய கணவனும் மனைவியும் அன்றே பூஜை செய்து தீபம் காட்டி வழிபடுவர். அத்தோடு அந்த அறையின் திறவுகோல் பூஜையில் வைக்கப்பட்டு, சிவாச்சாரியாரால் தலைவரிடம் கையளிக்கப்படும். அவர் அதனைப் பெற்று, மனைக்குரிய அரசியான பெண்ணிடம் கொடுக்க, அவள் பூட்டித்திறப்பாள் சுபமுகூர்த்தத்திலே இது இடம்பெற வேண்டுமென்பதற்காகவே, நல்லநாள் பார்த்துக் குடிமனை புக்கும் விழா நிகழ்த்தப்பெறும். கொண்டுவந்த முளைக்கும் தேங்காயை வீட்டின் தோட்டத்தில் நடுவர். அன்று இரவு குடிபுகுந்தோர் அவ்வீட்டில் தங்கவேண்டும்.

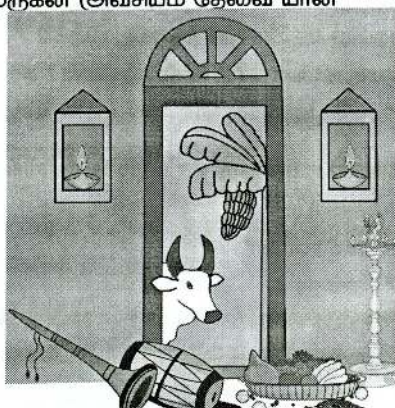
வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் மாதங்கள்

தமிழ் மாதம்	தமிழ் திகதி	நேரம்
சித்திரை	10	மு.ப 7.00 முதல் மு.ப 8.30 வரை
வைகாசி	21	மு.ப 9.12 முதல் மு.ப 10.42வரை
ஆடி	11	மு.ப 6.48 முதல் பி.ப 8.18 வரை
ஆவணி	6	பி.ப 2.24 முதல் பி.ப 3.54 வரை
ஐப்பசி	11	பி.ப 6.48முதல் பி.ப 8.18 வரை
கார்த்திகை	8	பி.ப 10.00 முதல் பி.ப 11.30 வரை
தை	12	பி.ப 9.12 முதல் பி.ப 10.42 வரை
மாசி	22	பி.ப 9.12 முதல் பி.ப 10.42வரை

இந்நாட்களிற் கிரகாரம்பம் செய்வது உத்தமம்.

வீடு குடிபுகும்போது கோயிலில் இருந்து கொண்டுவரப்படும் பொருட்கள்

1. குத்துவிளக்குகள் - 2
2. நிறைகுடம்
3. படங்கள் - பிள்ளையார்,லக்ஷ்மி, முருகன் (அவசியம் தேவை யான படங்கள்)
4. முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி
5. பூ மாலையுடன் கூடிய அர்ச்சனைத் தட்டம்
6. படங்களுக்குரிய பட்டுக்கள்
7. நிறைநாழி
8. கற்கண்டு
9. பண்ப்பெட்டி (இதற்குள் நெல் பரவி, பட்டுத்துணி, நாணயம் மஞ்சள் துண்டு வைக்கவும்)
10. 3 செத்தல் தேங்காய்கள் (தோலுடன் உள்ளது)
11. 3 மஞ்சள் பூசிய தேங்காய்கள்
12. ஒரு சிறிய தென்னங்கன்று
13. ஒரு புது மண் சட்டியில் உப்பு
14. புதுச் சட்டியில் முழு மஞ்சள்



பால் காய்ச்ச தேவையானது

- | | |
|--------------|-----------------------------|
| ◆ வாயைபுயிலை | ◆ பொங்கற் பாத்திரம் |
| ◆ கரண்டி | ◆ பால் காய்ச்சும் பாத்திரம் |
| ◆ மாவிலை | ◆ சந்தனம் |
| ◆ குங்குமம் | ◆ விபூதி |
| ◆ பூ மாலை | ◆ பூக்கள் |
| ◆ அறுகம்புல் | ◆ பால் |

வாஸ்து சாந்தி

வீடு குடிபுகும் போது செய்யும் சாந்திகளில் இதுவும் ஒன்று அசுத்தமான பூமியை அக்கினியால் தகித்துச் சுத்தமாக்கச் செய்யும் சாந்தியே வாஸ்து சாந்தியாகும். இச்சாந்தியின் போதுவிக்னேஸ்வராபூசை, புண்ணியாகவாசனம் செய்து வாஸ்து புருஷனையும் பிற தேவதைகளைப் பூசித்து அக்கினிகாரியம் செய்வார். இதற்கு நீற்றுப் பூசணிக்காயொன்றைப் பலியிடுவர். அதன்பின் வைக்கோல், தர்ப்பை முதலியவற்றால் மனித உருவாகச் செய்யப்பட்ட வாஸ்து புருஷனைப் பூசித்து, அக்கினியில் எரிமூளச்செய்து, வீடு, வீதி முதலிய இடங்களில் இழுத்து வருவர். பின் இதற்கு கும்பநீர் தெளித்து விடுவர். இச்சாந்தியின் பின் கைகால்களைச் சுத்தம்செய்துதான் மற்றக் கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும்.

வீடுகுடிபுகும்போது செய்யும் ஹோமங்களுக்குரிய வொருட்கள்

- | | |
|--|---------------------------------|
| 1. அரிசிமா | 10. அரிசி |
| 2. மஞ்சள் மா | 11. தேங்காய் |
| 3. எள்ளு | 12. மாவிலை, தலைவாயைபுயிலை |
| 4. நவதானியம் | 13. அறுகம்புல் |
| 5. நெற்பொரி | 14. நாயுருவி |
| 6. ஓமச்சாமான், மருந்துச் சாமான்
(குமிழ் மருந்துக் கடைகளிற்
கிடைக்கும்) | 15. தாமரைப்பூ |
| 7. சமித்துக்கட்டு | 16. பூமாலை, பூச்சரம் |
| 8. நெய் | 17. வெற்றிலை, பாக்கு, பழுவகைகள் |
| 9. ஊதுபத்தி, கற்பூரம், சாம்பிராணி,
அத்தர் | 18. எலுமிச்சம்பழம் |
| | 19. நீற்றுப்பூசணி |
| | 20. வைக்கோற் கட்டு |
| | 21. கும்பத்துப்பட்டு |

சஷ்டியப்த பூர்த்தி

மணிவிழா (60ஆவது வயது)

மணிவிழா என்பது 60 வயது பூர்த்தியாவதைக் குறிக்கும். ஒரு மனிதனுடைய வாழ்நாளிலே 60ஆவது வயது மிகவும் விஷேசமான ஒன்றாகும். 1 மணி 60 வினாடிகள்போல் தமிழ் சாஸ்திரப்படி வெவ்வேறு பெயர்கொண்ட 60 ஆண்டுகள் நிறைவுபெற்று மறுபடி ஆரம்பிக்கும் போது 60 வயது பூர்த்தியாகின்றது. 60 ஆவது வயதன்று பிறந்த நேரத்திற்கிரகங்கள் எந்தெந்த இடத்தில் இருந்ததோ அதே இடங்களில் கிரகங்கள் திரும்பவும் வருகின்றன. அதனாலேயே இது ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் மிகவும் சிறப்பானதொரு அம்சமாகும். 60 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்ததை "சஷ்டியப்த பூர்த்தி" என்று அழைப்பர்.

60ஆவது வயதான பின் அவர் உலகப் பந்தங்களை விட்டுவிட முயலவேண்டும். இதை நினைவுபடுத்தவே 60ஆவது வயதில் மனைவியைப் பக்கத்தில் வைத்துப் பக்குவமாக மீண்டும் ஒரு கல்யாணத்தை நடத்திப் புதிய கடமைகளை விளக்குகிறார்கள். இது இந்தியாவில் வழக்கத்தில் உள்ள ஒரு சடங்கு.

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்வின் முதல் 30 ஆண்டுகளும் கல்விக்காகவும், பெயர், புகழ்க்காகவும் செலவிடுகிறான். 30 முதல் 50 ஆண்டு வரை மக்களுக்காக வாழ்கிறான். பின்பு தனது 60 வயது தொடக்கம் நீண்ட ஆயுளோடு ஆன்மா முன்னேற்றத்திற்காகத் தன் வாழ்நாளைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதே இவ்விழாவின் குறிக்கோள்.

இந்த மணிவிழாவைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள காலசம்ஹார ஸ்தலமாகிய திருக்கடவூரில் (மார்க்கண்டேயர் சிரஞ்சீவித்துவம் பெற்ற ஸ்தலம் - என்றும் 16) அபிராமிப்பட்டருக்கு தை அமாவாசையை பெளர்ணமியாகக் காட்டிய ஸ்தலத்தில் கொண்டாடுவது சிறப்பானது. அங்கு "மிருத்யுஞ்ச ஹோமம்" செய்து அந்த அபிஷேக நீரை, மணிவிழாக் காணும் தம்பதி தமக்கு நீண்ட ஆயுள் வேண்டி அபிஷேகம் செய்வார்கள். இது சாஸ்சிறந்தது.

மனைவியை இழந்தவர்கள் மணிவிழாப் போன்ற எந்த சுபகாரியங்களையும் செய்தல் கூடாது என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

பவளவிழா (75 ஆவது வயது) சதாபிஷேகம் (80ஆவது வயது)

மணிவிழாப் போலவே, பவளவிழாவும் 75 ஆவது வயதிற் கொண்டாடப்படுகிறது. 75ஆவது வயதில் மனமுதிர்ச்சி பெற்று ரிஷிகளைப் போல் பக்குவ நிலையை அடையவேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறது.

இவ்விழாக்களைக் குலதெய்வத்தின் ஆசியுடன் செய்வதும், அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து வழிபடுவதும் சிறப்பானது. ஆயிரம் பிறை கண்டோர் சதாபிஷேக விழா (80 வயது) கொண்டாடுவர். 80ஆவது வயதில் அட்டதிக்குப் பாலகர்களின் அருளைப் பெறச் சதாபிஷேகம் செய்கிறார்கள்.

90ஆவது வயதில் நவக்கிரகங்களின் ஆசி கிடைக்கிறது. 100ஆவது வயதில் ஐம்புலன்களும் கடவுளிடம் இணைக்கின்றன.

விழாக்களும் ஆண்டுகளும்

- 50 ஆம் ஆண்டு பொன் விழா
- 60 ஆம் ஆண்டு மணி விழா (வைர விழா)
- 75 ஆம் ஆண்டு பவள விழா
- 80 ஆம் ஆண்டில் முத்து விழா
- 100 ஆம் ஆண்டில் நூற்றாண்டு விழா

சைவ அபரக்கிரியை

அபரம் என்பது பிந்தியது எனப் பொருள்படும். உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்த பின்பு செய்யப்படும் கிரியை ஆதலால், இது அபரக்கிரியை என்று பெயர் பெறுகிறது. அபரக்கிரியை உத்கிராந்திக்கிரியை முதல் வருட சிரார்த்தம் வரை பல கிரியைகளை உடையனவாம். இங்கே கூறப்படும் கிரியைகள் யாவும் சமய தீட்சை பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே செய்யப்படுவது ஆகும். சமய தீட்சை இல்லாதவர்கட்கு மந்திரமில்லாது திருமுறையுடன் கிரியை செய்யவேண்டும். ஆதலால் எல்லோரும் சமயதீட்சை பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உத்கிராந்திக் கிரியை

ஒருவர் உயிர்பிரியும் நிலை அடையும் போது (மரணவேளை) சுற்றத்தவரிடத்து பொருள் இடத்தும் உள்ள பற்றை நீக்கி, விபூதி பூசிச் சிவபெருமானைத் தியானித்துத் தேவாரம், திருவாசகங்களைச் சிவனடியாரைக் கொண்டு பாடக் கேட்கவேண்டும். இவ்வேளை (பசு) கோதானம் செய்வது சிறந்ததாகும்.

அவருடைய மகன் அல்லது சுற்றத்தவருள்ளே சமய தீட்சை உடையவன் மனம் கலங்காது புண்ணியதலத்து விபூதி பூசி அவர் உடம்பில் வில்வத்தடி மண்பூசி, அவர் வாயில் கங்கா தீர்த்தம் விட்டு, அவர் தலையைத் தம் மடிமீது வைத்து, அவர் செவியில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்து, செவியைக் கையினால் மூடவேண்டும். உயிர் நீங்கிய பின், உடலைச் சுத்தி செய்து அலங்காரம் செய்து, நிலத்தைத் தூய்மைப்படுத்தித் தர்ப்பை பரப்பி தெற்கே தலை இருக்கத் தக்கவாறு வளர்த்தவும். காற்பெருவிரல் இரண்டையும் துணியாற் கட்டி விடவும். இதேபோல் கைப்பெருவிரல் இரண்டையும் சேர்த்துக் கட்டவும் வாயைத் தலையுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிடவும். உப்பைப் பொட்டலமாகக் கட்டிப் பிரேதத்தின் மீது வைத்தலும், பிரேதத்திற்குக் கீழே நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் வைத்தலும் உண்டு. உடலை வெள்ளைத் துணியால் முழுமையாய் மூடிவிடவும். தலைப்பாகத்திற்குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தவர் அருகில் இருந்து, தேவார திருவாசகங்களைப் பக்தியுடன் ஓதவேண்டும்.

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களும் தனிஷ்டா பஞ்சமி எனப்படும். இப்பஞ்சமியில் ஒருவர் இறந்தால், இதற்குத் தானம், சாந்தி செய்யின் தோஷம் நிவர்த்தியாகும்.

சூர்ணோற்சவம் வீட்டில் நடைபெறும் கிரியை

இறந்தவர் வீட்டு முற்றத்தில் பந்தல் அமைத்து, வெள்ளை கட்டி மாவிலை தோரணம் கட்டல் வேண்டும். இங்கு அமைக்கும் பந்தல் தட்டைப் பந்தலாயும் மேலே வேய்ப்படும் ஓலை, பச்சை ஓலையாயும் இருக்கவேண்டும். வீட்டு வாயிலிலே மொந்தன்



வாழை குலையுடன் கட்டல்வேண்டும். நிலத்தைப் பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகி மண்டபத்தை மூன்றாகப் பிரித்து மாக்கோலமிட்டு, மண்டபத்தின் மேற்கே நடுவில் சிவகும்பமும் சூழ எட்டுக் கும்பமும் வைக்கவும். இறந்தவர் சமய தீஷிதராயின் ஈசுவர மூர்த்தியையும், நிர்வாண தீக்ஷிதர், ஆசாரி அபிடேகம் பெற்றவராயின் சதாசிவ மூர்த்தியையும் நடுக் கும்பத்திலும் சூழவுள்ள கும்பங்களில் ஈசானம் முதல் கிழக்கு வரை ஈசானன், குபேரன், வாயு, வருணன், நிருதி, யமன், அக்கினி, இந்திரன் ஆகியோரைப் பூசிக்க வேண்டும். நடுவே அக்கினி காரியத்திற்கென குண்டம் ஒன்று அமைத்து அதற்குக் கிழக்கே உரல் உலக்கையையும், அதற்குக் கிழக்கில் பேரிதாடனத்திற்காகப் பேரியையும் வைக்கவும். உரல், உலக்கைக்கு மாவிலை, கூர்ச்சம், புதிய வஸ்திரம் கட்டி மலர் மாலையால் அலங்கரித்து உரலினுள்ளே அறுகும், மஞ்சள் மாவும் இடவும். உரலைச் சூழ நல்லெண்ணெய், அரப்பு, எலுமிச்சம்பழம், அபிடேகப் பொருட்கள், இறந்தவர் உடலுக்கு அணியும் உடு புடைவை என்பவற்றை வைக்கவும். உரலுக்குப் பக்கத்தே ஒரு கும்பம் வைத்து, அதிற் பாசுபதாஸ்திர தேவரைப் பூசிக்கும்படி காரணாகமத்தில் உள்ளது. இக்கும்ப சலத்தில் சுண்ணப்பொடியைக் குழைப்பர். குண்டத்திற்கு வடக்கே மண்குடத்திற் சுடலைக்குக் கொண்டு செல்லும் உருத்திர கும்பம் அமைத்தல் வேண்டும். ஸ்நபன கும்பத்திற்குத் தெற்கே புண்ணியாக வாசன கும்பத்தையும் பஞ்ச கவ்வியத்தையும் அமைக்கவும்.

கிரியை செய்வோன் - தந்தைக்கு மூத்த மகன், தாய்க்கு இளைய மகன் கடமை செய்தல் வேண்டும். மகன் இல்லாதபோது மனைவி கணவன், மகள், சகோதரன், அவர் மகன், தந்தை, தாய் மருமகன், சகோதரி, சபிண்டன், சமாளோதகன், சீடன், குரு, தோழன், அரசன் ஆகிய இவர்களுள் முன்னவர் இல்லாத இடத்தில் அடுத்தவர் கிரியை செய்யலாம். மகன், மனைவி, மகள் தவிர்ந்த ஏனையோர் கிரியை செய்யின் அவர்கள் தந்தை அல்லது தாய்க்குக் கடமை செய்தவராய் இருக்கவேண்டும்.

கர்த்தா (கிரியை செய்வோன்) சவரம் செய்து, நீராடி புதிய வஸ்திரம் இரண்டு அணிந்து, அனுட்டானம் முடித்தல் வேண்டும். குரு, கர்த்தாவிற்கு விபூதி கொடுத்து, பவித்திரம் அணியச்செய்து, உபவீதம் இடமாக அணிவித்துச் சங்கற்பம் செய்து கொள்வார். விநாயக பூஜை புண்ணியாகவாசனம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து, புண்ணியாக பஞ்ச கவ்வியத்தை மண்டபத்தில் தெளித்து, இடத்தைச் சுத்திசெய்து, நெற்பொரிசை மண்டபத்தில் இறைத்துக் கொள்வார். இங்கு கர்த்தாவிற்குப் பஞ்சகவ்வியம் பருகக் கொடுக்கக்கூடாது. கிரியை நடைபெறும்போது, திருமுறைப் பாடல்களை ஓதுதல் வேண்டும். குரு, அங்கநியாசம், கரநியாசம், சிவோகம் பாவனை செய்து, ஸ்நபன கும்ப பூசை முடித்து, அக்கினி காரியம் முடித்து பூரணாகுதி கொடுத்து கிரியை பூர்த்திசெய்வார். கர்த்தாவிடம் நெற்பொரி கொடுத்து அதைப் பிரேதத்தின் மீது போட்டுக் கற்பூர தீபங்காட்டி பின், பிரேதத்தைக் குளிப்பாட்டுவதற்காக, வீட்டின் பின்புறம் எடுத்துச்சென்று, தலை தெற்காகக் கிடத்தி, ஆசௌசிகள் அரப்பு எண்ணெய் வைப்பார்



கர்த்தா மேற்கு முகமாக நின்று நல்லெண்ணெய், அரப்பு என்பவற்றைப் பிரேதத்தின் சிரசில் வைப்பார். பின்பு அரிசிமா, மஞ்சள்மா, பால், தயிர், இளநீர் அபிஷேகம் செய்து, பின்பஞ்சகவ்வியம், கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா இடது கைமேல் வலது கையை வைத்துப் பிடிக்க, வேறு

ஒருவர் உதவியுடன் கர்த்தாவின் புறங்கையினால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். பின் அத்தர், பன்னீர் முதலிய வாசனாத் திரவியம் தெளித்து, பிரேதத்தை அலங்காரம் செய்து மண்டபத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும். தலை தெற்கில் இருக்கக்கூடியதாகக் குருக்களுக்கு இடப்புறமாக வைத்து திருநீற்றை நீரிற் குழைத்து, சத்தியோசாதம், முதலாக முழுந்தாள், தொப்புள், மார்பு, நெற்றி, சிரசு, புயம் இரண்டு முழுங்கைகள், இரண்டு, மணிக்கட்டுகள், இரண்டு விலாக்கள், முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களில் உரிய மந்திரத்துடன் பூசி, பன்னீராற் கைகழுவி, நீரைப் பிரேதத்தின் சிரசில் தெளிக்கவும். இவ்வேளையில் திருநீற்றுப் பதிகம் ஒதுதல் வேண்டும். சந்தனம் குங்குமம் திலகமிட்டு பூமாலை சாத்தவும்.

சுண்ணம் இடித்தல்

பேரிதாடனம் செய்து, அதன் பின் உரலிற் பூமி தேவியையும், உலக்கையில் மேரு மலையையும் பூசித்து (வையகமெல்லாம் உரலாக மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி) அறுகு, மஞ்சள்மா என்பவற்றை உரலில் இட்டு எண்பத்தொருபது மந்திரம் சொல்லி, மூன்று தரம் இடித்துப் பின் திருவாசகத்தில் உள்ள திருப்பொற் சுண்ணப்



பாடல் பாடி இடித்தல் வேண்டும். பஞ்சபுராணம் பாடி நிறைவுசெய்து வெற்றிலையில் சுண்ணப்பொடியை எடுத்து உரலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கும்ப நீர் விட்டுக் குழைத்து, கர்த்தா நெற்றியில் (பொட்டிட்டு) அணிந்து, பிரேதத்தின் இரண்டு கண்களிலும் சாத்தி, மிகதியை உடல் முழுவதிலும் தெளித்து விடுக. சுண்ணம் இடிக்கும்போது இறந்தவரின் பேரப்பிள்ளைகள் முதலானோர், பிரேதத்தைச் சூழ நின்று தீபங்கள் பிடிப்பர்.

சுண்ணம் இடித்தல் பிரேத ஸ்நானத்திற்கு முன் நிகழ்வது தான் முறையானது. நம்மவர்களின் ஆசாரக் குறைவு கருதி, பிரேத சுத்தியின் பொருட்டு சிவகும்ப ஸ்நானம் முடித்து, அதன் பின்பே சுண்ணப்பொடி தெளிக்கப்படுகிறது.

இறந்தவர் நற்கதி அடைய வேண்டித் தானம் கொடுத்தனும், பிரேத யாத்திரையின் பொருட்டு, யாத்திரா தானமும் நிறைவு செய்து, குருக்களுக்குத் தட்சணை கொடுக்கப்படும்.

மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தவர் (பெண்கள்) இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து வாய்க்கரிசி இருவர். (வாய்க்கரிசி - பச்சை அரிசியும் தேங்காய்த் துருவனும் சேர்த்தது) மனைவி, மக்கள் பிரேதத்தின் பூவடிகளிற் பூப்போட்டு வணங்குவர். கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலியைக் கழற்றிப் பிரேதத்தின் நெஞ்சில் வைக்க வேண்டும். சுமங்கலி இறந்தால் நிறைநாளியை (கீபம், நெல் நிறைந்த 'கொத்து எனும் அளவுக்கலம்' சேர்) பிரேதத்தின் கையால் தொடர்செய்து, வீட்டின் உள்ளே வைக்கவேண்டும். தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் என்பவற்றைச் சேவை முந்தானையில் முடிந்து விடவும் பிரேதத்தின் கீழே உள்ள துணியையும் மேலே உள்ள துணியையும், சேர்த்து பிரேதத்தை மூடி, தலைப் பகுதியில் ஒரு முடிச்சிடவும். கீழே உள்ள ஆர்க்கைத் துணியால் மூன்றிடத்தில் கட்டவும்.

யாகத்திற்குரிய மரங்களில் பச்சை மரத்தில் கட்டப்பட்ட பாதையில் பச்சைத் தென்னை ஓலைப் பன்னாங்கிற் பிரேதத்தை வைக்கவும். பாடை கமுக மரத்தால் கட்டப்படும். பெண்கள் பாதையை இடமாக மூன்று முறை சுற்றி வந்தபின், பிரேதம் மயானத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்படும். கால்கள் முன்பாக முதல்வரப் பிரேதத்தை எடுத்துச் செல்லவேண்டும். கர்த்தா கும்பத்துடன் முன்னே செல்ல, புகையுடன் கூடிய நெருப்புக்கலத்தை மூன்று காலுடைய உறியில் வைத்து, குனிந்த தலையுடன் சுற்றத்தவர் பின்னேவர, வாத்தியம், சங்கு ஒலிக்கத் திருமுறைப் பாடல்கள் பாடியவாறு, அஸ்திர மந்திரத்துடன், பொரி தூவியவாறு சுடலையை அடைந்து, தலை தெற்கே இருக்குமாறு பாதையை இறக்குக.

வடக்குத் தெற்காக விறகுகளை அடுக்கி, அந்த சிதாஸ்தானத்தில் தலை தெற்கு இருக்கப் பிரேதத்தை வைத்துச் சுற்றத்தவர் வாய்க்கரிசி போடவும், சுமங்கலி இறந்தால் அவரின் கணவன் முந்தானையில் முடிந்த தேங்காயை, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் என்பவற்றை எடுத்துவைத்து, தேங்காயை உடைத்து தாலியை அவிழ்த்து (கழற்றி) எடுக்கவும். கர்த்தா சிவகும்பத்தை இடது தோளில் வைத்து இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து, தலைப்பாகத்தில் வைத்து, அதன் கழுத்துவரை உடைத்தெடுத்து, வாய்க்கரிசி

இடவும். குடத்தையும் கொள்ளியையும் கொண்டு இடமாக மும்முறை சுற்றிவரவும். ஒவ்வொரு முறையும் குடத்தில் ஒவ்வொரு துவாரம் செய்து ஒழுகும் நீரை சிதையில் தெளிக்கவும். தலைமாட்டில் தெற்கு நோக்கி நின்று கொள்ளியை வைத்து குடத்தை தனக்கு முன்பக்கத்திற்குப் போட்டு உடைக்கவும். பின் கால்மாட்டிற் சென்று பவித்திரம், உபவீதம் என்பவற்றைக் கழற்றிச் சிதையிற் போட்டு, நமஸ்காரம் செய்து திரும்பிப் பாராமல் நீர்க்கரையை அடைந்து நீராடி, நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் செய்து கொள்ளவும்.

நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம். பிதிரர் பொருட்டு இரு கைகளாலும் செய்யப்படும சல தருப்பணமாகும். இது பாஷான உத்தியாபனத்திலும் செய்யலாம். சுடலையில் இருந்து வீட்டுக்கு வரும்போது, ஒரு சிறிய இரும்புப் பொருள் கொண்டு வரவேண்டும். ஏனென்றே பேய், பிசாசுகள் தொடராமலிருக்க இரும்புக் கத்தியைக் கொண்டு வருவார். சுற்றத்தவரோடு வீட்டுவாயிலுக்கு வந்ததும் வேப்பிலை கடித்து உமிழ்ந்த பின் ஒரு கல்லில் ஏறி உலக்கையைக் கடந்து கைகால் கழுவி, பின் நீராடி, வீட்டைச் சுத்தம் செய்யவும். தூய்மையாய் தயாரித்த சோறு கறி முதலியவற்றை இறந்தவருக்குப் படைத்து, தீபமேற்றித் திருமுறை பாடிய பின்னர், உரிமைக்காரருடன் உணவை உண்ணவும். ஆசெளசிகள் (ஞாதிகள்) அல்லாதோர் அங்கு உணவு உண்டால், அவ் ஆசெளசம் முடியும் வரையும் அசெளசம் காக்க வேண்டும். அந்தியேட்டி வரை தினமும் இரவில் தீபம் ஏற்றி, நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் ஒன்றையும் வைத்துத் திருமுறைப்பாராயணம் செய்தல் வேண்டும். தாம் உண்பதற்கு முன் பிதிர்பாகம் திருவிளக்கடியிற் படைத்துத் தியானித்து ஆன்மப் பிரீதிக்கு வேண்டிய பின் உணவருந்த வேண்டும்.

அஸ்தி சஞ்சயனம் (காடாத்து)

தகனம் செய்த அன்று அல்லது மூன்றாம், ஐந்தாம், ஏழாம், ஒன்பதாம் நாட்களிலும் எலும்புகளை எடுக்கலாம். அங்கு அக்கினி தணிந்திருந்தால் சிவாக்கினி மூட்டிப் பிராயச்சித்தம் ஓமம், தத்துவ ஓமம் செய்யவும். அக்கினி தணியும் வரை நீரை ஊற்றவும். அபிஷேகப் பொருட்களால் காலில் இருந்து உச்சிவரை அபிஷேகம் செய்யவும். பின் சத்தியோசாதம் முதலாம் பஞ்சப்பிரம் மந்திரங்களைக் கூறி, முழுந்தாள், தொப்புள், மார்பு, நெற்றி, தலை ஆகிய இடங்களில் திருநீறு பூசி, சந்தனம், பூ முதலிய ஐந்து இடங்களிலும் சத்தியோசாதம் முதலான மந்திரம்கூறி,

எனும்புகளை சேகரித்து எடுத்து, முக்காலில் உள்ள பால் நிரம்பிய பாத்திரத்தில் ஒலி உண்டாகாதவாறு போட்டு, பாத்திரத்தின் வாயைப் புதிய துணியால் மூடிக்கட்டவும். மிகுதியாயுள்ள எனும்புச் சாம்பலை அள்ளி, அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்து, பண்படுத்தி, நவதானியம் விதைத்து, பால் தெளித்து, குளிர்பண்ணி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், நெற்பொரி, ரொட்டி, வடை (கோது நீக்கப்படாத உழுந்தில் செய்தது) முதலியவற்றைப் பூத, பிரேத பைசாசங்களின் பொருட்டு நிவேதித்து, திருமுறை ஒதி, வழிபாடு செய்த பின்னர், எனும்பையும் சாம்பலையும் சமுத்திரம் முதலிய நீர் நிலைகளில் விடவும். அஸ்தியை அந்தியேட்டிக்கோ, அல்லது காசிக்கோ கொண்டு செல்லவென்று எடுத்து வைப்பது முறையல்ல. வீட்டிற்கு வரும்போது வாசலில் வேப்பிலை மென்று உலக்கையைக் கடந்துவருதல் வேண்டும்.

அஸ்தி சஞ்சயனத்தின்போது கொண்டு செல்பவை

அரிசி மாவைப் பிசைந்து 7 ரொட்டிகள் செய்துகொண்டு போக வேண்டும். அத்தோடு பால், தயிர், மண்முட்டி ஒன்று, வாளி, கத்தி, வாழையிலை, தீவர்த்தி, பழுவகை, இளநீர், பாக்கு, வெற்றிலை, பூஜைக்குரிய பொருட்கள்.

தனிஷ்டா பஞ்சமி சாந்தி

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களில் இறந்தால் தோஷமுண்டு. இதற்குச் சாந்தி செய்ய வேண்டும்.

வீட்டிற் பூர்ண கும்பம், தண்ணீர், பசு, தீபம் இவற்றை மூன்று நாள், இரண்டு நாள் அல்லது ஒரு நாளாவது பாதுகாக்க வேண்டும். நீற்றுப் பூசணிக்காய் கட்டுதல், வீட்டில் உள்ளவர்கள் கையில் நூல் கட்டுதல் முதலியன நடைமுறையில் உள்ள வழக்கம். பிரேதத்தைச் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது கமுகம் பிள்ளை ஒன்றும் பிரேதத்தோடு கொண்டு செல்லும் வழக்கமும் உண்டு. சனிக்கிழமை பிரேத தகனம் செய்ய நேரிட்டாற் பிரேதத்துடன் கமுகம்பிள்ளை எடுத்துச்செல்வர்.

சுப நட்சத்திர சுப வாரத்தில், பஞ்சமி சாந்தி செய்யப்படும் அல்லது அந்தியேட்டி அன்று இரவு சாந்தி செய்யலாம். ஆசாரியர் நித்திய கருமம்

முடிந்தபின், புண்ணியாகவாசனம் பஞ்சகவ்வியம் ஸ்தானசுத்தி செய்வார். பின் விக்கினேஸ்வரரைப் பூசித்து யமன் பிரதிமையைத் தானம் செய்க.

எருமை வாகனத்துடன் யமனை வெள்ளி அல்லது செப்புத் தகட்டில் வரைந்து சந்தனம், புஷ்பங்கள் சாத்தி, சோடச பூஜை செய்ய வேண்டும். பசு, த்ருணம், சலம் இவைகளை வைத்து, இறந்த நட்சத்திர சாந்தி தானங்களைச் செய்க. அவிட்டத்திற்கு வெண்கலப் பாத்திரமும், சதயத்திற்கு எள்ளும், பூரட்டாதிக்கு வஸ்திரமும் (ஆடை), உத்திரட்டாதிக்கு வெல்லமும், ரேவதிக்கு வெள்ளியும் தானம் செய்க.

வீட்டின் நடுவில் இரண்டு படி நெல் பரவி, ஒரு படி அரிசியும் அரைப்படி எள்ளும் காற்படி உழுந்தும் பரவி அதன்மேல் கும்பம் வைத்து, அதில் லக்ஷ்மியை ஆவாகனஞ் செய்து லக்ஷ்மி பிரதிமையை வைத்துப் பூசித்து, கிழக்கு முதல் ஈசானம் வரை, திக்குப் பாலகர்களைக் கலசங்களிற் பூசித்து, நைவேத்திய தூபதீபம் கொடுத்து, அவரவர் மந்திரங்களை ஆயிரம் அல்லது ஐநூறாவது செபித்து, கும்பத்திற்கு மேற்கே அக்கினி உண்டாக்கி, அதில் லக்ஷ்மிக்கும் திக்குப் பாலகர்களுக்கும் ஆகுதி செய்க. நவக்கிரக ஓமம் செய்து, கர்த்தாவை கிழக்கு முகமாக இருத்தி, கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்து, பஞ்சகவ்வியம் பருகக் கொடுக்கவும். பின் தானம் கொடுத்து, ஆசாரியரைப் பூஜை செய்யவும். இது அபரக்கிரியா விதி வியாக்கியானத்திற் கூறப்பட்டது. இக்காலத்தில் நடைமுறையில் உள்ள சாந்தி பின்வருமாறு:

அந்தியேட்டி அன்று, இரவு வீட்டு முற்றத்திற் பந்தலிட்டு வெள்ளைகட்டி, மாவிலை தோரணத்தால் அலங்கரித்து, நிலத்தை மெழுகிச் சாந்தியை ஆரம்பிப்பர்.

விக்கினேஸ்வரர் பூஜை, புண்ணியாகவாசனம், பஞ்சகவ்விய பூஜை முடித்து, முறத்தில் (சுளகு) அரிசிமா, மஞ்சள் மா, கரி மா, இலை (பச்சை) மா, செங்கல் (சிவப்பு) மா இவற்றால், சிதாஸ்தான பதம் வரைந்து, இதற் பஞ்ச தத்துவங்களையும் பூசித்து, அரிசிமா அல்லது தர்ப்பையினாற் செய்த புத்தளிகையை (உருவம்) வைத்து, இறந்த நட்சத்திரத்திற்குரிய மந்திரங்களால் பூசித்து, அக்கினி உண்டாக்கி, ஆகுதி, பலி, பூர்ணாகுதி கொடுத்து நிறைவுசெய்து, முறத்துடன் புத்தளிகையைச் சுடலைக்குக் கொண்டுசென்று தகனம் செய்து சாம்பலை நீர் நிலைகளில் கரைத்து வீட்டிற்கு வந்து நீராடி, அநுட்டானம் முடித்தபின் சிவன், வர்த்தனி, லக்ஷ்மி, நவக்கிரக

தேவர்களையும் பூசித்து, கர்த்தாவிற்கு சிவன் வர்த்தனி கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். அதன்பின் தானம் கொடுக்கவும்.

வெண்கலமாயின், ஐந்து பலமும், எள் எனின் இரண்டு படியும், வஸ்திரம் எனின் இரண்டும், வெல்லமாயின் பத்து பலமும், வெள்ளி எனின் ஒரு பலமும், தானம் செய்யவும். அவிட்டத்திற்கு ஆறு மாதம், சதயத்திற்கு மூன்று மாதம், பூரட்டாதிக்கு ஒன்றரை மாதம், உத்தரட்டாதிக்கு ஒரு மாதம், ரேவதிக்கு பதினைந்து நாட்கள் தோஷமாகும்.

எட்டுச் செலவு

எட்டுச்செலவு என்ற கிரியை பத்ததி, ஆகமங்கள் ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்படவில்லை. தேச வழமையில் உள்ள கிரியையாகும். இறந்த நாளில் இருந்து ஏழாம் நாளிற் செய்யப்படும். தேவை கருதி ஐந்தாம் நாளிற் செய்வதும் உண்டு. இறந்தவர் விரும்பி உண்ட உணவுவகை யாவும் படைக்கும் பேருணவுப்படையல் படைத்து, தீபம் காட்டி, அவ்வளவு வகைகளிலும் சிறுபகுதியை எடுத்து, தீப்பந்தம், இளநீருடன் சந்தியில் வைக்கும் வழமை உண்டு. இது பகல்வேளையில் நடைபெறும் சில இடங்களில் இரவு வேளையில் நடத்துவர். இதில் மாமிச உணவு, மதுபானம் என்பன படைத்தல் தவறு. இறந்தவருடைய ஆன்மா சிவலோக யாத்திரை செய்யும் போது கடமை செய்தவரும், வீடும் புனிதமாக இருக்கவேண்டும் என்பதால் 31 நாட்களும் மாமிச உணவைத் தவிர்க்க வேண்டும். எட்டுச் செலவுவரை வீட்டில் எண்ணெயில் பொரித்த உணவு வகைகள் தயாரிப்பதில்லை.

அந்தியேட்டி

அந்தியேட்டி என்பது இறுதியாகச் செய்யப்படும் யாகம் எனப் பொருள்படும். அந்தியேட்டியினால் சமய ஆசாரம், அனுட்டானத்தில் ஏற்பட்ட குறைகள் நிவர்த்தியாகும்.

அந்தியேட்டி - சமய அந்தியேட்டி, விசேட அந்தியேட்டி, நிர்வாண அந்தியேட்டி என மூன்று வகைப்படும். இது சமய, விசேட, நிர்வாண தீட்சை உடையவர்களுக்கு, அவர்கள் பெற்ற தீட்சை வகையிற் செய்யப்படும். விசேட, நிர்வாண அந்தியேட்டியும், சைவ ஆசாரம் உடைய புலால் உண்ணாத

சமய தீட்சை உடைய சைவர்களுக்கும் செய்யப்படும். சமய அந்தியேட்டியும் பிரேதத்திற் கூடலையிற் செய்யப்படும். ஏனையோருக்குச் செய்யப்படும் சமய அந்தியேட்டி, ஆசௌச முடிவில் 31ஆம் நாளிற் செய்யப்படும். இதை இக்காலத்தில் தாப்பை சுடுதல் என்பர். மகன் தவிர்ந்த ஏனையோர் கடமை (கொள்ளி வைத்தல்) செய்தால், அந்தியேட்டி (தாப்பை கூடல்) நாள் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். நந்தை, பத்ரை, திரயோதசி தவிர்ந்த திதிகளுள் செவ்வாய், வியாழன், வெள்ளி தவிர்ந்த வார லக்கினங்களும், திரிபாத நட்சத்திரம் தவிர்ந்த ஏனைய நட்சத்திரங்களிலும் பாபக்கிரகம் பலமுண்டான சமயத்தில் இக்கருமம் செய்யலாம். (கால விதானம்) நந்தை - பிரதமை, ஷஷ்டி, ஏகாதசி, பத்ரை - துதியை, ஸ்ப்தமி, துவாதசி, திரிபாத நட்சத்திரம், கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராதம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி) 26ஆம் நாளுக்கு மேல் 31ஆம் நாள் வரையில் அந்தியேட்டி செய்யலாம்.

கூடலை ஆற்றாங்கரை, குளக்கரை, சமுத்திரக்கரை, வீடு (கிணற்றடி) ஆகிய இடங்கள் அந்தியேட்டி செய்வதற்கு உகந்த இடங்களாகும். ஒன்பது முழம் முதல் குறைந்த பட்சம் ஐந்து முழ நீளஅகலங் கொண்ட மண்டபம் அமைத்தல் வேண்டும். இம்மண்டபத்திற்கு பதினாறு அல்லது பன்னிரண்டு அல்லது நான்கு கால்கள் அமையவேண்டும். மேலே வெள்ளை கட்டி, விதானம், தோரணம், பூமாலையினால் அலங்கரித்து நான்கு திசைகளிலும் வாயில் அமைத்து, தெற்கிற் பிரதானவாயில் அமைத்து சாணத்தினால் நிலத்தை மெழுகி, மண்டபத்தை ஒன்பது பதமாக்கவும்.

நடுப்பதத்தில் ஓமகுண்டமும், வடமேற்கில் சிவகும்பமும், வடகிழக்கில் வார்த்தனி (பாசுபதாஸ்திர) கும்பமும், தென்மேற்கிற் பஞ்சகவ்விய மேடையும், தென்கிழக்கிற் சிதாவஸ்து தானம் (பிரேத தகன இடம்) ஆகியவற்றையும் சுற்று வேதிவையில் (மண்டபத்தின் சுற்றுப்புறத்தில்) தசாயுத கும்பங்களையும் அமைத்துக்கொள்ளவும்.

சிதாவஸ்து தானத்தை வடக்குத் தெற்காக, நீண்ட சதுரமாக்கி, இருபத்தைந்து பதமாகப் பிரித்து, நடுப்பதம் ஐந்திலும் மஞ்சள்மாவும், தென்மேற்கில் நான்கு பதத்தில் வெள்ளை மாவும், தென்கிழக்கில் நான்கு பதத்தில் சிவப்பு மாவும், வடகிழக்கில் நான்கு பதத்தில் கறுப்பு மாவும், வடமேற்கில் நான்கு பதத்தில் பச்சை மாவும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்திற் சிவப்பு மாவும், மேற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் வெள்ளை மாவும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்திற் கறுப்பு மாவும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் மஞ்சள் மாவும் இட்டுக் கொள்ளவும்.

புத்தளிகை (பிரேதம் போசை செய்யும் தருப்பை) முப்பத்தாறு தாப்பைகளாற் முறுக்கி, இடப்பக்கமாக முடிந்து, ஜவைந்து தாப்பைகளால் கைகளும், பதின்மூன்று தாப்பைகளாகப் பிரித்து காலைகளையும் ஆக்கவேண்டும்.

ஆசாரியார் நீராடிச் சந்தியாவந்தனம் முடித்து, தெற்கு வாயிலால் மண்டபத்துட் புகுந்து, சிவகும்ப வேதிகைக்குத் தெற்கே வடக்கு நோக்கி இருந்து, கர்த்தாவிற்குத் திருநூறு கொடுத்து, சங்கற்பம் செய்துகொண்டு, சளீகரணம், பூத சுத்தி, மந்திர சுத்தி, அந்தர்யாகம், சிவகஸ்தம் செய்து, சிவோகம் பாவனை முடித்து, ஞானகட்க தாரணம் செய்தல்வேண்டும். பஞ்சகவ்விய பூசை முடித்து, யாக மண்டபத்தையும், கர்த்தாவையும் புத்தளிகையையும் பஞ்சகவ்வியத்தால் (புரொட்சித்தல்) தெளித்தல் வேண்டும். சூர்ணோர்சவம் செய்து, சுண்ணப்பொடி சாத்திப் புத்தளிகைக்கு அபிடேகம் செய்யவேண்டும். பதினெட்டு சமஸ்காரங்களையும் மனத்தினாலே செய்து, நெற்பொரி முதலியவற்றை மண்டபத்தில் தூவி, மிகுதியை ஈசானத்தில் பாசுபதாஸ்திர வர்த்தனி ஆசனத்தில் இடவும்.

சிதாவஸ்து பூஜை

நடுப்பதம் ஐந்திலும் பிருதுவி தத்துவத்தையும், பிரம்மாவையும் தென்மேற்கு மூலையில் நான்கு பதத்திலும் அப்பு தத்துவத்தையும், விஷ்ணுவையும் தென்கிழக்கு மூலையில் நான்கு பதத்திலும் தேயு தத்துவத்தையும், உருத்திரனையும் வடமேற்கு மூலையில், நான்கு பதத்தில் வாயு தத்துவத்தையும், மகேஸ்வரனையும், வடகிழக்கு மூலையில் ஆகாச தத்துவத்தையும் சதாசிவனையும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், குபேரனையும் மேற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், வருணனையும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், யமனையும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், இந்திரனையும் பூசித்து, பழம், தாம்பூலம் நிவேதித்து, நீராஞ்சனம் செய்தல்வேண்டும்.

வர்த்தனி பூஜை செய்து, பாசுபதாஸ்திர பூஜை செய்து, ஞானவாளை ஒப்புக்கொடுத்து, யாகத்தைக் காத்து ரட்சிக்கும்படி வேண்டிய பின், தசாயுத பூஜை செய்யவேண்டும். வடகிழக்குத் திசை முதல் கிழக்குத் திசை வரையுள்ள எட்டுக் கும்பத்திலும் சூலம், கதை, துவசம், பாசம், கட்கம், தண்டு, சக்தி, வச்சிரம் ஆகியவற்றையும், வடகிழக்கில், தெற்கில் உள்ள

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கும்பத்திற்கு பத்மத்தையும், தென்மேற்கில் வடக்கே உள்ள கும்பத்திற்கு சக்கரத்தையும் பூசித்து, தசாயுத தேவர்களிடம் யாகம் முடியும் வரை பாதுகாக்க வேண்டும் என சிவாஞ்சையைத் தெரிவித்தல் வேண்டும். பின்னர் சிவகும்ப பூஜை, சிவாக்கினி காரியம், பிராயச்சித்த செயல், நாடசந்தானம், மிருதக தீட்சை செய்து சிதாவாஸ்து தானத்தில் பூசித்த ஐவகை மாவையும் இட்டு, அதன்மேற் புத்தளிகையை வைத்து வாய்க்கரிசியிட்டு, கொள்ளி வைத்துக் குடம் உடைத்து, தகனம் செய்த பின்னர், காடாற்றி, புத்தளிகைச் சாம்பலை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவும்.

நக்னதானம்

இறந்தவருக்கு ஏற்படக்கூடிய பசி, தாகம், குளிர் (ஆடை இல்லாத குறை) போன்றவற்றை நீக்கும் பொருட்டுச் செய்யப்படும் தானம் நக்னதானம் ஆகும். குடும்பத்தவராய் உள்ள ஆசாரியாருக்கு, அரிசி, வஸ்திரம் முதலியவற்றைத் தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். உயர் தீட்சை உடையோருக்கு, பிரேத தகனம் செய்தவுடன் இத்தானம் கொடுக்கப்படும்.

துர்மரணம் பிராயச்சித்தம்

இயற்கையாக உயிர் பிரியாது தன் உயிரைத் தானே மாய்த்துக் கொள்ளல் அல்லது வேறு ஏதுக்களால் உயிர்பிரிதல் துர்மரணம் எனப்படும். நீரில், நெருப்பிற்பாய்தலால், நஞ்சு உண்டதால், பாம்பு கடித்தலால், ஆயுதங்களால், விவங்குகளால் ஏற்படும் இறப்பு துர்மரணமாகும்.

இது புத்திபூர்வம், அபுத்திபூர்வம் என இருவகைப்படும். புத்தி பூர்வம் தானேதன் உயிரைப் போக்கிக் கொள்வது, அபுத்திபூர்வம் எதிர்பாராத விதமாக உயிர்பிரிதல். அபுத்திபூர்வ துர்மரணத்திற்கு சாதாரண மரணம் போலவே கிரியையும் அசௌசமும் கொள்ளப்படும். இதில் தேகம் பின்னப்பட்டிருந்தால் ஆசௌச முடிவில், பிரதித் தேகத்தில் (புத்தளிகையில்) புனர்தகனம் அந்தியேட்டி செய்ய வேண்டும். புத்திபூர்வ துர்மரணத்தில் சாதாரண அக்கினியில் தகனம் செய்து ஒரு வருடம் அல்லது ஆறு மாதம் அல்லது மூன்று மாத முடிவில் இறந்த திதியில் தர்ப்பையாற் செய்யப்பட்ட பிரதித் தேகத்தில் அந்தியேட்டி செய்து கொள்க. துர்மரணமடைந்தோர் பைசாச ரூபத்தில் அலைவர். ஆதலால் பைசாச புவனத்திற்கு அதிபதியாகிய வைரவருக்குச் சாந்தி செய்த பின்பே அந்தியேட்டி செய்யப்படும்.

பாஷாணத்தாபனம்

இறந்தவருடைய ஆன்மாவைக் கல்லிலே பூசித்தல் பாஷாண பூஜை எனப்படும் (பாஷாணம் - கல்) இதிற செய்யப்படும் கிரியைகள் ஆன்மாவின் பசி, தாகம் நீங்கும் பொருட்டும், பிரேத வடிவம் நீங்கும் பொருட்டும், ஆன்மாவின் உணவு விருப்பங்களைப் பூர்த்திசெய்யும் பொருட்டுமேயாகும்.

இக்கிரியை வீட்டில் மண்டபம் அமைத்து விரிவாகச் செய்யலாம். பிரேதத்தில் அந்தியேட்டி செய்பவர்கள். வீட்டிலே பாஷாணத் தாபனம் செய்து, விரிவாகப் பூஜை நிகழ்த்துவர். இக்காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் நிறைவெய்தியதும் அந்தியேட்டி மடத்திலேயே இக்கிரியை நிகழ்கிறது.

மண்டபத்தில் வேதிகை அமைத்து, வேதிகையில் வடக்கு முகமாக ஒரு கும்பம் வைத்து, அதில் இறந்தவர் தீட்சைக்கு ஏற்றதுபோல, உருத்திரர், ஈசுவரர், சதாசிவர் என்பவரில் ஏற்றவரைப் பூசித்தல் வேண்டும். ஒரு பாத்திரத்திலே கல்லினைக் கூர்ச்சங்கட்டி வடக்கு முகமாக வைத்து, அதில் இறந்தவருடைய ஆன்மாவை ஆவாகனம் பண்ணி, எண்ணெய், அரிசிமா முதலான அபிடேகத் திரவியங்களால் அபிடேகம் செய்து, வஸ்திரம் சாத்தி, பூஜை தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். தர்ப்பணம் வாசோதகம், திலோதகம், குசோதகம் என மூன்று வகையுண்டு. புதுச்சேலையோடு சேர்த்துத் தர்ப்பணம் செய்வது, வாசோதகம், எள்ளுடன் சேர்த்துச் செய்வது திலோதகம், தர்ப்பையுடன் சேர்த்துச் செய்வது குசோதகம், தர்ப்பணம் முதல்நாள் மூன்றாம், இரண்டாம் நாள் நான்காம் என்ற வகையில் ஆசௌச முடிவுநாள் வரை செய்தல் வேண்டும். முப்பதுநாள் ஆசௌசிகள் 525 தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். நாளுக்கு ஒன்றாக ஆசௌசிக்கணக்கிற் பிண்டம் இடல்வேண்டும்.

நவசிராத்தம், ஏகோத்தர விருத்தி, தர்ப்பணம், சங்கிதா சிரார்த்த தானம் என்பன முறைப்படி செய்தல்வேண்டும். மூன்றுக்கும் தட்சணை கொடுக்கவேண்டும்.

நவசிரார்த்தம்

இது முதல்நாட் தொடங்கி, ஒற்றித்த நாட்களிற் செய்யப்படுவது. ஒழுக்கமுள்ள அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து, இறந்தவருடைய ஆன்மா நற்கதியடைய வேண்டி தானம் கொடுத்து, அவரிடம் தான, பல தீர்த்தத்தை வாங்கிப் பாஷாணத்தின் மீது விடுவதன் மூலம் இறந்த ஆன்மாவிற்கு, பிரேதத் தன்மை நீங்கி நற்கதி கிடைக்கும்.

சங்கிதா சிரார்த்தம்

பதினொரு மந்திரங்களில் நேத்திரம் ஒழிந்த பத்து மந்திரங்களைப் பத்து சீலமுள்ள அந்தணர்களில் ஆவாகித்து, அவர்களுக்குச் செய்யும் தானமாகும். இதனால் தீட்சையின் பின் ஏற்பட்ட ஆசார அனுட்டானக் குறைகள் நீங்கும். உருத்திரபலி இட்டு அதன்பின் பிரபூத பலி எனப்படும் பேருணவு படைத்து, தீபாராதனை, தோத்திரம் செய்தல் வேண்டும். இறந்தவர் மேல் பாடப்பட்ட சரமகவி (கல்வெட்டு) பாடி சுற்றத்தவர் பூவும் நீரும், இட்டு அஞ்சலி செலுத்தல் வேண்டும்.

கல்லிலே பூசித்த ஆன்மாவைக் கும்பமூர்த்தியிடத்தும், கும்ப மூர்த்தியை அதற்குரிய இடத்திலும் ஒடுக்கி, கும்பம், கல், பிண்டம், சாம்பல் முதலியவற்றை வாத்திய ஒலியுடன் சமுத்திரம் முதலான நீர் நிலைகளில் விடுக.

நீர் நிலையில், மாப்பளவு தண்ணீரில், வடக்கு முகமாக நின்று, பிண்டத்தை முதலிலும், கும்பத்தை அடுத்துப் பாஷாணத்தைப் பின்னருமாக விட வேண்டும். நீராடிவிட்டு வீட்டிற்கு வரவேண்டும்.

வீட்டு வாசலில் வேப்பிலையைத் தின்று துப்பி, ஆசமனம் செய்து, அக்கினி, தண்ணீர், கோமயம், வெண்கடுகு இவைகளைத் தொட்டு உலக்கையைக் கடந்து கால்கை கழுவி, வீட்டினுட் செல்லவும்.

இதுவரை கூறிய கிரியைகள் சைவக் குருக்கள் செய்வதும் மேற்பட்ட வீட்டுக் கிரியைகளைப் பிராமணக் குருக்கள்மாரும் செய்வதும் நடைமுறையில் உண்டு.

துடக்குக் கழிவு

எமக்கு ஆசௌசம் முப்பது இரவுகள் முப்பத்தோராம் நாட் காலையில் தான் துடக்குக் கழிவு நிகழ வேண்டும். சைவ போசனமுடையவர்கள் வேறு மாமிசம் உண்பவருடன் கலப்பின்றி இருந்தால் பதினாறாம் நாளில் ஆசௌசம் நீங்கும்.

அந்தியேட்டி செய்பவர்கள் வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்ற பின்னர் வீட்டைக் கழுவீச் சுத்தம் செய்து அனைவரும் நீராடி பிராமணக் குருக்களைக் கொண்டு புண்ணியாக வாசனம் செய்து ஆசௌசம் நீக்கலாம். இதன் பின்னர்தான் பாஷாண (கல்லடி)ப் படையனுக்கு உணவு தயாரித்தல் வேண்டும். ஆசௌசம் நீங்கிய மறுநாளில் ஏனைய கிரியைகளைச் செய்யலாம்.

வீட்டுக்கிரியை

வீட்டு முற்றத்தில் மெழுகி பூரணகும்பம் (நிறைகுடம்) வைத்து, தீபம் ஏற்றி, பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து, வாயிலில் மாவிலை கட்டவும், வீட்டுக் கிரியைகளில் முதலில் சங்கல்பம் செய்து, விக்கினேஸ்வர பூஜை, தீபதேவி பூஜை, பஞ்சகவ்விய பூஜை, வருண கும்ப பூஜை என்பன நிறைவேறிய பின் கர்த்தாவிற்கு பஞ்சகவ்வியம் பருகக் கொடுக்கப்படும்.

அனுஞ்சை

ஒரு வாழை இலையில் மூன்று தர்ப்பை, பவித்திரம், எள்ளு, தாம்பூலம், உபவீதம், காசு என்பவற்றை, கர்த்தா தலையில் வைத்து இடப்புறமாக மூன்று முறை சுற்றி, இன்ன வருடம், அயனம், ருது, மாதம், பட்சம், நட்சத்திரம், திதி, வாரம் கூடிய சுப தினத்திலே இன்னாருக்குச் சிரார்த்தம் செய்கின்றேன். அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று குருவினிடம் வேண்டி, அவர் அதிகாரம் தந்தோம் என்று கட்டைத் தர்ப்பையைக் கர்த்தாவிடம் கொடுக்க, அதைக் கர்த்தா இடுப்பிற் சொருகிக் கொள்வார். பின்னர் வலது கை மோதிரவிரலிற் பவித்திரத்தையும் வலத்தோளில் உபவீதத்தையும் அணிந்து கொள்ளவும்.

சூரிய பூஜை

சிவப்புநிறப் பூவும் நீரும் கொண்டு, மூன்று முறை ஆத்ம பிரதட்சணம் செய்து, சூரிய மூர்த்தியை வணங்கிச் செய்யப்போகும் சிரார்த்தத்திற்குச் சாட்சியாக இருந்து அருள் வேண்டுகெனப் பிரார்த்தித்து முற்றத்தில் வைக்கப்பட்ட கும்பத்திற் பூவையும் நீரையும் போட்டு வழிபடவும்.

தந்தைக்கு அல்லது தாய்க்கு இடபதானம், ஏகோதிட்டம் பஞ்சதச (பதினைந்து) மாசியம், சோதகும்ப சிரார்த்தம் சபிண்டகரணம் என்பன செய்யப் போகின்றேன் என்று சங்கற்பம் பண்ணிக் கொள்ளவும்.

இடபதானம்

இறந்தவருடைய தான தருமங்களின் பலனைத் தருமத்தின் வடிவாயுள்ள இடபத்தின் மூலமாகச் சிவபெருமானிடம் சேர்க்கும் பொருட்டு இடபதானம் செய்யப்படும். இடபம் (ஆண்மாடு) தானம் செய்ய வசதிப்படாத இடத்து, ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசியைப் பரப்பி, அதில் இடபத்தின் வடிவை எழுதி, அதன்மேல் தேங்காய் வைத்து, கர்த்தா

அத்தாம்பாளத்தை நாலு திசையிலும் இழுத்து உரிய மந்திரங்களைக் கூறித் தட்சணையுடன் அதை ஓர் அந்தணருக்குத் தானமாகக் கொடுக்கவும்.

ஏகோதிட்டம்

இது இறந்தவர் ஒருவரை மட்டும் குறித்துச் செய்யப்படும் தானமாகும். அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து, மேற்குமுகமாக ஆசனத்தில் இருத்தி, அவருக்கு ஸ்நானத்திற்கு வேண்டிய நல்லெண்ணெய், அரப்பு, எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்து நீராடியதாகப் பாவனை செய்து, வேட்டி, சால்வை, சந்தனம், பூ என்பவற்றைச் சாத்தி, அரிசி, மரக்கறி என்பவற்றைக் கொடுத்துப் பூசிக்கவும்.

தரையைச் சுத்தம் செய்து, வாழையிலை போட்டு, ஒரு தருப்பையைத் தெற்கே நுனி இருக்கும் வண்ணம் வைத்து, ஒரு பிண்டம் இடவும். பச்சை அரிசிமா, உழுந்துமா, எள், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய எட்டுப், பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டம் செய்யப்படும். கர்த்தா தெற்கு முகமாக இடது முழந்தாளையும் இடது கையையும் ஊன்றியிருந்து, கைமாறிப் பிண்டம் இடவும். சந்தனம், பூ சாத்தி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், இளநீர், நைவேத்தியம் நிவேதித்து, தர்ப்பணம் செய்து நமஸ்காரம் செய்துகொண்டு, தமது சக்திக்கு ஏற்றவாறு தானம் கொடுக்கவும். இத்தானத்தினால் ஆன்மா உலக வாழ்வில் ஓரளவு திருப்தியடையும். இதில் இருபத்திநாலு தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அவையாவன: பவித்திரம், பூனூல், கமண்டலம், உருத்திராக்கம், பாதுகை (மிதியடி), தண்டம், கௌபீனம், விபூதிப்பை, யோகபட்டம், குடை, குல்லாய், மேல்வஸ்திரம் (சால்வை), வஸ்திரம், பொன், மோதிரம், இரத்தினம், நெய், வெண்ணெய், பசு, பூமி, போசனத்திற்கு வேண்டிய பொருட்கள், சர்வதானியங்கள், சர்வ அலங்காரப் பொருட்கள், தாசீதாசர்கள் என்பனவாகும். ஏகோதிட்டம் ஏற்ற குருவிற்கு தானம், தட்சணைகளைக் கொடுத்து, வழி அனுப்பி, மஞ்சள் நீர் தெளித்து, இடத்தைச் சுத்தம் செய்து கர்த்தா கைகால் கழுவி அல்லது நீராடி வந்து பஞ்சகவ்வியம் பருகிக் கொள்ளவும்.

மாசியம்

இறந்த வருடத்தில் மாதந்தோறும் செய்யப்படும் சிரார்த்தமே மாசிகமாகும். இது மாதந்தோறும் இறந்த திதியிற் செய்யப்படும். முதல் மாதத்திற்குரிய மாசிகம் ஏகோதிட்டம் என்ற பெயரில் முதலிற் செய்யப்பட்டது. இரண்டாம் மாதம் தொடக்கம் பதினொரு மாத மாசிகமும், ஊனமாசிகம், ஊனதிரிபட்ச மாசிகம், ஊனசாண் மாசிகமும், ஊன ஆப்திக மாசிகமும் ஆகப் பதினைந்து மாசிகம் செய்தல் வேண்டும்.

- ஊன மாசிகம்** - இறந்தநாள் முதல் இருபத்தேழு நாளின் மேல் மூன்று நாட்களுட் செய்யப்படுவது
- ஊனதிரிபட்ச மாசிகம்** - அவ்வண்ணம் நாற்பதாம் நாள் முதல் நாற்பத்தைந்தாம் நாளுக்கிடையிற் செய்யப்படுவது
- ஊனசாண் மாசிகம்** - மேற்கூறப்பட்டபடி நூற்று எழுபதாம் நாள் முதல் நூற்றெண்பதாம் நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்படுவது.
- ஊனஆப்திக மாசிகம்** - அவ்வாறே முந்நூற்றைப்பதாம் நாள் முதல் முந்நூற்றுபத்தைந்தாம் நாட்களுக்குகிடையிற் செய்யப்படுவது

மாதந்தோறும் செய்யும் பதினொரு மாசிகங்களும் இறந்த திதியிற் செய்யப்படும் ஊன மாசிகங்கள் நான்கும் தோஷங்கள் இல்லாத நாளிற் செய்ய வேண்டும். வெள்ளிக்கிழமையிலும் நந்தை, சதுர்த்தசி, அமாவாசை என்னும் திதிகளிலும் கார்த்திகை, ஆயிலியம், பூரம், கேட்டை, மூலம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களிலும் திரிபுஷ்கரயோகம், துவிபுஷ்கரயோகம் என்பவற்றிலும் ஊனமாசிகம் செய்தல் ஆகாது.

(குதியை, சப்தமி, துவாதசி என்னும் திதிகளும் கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களும் ஞாயிறு, செவ்வாய், சனி என்னும் வாரங்களுமாகிய மூன்றும் கூடுவது திரிபுஷ்கரயோகம். இரண்டு கூடுவது துவிபுஷ்கர யோகம்)

பதினைந்து மாசிகங்களும் செய்ததன் மேல் வருட முடிவில் தான் சபிண்டகரணம் செய்தல் வேண்டும். ஆயினும் கர்த்தாவின் அசௌகரியங்களை உத்தேசித்து ஆசௌச முடிவிற பதினைந்து மாசிகங்களையும் செய்து முடிப்பர். இப்படிச் செய்தாலும், பின்னரும் உரிய காலத்தில் மாசிகங்களைச் செய்வது சிறந்ததாகும்.

சோதகும்ப சிரார்த்தம்

இது நீர் நிரம்பிய பாத்திர (உதகம் - நீர்) தானமாகும். இறந்த ஆன்மாவின் தாகம் தீரும் பொருட்டு, இறந்த நாள் முதல் வருடம் முந்நூற்றி அறுபத்தைந்து நாளிலும் இத்தானம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு

செய்ய வசதி ஏற்படாததால் இப்போது சபிண்டகரணத்தின் முன் சோத தம்பதானம் நடைபெறும்.

சபிண்டகரணம்

பண்டங்களை ஒன்று சேர்த்தல் சபிண்டகரணம் ஆகும். இதிலே பிதிர் வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும், மாத்ரு வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் நிமித்த (இறந்தவருக்கு) ருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடப்படும். நிமித்த பிண்டத்தைப் பிதிர் பிண்டத்துடன் சேர்ப்பதால் இறந்த உயிர் பிரேதத் தன்மை நீங்கிப் பிதிர்த்தன்மையும் சிவலோகப்பேறும் அடையும். சபிண்டகரணத்தின்மேற் செய்யும் சிரார்த்தங்களில், நிமித்த பிண்டம் இன்றி பிதிர்ப்பிண்டம் மூன்று இட்டுச் செய்யவேண்டும்.

சபிண்டகரணம் பார்வண விதானம், ஏகோதிட்ட விதானம் என இருவகைப்படும். பார்வண விதானம் பிதிர்தேவர் மூவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது. ஏகோதிட்ட விதானம் குறித்த பிதிர், தேவர் ஒருவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது.

தந்தை, தாய், தந்தையின் சகோதரன், அவன் மனைவி, பேரன், பேர்த்தி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி பார்வண விதானமாய் அமையும். மனைவி, கணவன், சகோதரன், மகன், மகள், மாமன், மாமி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி ஏகோதிட்ட விதானமாய் அமையும். தந்தை தாயாருக்குச் சபிண்டி செய்யும்போது பேரன், பேர்த்தி உயிருடன் இருந்தால் ஏகோதிட்ட விதானமாகச் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டுக்கிரியையைப் பொதுவாகச் சபிண்டகரணம் என்று சொல்லும் வழக்கு இப்போது உண்டு. ஏகோதிட்டம், பதினைந்து மாசிகம், சோதகும்ப சிரார்த்தம் என்பவற்றைச் செய்த பின்பே சபிண்டகரணம் செய்ய வேண்டும். இது ஒரு வருட முடிவில் செய்யத்தக்கது. எனினும் இடையில் ஏற்படும் வசதியீனங்களைக் கருதி ஆசௌசம் நீங்கி மறுதினத்திற் செய்யலாம். இதிலே நானு பகுதிகளுண்டு.

1. சிவனடியார் பொருட்டு இருவர் - நந்திதேவர், மகாகாளர்
(விசுவதேவர்)
2. பிதிர்த்தேவர் பொருட்டு மூவர் - கந்தர், சண்டர், கணாதீசர்

3. அதிதி அப்பியாகதர் இருவர் - முன் அறியப்படாதவர், அப்போது அங்கு வந்தவர்
4. நிமித்தர் - இறந்தவர் பொருட்டு ஒருவர்.

இவ்வாறு எண்மர் அமர்த்தப்படுவர். எண்மர் கிடைக்காதபோது ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒருவராக நால்வரையேனும், விசுவதேவருக்கு ஒருவர் பிதிர்த்தேவருக்கு ஒருவராக இருவரை மேலும் அமர்த்தலாம். ஒருவரே அமையும் போது புயங்களில் விசுவதேவரையும், தோளுச்சியிற் பிதிர் தேவர்களையும் பூசிக்கலாம்.

இவர்களைச் சகல உபசாரங்களும் செய்து, வீட்டினுள் அழைத்து வந்து, தர்ப்பை ஆசனத்தில் விசுவதேவர், அதிதி அப்பியாகதரைக் கிழக்கு முகமாகவும், பிதிர்த்தேவர்களை வடக்கு முகமாகவும், நிமித்தரை மேற்கு முகமாகவும் அமர்த்துக. அவர்கள் முன் பாத்திரங்களை வைத்து, தேவபாத்திரத்தில் நெல்லும், பிதிர்ப் பாத்திரத்தில் எள்ளும் இட்டு, பூசிக்கவும். பூநூலை வலமாக இட்டு விசுவதேவரையும், இடமாக இட்டுப் பிதிர்த்தேவரையும் பூசிக்க வேண்டும். நிமித்தரையும், பின் அதிதி அப்பியாகதரையும் பூசித்து வஸ்திரம், அரிசி, காய்கறி தானம், தட்சணை கொடுக்கவும். அவர்கள் முன்னிலையிற் சாணத்தால் மெழுகி, வாழையிலையில் தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பைகளை வைத்து எள்ளுச் சிதறிக் கர்த்தா, தெற்கு நோக்கி இடது முழுந்தாள், இடது கையை ஊன்றியிருந்து, வடக்கிலிருந்து தெற்காக முதல்வரிசையில் பிதிர்வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும், இரண்டாவது வரிசையில் மாதிரி வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் கிழக்கில் மூன்றாவது வரிசையில் நடுவில் இறந்தவர் (நிமித்தர்) குறித்து ஒரு பிண்டமும் இடுக. நிமித்த பிண்டம் சற்று நீண்டதாய், நுனி வளைந்து மற்றப் பிண்டங்களைத் தீண்டுவதாய் அமையும்.

பிண்டத்திற்கு மஞ்சள், சந்தனம், பூவும் சாத்தவும். இறந்தவர் ஆணாகில் வேட்டியும், பெண்ணாகில் சேலையும் பிண்டத்திற்குச் சாத்துக. பிண்டத்திற்கு மேற்கே அன்னம், கறிவகை, தயிர், பாயசம், பலகாரம், பழவகை, வெற்றிலை, பாக்கு என்பவற்றைப் படைக்கவும். இளநீரை வெட்டித் திறந்து வைக்கவும். பின்னர் தூபதீபம் காட்டி வழிபாடு செய்யவும். கர்த்தாவும் உறவினரும் பூவும் நீருமிட்டு வழிபட்ட பின் திருமுறை பாடி, சரமகவி பாடித் தர்ப்பணம் செய்யவும். நிமித்த பிண்டத்தில் சாத்திய பூவை எடுத்துப் பிதிர்ப் பிண்டத்திற் சேர்க்கவும்.

இதனால் இறந்தவர் பிதிர்களுடன் சேர்ந்தார் எனக் கொள்ளப்படும். பின்னர் சகல பிதிர் தேவர்களையும் உத்வாசனம் செய்து, பிண்டங்களைப் பசுவிற்குக் கொடுக்கவும். அல்லது சமுத்திரத்தில் விடவும்.

வடக்குத் தெற்காக மூன்று பாத்திரமும், கிழக்கில் ஒரு பாத்திரமும் வைத்து. அவற்றுள் அர்க்கியம் (நீர், சந்தனம், பால், எள்ளு, தர்ப்பை நுனி, பூ) இட்டு மூன்று பாத்திரத்துள்ளும் பிதிர்தேவரையும் தனிப்பாத்திரத்தில் நிமித்தரையும் பூசித்து நிமித்தருக்குரிய பாத்திரத்தில் உள்ள அர்க்கிய சலத்தை பிதிர் தேவருக்குரிய மூன்று பாத்திரத்தில் உள்ள சலத்துடன் சேர்க்கும் நிகழ்வு அர்க்கிய சமயோசனம் எனப்படும்.

பின்னர் குருவிற்குத் தட்சணை கொடுத்து, ஆசீர்வாதம் பெற்றபின், குரு, கர்த்தாவிற்கு மஞ்சளால் திலகமிட்டு அதன்மேல் அட்சதையை வைத்து விடுவார். குருவை வீட்டு வாசல் வரை சென்று வழியனுப்பி, உறவினர், நண்பருடன் உணவு உண்ணவும்.

ஆப்திகம் (ஆட்டைத் திவசம்)

ஓர் ஆண்டு முடிவிற் செய்யப்படும் சிரார்த்தமாதலால் இது ஆட்டைத் திவசம் எனப்படும். இறந்த திதியிற் செய்யும் இந்தச் சிரார்த்தத்துடன் இறந்தவரைக் குறித்துச் செய்யும் அபரக்கிரியைகள் நிறைவுறும். முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது இறந்த திதி, பட்சம்.

வருட சிரார்த்தம்

சிரார்த்தமென்பது சிரத்தையுடன் செய்யப்படுவது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும். வருடந்தோறும் இறந்த திதியில் தந்தை தாயாரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது சிரார்த்தமாகும். மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் சிரார்த்தத்தில் தந்தை, பேரன், பூட்டன் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும், தமது வம்சத்தில் உள்ள பிதிர்கள் எல்லோருக்குமாக ஒரு பிண்டமும் இடல்வேண்டும். தாயாருக்குச் சிரார்த்தம் செய்யும்போது தாய், தகப்பனின் தாய், பேரனுடைய தாய் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும் தமது வம்சத்தவருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் அன்ன சிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம், இரணிய சிரார்த்தம், தருப்பண ரூப சிரார்த்தம் என நான்கு வகைப்படும். சிரார்த்தம் செய்ய மறந்தாலோ அல்லது திதி தெரியாமல் இருந்தால் அம்மாதத்தில் வரும்

அமாவாசையில் தர்ப்பணம் செய்யலாம். அல்லைது புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் மாளயபட்சத்தில் செய்யலாம். சிரார்த்தம் செய்ய முடியாவிடில் ஆலயம் சென்று மோட்ச அர்ச்சனை செய்து வழிபடலாம். படையலுக்குச் சக்கரைச் சாதம், பழங்கள், சோறுகறி, காய்ச்சிய பால், பலகாரம் வைக்கவேண்டும்.

அன்ன சிரார்த்தம்

தம் மரபிலோ அன்றித் தம்மில் உயர்ந்த மரபிலோ உள்ள தீட்சை பெற்றவரை அழைத்து நிமித்த தானத்திலிருத்தி, குறித்த தானத்திற்கு உரியவராகப் பூசித்து, அமுது படைத்து, உண்பித்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அன்னம், எள், பானீயம் (நீர்) தயிர், பால், தேன், நெய், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்துப் பிண்டமிடல் வேண்டும்.

ஆம சிரார்த்தம்

உணவிற்குப் பதிலாக அரிசி, காய்கறி வகைகளைப் படைத்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அரிசிமா, உழுந்துமா, எள், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டமிடல் வேண்டும். இவ்வெட்டுப் பொருட்களும் அட்டாங்கமெனப்படும்.

இரணிய சிரார்த்தம்

அன்ன சிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம் செய்ய வசதியில்லாத போதும் தகுதியானவர் கிடைக்காத போதும் பணத்தை வைத்துச் செய்யப்படுவது இரணிய சிரார்த்தமாகும்.

தருப்பணரூப சிரார்த்தம்

இது அமாவாசையிற் செய்யப்படுவதாகும். அன்ன சிரார்த்தத்தில் அன்ன பிண்டமும், ஆம சிரார்த்தத்தில் ஆம பிண்டமும் இடல்வேண்டும். அன்ன சிரார்த்தத்தில் ஆம பிண்டமும் ஆம சிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும் இடுதல் குற்றமாகும்.

அன்னசிரார்த்தம் அபராணதிற் செய்தல் வேண்டும். ஆமசிரார்த்தம் சங்கவகாலத்திற் செய்து, போசனம் அபராணத்திலும் செய்தல் வேண்டும்.

பிராதக்காலம்	- சூரிய உதயம் முதல் ஆறுநாழிகை வரை
சங்கவகாலம்	- அதன்மேல் பன்னிரண்டு நாழிகை வரை
மத்தியானம்	- அதன்மேல் பதினெட்டு நாழிகை வரை
அபராணம்	- அதன்மேல் இருபத்திநானூ நாழிகை வரை
சாயான்னம்	- அதன்மேல் முப்பது நாழிகை வரை

சூரிய உதயம் காலை ஆறுமணியாயின்

பிராதக்காலம்	- காலை 6.00 - 8.24 வரை
சங்கவகாலம்	- அதன்மேல் பகல் 10.48 வரை
மத்தியானம்	- அதன்மேல் பகல் 1.12 வரை
அபராணம்	- அதன்மேல் மாலை 3.36 வரை
சாயான்னம்	- அதன்மேல் மாலை 6.00 வரை

சிரார்த்த வகைகள்

நித்திய சிரார்த்தம்	- நாள்தோறும் பிதிரைக் குறித்துச் செய்யப்படும் தர்ப்பணம்
நைமித்திய சிரார்த்தம்	- தந்தை, தாயார் இறந்த மாதம், திதியில் வருடந்தோறும் விதிப்படி செய்வது

காமிய சிரார்த்தம் - அமாவாசை, சூரியகிரகணம், சந்திர கிரகணம், விதிபாதயோகம், உத்தராயணம், சித்திரை விஷு மாதப் பிறப்பு, வைகாசி வளர்பிறைத் திருதியை, காத்திரை வளர்பிறை நவமி, புரட்டாதி தேய்பிறைத் திரயோதசி, மாசி அமாவாசை ஆகிய தினங்களிற் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடி, பிதிர் தர்ப்பணம் செய்து அதிதிகள் சுற்றத்தாரோடு போசனம் செய்வது. இது தீர்த்த சிரார்த்தமெனப்படும்.

விருத்தி சிரார்த்தம் - இது நாந்தி சிரார்த்தம் என்றும் கூறப்படும். சீமந்தம், சாதக கர்மம், நாமகரணம், அன்னப்பிராசனம், விரதம், விவாகம், கிருகாரம்பம், கிருகப்பிரவேசம் போன்ற சுகருமங்களில், பிதிர் தேவர்களைக் குறித்துச் செய்யும் சிரார்த்தம் விருத்திச் சிரார்த்தமாகும். பிதிர்களின் ஆசீர்வாதம் பெறும் பொருட்டுச் செய்யும் இச்சிரார்த்தம் மாங்கள சிரார்த்தம் எனவும் கூறுவர்.

காயா சிரார்த்தம் - காயாவில் செய்து பிண்டமிட்டு பிதர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதால் ஏழு கோத்திரத்தில் உள்ள நூற்றியொரு குலமும் விருத்தியாகும். (பிதாவின் குலம் இருபது, மனைவி குலம் பதினாறு, சகோதரி குலம் பன்னிரண்டு, மகன் குலம் பதினொன்று, பிதாவின் சகோதரி குலம் பத்து, மாதாவின் சகோதரி குலம் எட்டு. ஆகக் குலம் நூற்றொன்று)

காய, காஞ்சி, மாயை, மதுரை, அவந்தி, அயோத்தி, துவாரகை ஆகிய முத்தித்தலம் ஏழிலும் புண்ணிய தலங்களிலும் சிரார்த்தம் செய்வது மிகுந்த புண்ணியமாகும்.

ஆசௌச காலத்தில் சிரார்த்தம்வரின்

சனன மரண ஆசௌசத்திற் சிரார்த்த தினம் வந்தால் ஆசௌசம் நீங்கும் நாளில் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும். விதவை தான் வீட்டுக்கு விலக்காயிருக்கும்போது, தன் கணவனுடைய சிரார்த்தம் வந்தால், ஐந்தாம் நாள் சிரார்த்தம் செய்யக் கடவர். சிரார்த்தத்திற்குப் பாகம் பண்ணத் தொடங்கிய பின், ஆசௌசம் வந்தால் அது கர்த்தாவைப் பற்றாது.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகுந்திரவியங்கள்

நெல்லரிசி, கோதுமை, யவம் (நெல்) சிறுபயறு, உழுந்து, எள்ளு, சர்க்கரை, வெல்லம், தேன், நல்லெண்ணெய், பசுப்பால், பசுத்தயிர், பசுநெய், சிகைக்காய், மிளகு, சீரகம், மஞ்சள், கடுகு, உப்பு, புளி, வாழையிலை, வாழைத்தண்டு, வாழைக்காய், வாழைப்பழம், மாங்காய், மாம்பழம், பலாக்காய், பலாப்பழம், தேங்காய், இளநீர், பாகற்காய், முள்ளிக்காய், கெக்கரிக்காய், வெள்ளரிக்காய், புடலங்காய், அவரைக்காய், நெல்லிக்காய், எலுமிச்சம்பழம், சிறுகிழங்கு, பெருவள்ளிக்கிழங்கு, இஞ்சிக்கிழங்கு, கீரை, முல்லையிலை, முசுட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டையிலை, சேப்பந்தண்டு, சேப்பங்கீரை, சேப்பங்கிழங்கு, கருவேப்பிலை, வெற்றிலை, பாக்கு, ஏலம், சுக்கு, கிராம்பு, சாதிக்காய், சாதிபத்திரி, (மிளகாய், கத்தரிக்காய், பூசணிக்காய், பயிற்றங்காய் கொடுக்கலாமென சில நூல்கள் கூறுகின்றன)

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகாத திரவியங்கள்

கடலை, துவரை, வெண்கடுகு, பெரும்பயற்றங்காய், பீர்க்கங்காய், அத்திக்காய், முருக்கங்காய், பூசணிக்காய், கத்தரிக்காய், சுரக்காய், வாழைப்பூ, முள்ளங்கி, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூடு, எருமைப்பால், எருமைத்தயிர், எருமை நெய், ஆட்டுப்பால், ஆட்டுத் தயிர், ஆட்டு நெய்.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகும் பத்திர புஷ்பம்

வில்வம், துளசி, அறகு, சம்பகப்பு, தாமரைப்பு, புன்னைப்பு, முல்லைப் பு, நந்தியாவட்டைப் பு, மருக்கொழுந்து, வெட்டிவேர், எட்டிப்பு.

ஆகாத புஷ்பம்

மகிழம்பு, தாழம்பு, அலரிப்பு, சிறுசண்பகப் பு, கர்த்தாவும் சிரார்த்தத்தின் பொருட்டு வரிக்கப்பட்டவரும் சிரார்த்த தினத்திலும் முதற்றினத்திலும் மறுதினத்திலும் சவரம் செய்து கொள்ளுதல், மீண்டும் புசித்தல், வழிநடத்தல், பாரஞ்சுமத்தல், கோபம், பொய், காமம் இவைகள் தவிர்த்து விரத நியமமுடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். விரத நியமம் தப்பிப் புணர்ச்சி முதலியவற்றைச் செய்தவர் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர். கர்த்தா இம்முன்று தினத்திலும் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளாலும், பரான்னம் புசித்தலும், வெற்றிலை, பாக்கு உண்ணலும், மருந்து உண்ணலும் ஆகாவாம். சிரார்த்த தினத்தில் வீட்டிலே தயிர் கடைதலும் நெற்குற்றுதலும், பிச்சை போடுதலும், எண்ணெய், நெல் முதலிய பொருட்களைக் கொடுத்தல், வாங்குதலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்ததினத்திலே, திருக்கோயிலிலே, கடவுளுக்குத் தன்னால் இயன்ற மட்டும் அபிஷேகம், பூஜை, திருவிளக்கேற்றுதல் முதலியன செய்தல்வேண்டும். பசுவிற்குப் புல்லுப் போடல்வேண்டும்.

சிரார்த்தம் நடக்கும்போது வேதத்தையும் திருமுறைகளையும் புராண இதிகாசங்களையும் தரும் சாத்திரத்தையும் சிரார்த்தம் வாங்குவோருக்குக் கேட்கும்படி படிப்பித்தல் வேண்டும். இது பிதிகளுக்கு மிகப் பிரியமாகும்.

சிரார்த்தத்திலே கண்ணீர்விடுதலும், கோபித்தலும், பொய் சொல்லுதலும், தூரிதஞ் செய்தலும், சிந்திய அன்னத்தைக் காலாலே மிதித்தலும், இலையிலே அன்னத்தைத் தூவிப் பரிமாறலும் ஆகாவாம். சிரார்த்தமேற்பவர் நன்று, தீது என்று பேசாது திருப்தியோடு ஏற்றல் வேண்டும்.

சிரார்த்தத்திற்குப் பொருள் இல்லாதவன் காய், கனி, கிழங்கு, எள் இவையேனும் சற்பிராமணருக்குக் கொடுத்து நமஸ்காரம் செய்து, திலதர்ப்பணம் பண்ணிக் (திலம் - எள்ளு) கொண்டு தான் திருப்தியாகப் போசனம் பண்ணல்வேண்டும்.

மாளயம்

மாளயம் என்பது பிதிர் கர்மமாகும். இது மஹாளயம் என்று பெயர் பெறும். இது ஒரு பொது சிரார்த்த (த்ரிவசம்) மாகும்.

புரட்டாதி மாத அபரபக்கப் பிரதமை முதல் அமாவாசை வரையுள்ள காலம் மாளய பட்சமாகும். பிதிர்களைத் திருப்திப்படுத்தவும் அவர்கள் நற்கதியடையவும் பிதிர்க் கருமங்கள் செய்ய வேண்டும். இல்லைத்தானுக்குரிய கருமங்களிற் பிதிர்க்கடனும், ஒன்று. வேள்விகளில் பிதிர்யக்குமும் (பதிர் வேள்வி) ஒன்று.

**‘தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க நானென்றாங்
கைப்புலத்தா ரோம்ப றலை’**

என்பது திருக்குறள். பிதிர்களின் உறைவிடம் தென்திசை. ஆதலால் தென்புலத்தார் என்று பெயர் பெறுவர்.

சூரியன் தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் தெட்சணாயன காலத்தின் நடுப்பகுதி புரட்டாதி மாதமாகும். இக்காலம் சூரியன் பூமிக்கு நேரே நிற்கும் காலம். சந்திரனும் (அபரபக்கத்தில்) தென்பாகத்திற் பொருந்தியிருக்கிறது. இக்காலம் பிதிர் கருமங்களுக்கேற்றதாகக் கொள்ளப்படும்.

ஒருவர் இறந்த தினத்திற் சிரார்த்தம் (த்ரிவசம்) செய்தல் வேண்டும். இறந்த தினம் தெரியாவிட்டால் அந்த மாதத்தில் வரும் அமாவாசை அன்று செய்தல் வேண்டும். அல்லது மாளய பட்சத்திற் செய்து கொள்ளலாம். தெரிந்தோ தெரியாமலோ சிரார்த்தத்தைச் செய்யாதுவிட்டவர்கள். மாளய பட்சத்திற் பிதிர்க் கருமம் செய்தல் வேண்டும்.

இந்தப் பட்சம் முழுவதும் பிதிர்க்கருமம் செய்தால் வருடம் முழுவதும் செய்த பலன் கிடைக்கும். பிரதமையில் தனசம்பத்தும் துவிதியையில் பிரஜாலாபமும், திருதியையில் வளர்ச்சி லாபமும், சதுர்த்தசியில் சத்துரநாசமும், பஞ்சமியிற் சம்பத்தும், சஷ்டியிற் புகழும், சப்தமியில் கணாதிபத்தியமும், அட்டமியிற் சிறந்த புத்தியும், நவமியில் ஸ்திரீசம்பத்தும், தசமியில் இஷ்ட சித்தியும், ஏகாதசியில் வேதசித்தியும், துவாதசியில் பிரஜாவிருத்தியும், திரயோதசியிற் பசு விருத்தியும், சதுர்த்தியிற் புஷ்டியும் அமாவாசையில் தீர்க்க ஆயுளும் கிடைக்கும். யந்திரங்களால் இறப்போருக்குச் சதுர்த்தசியிற் பிதிர்க் கருமம் செய்வது சிறந்தது.

இப்பட்சத்தில் வரும் பரணி அட்டமி, கஜ்சாயை எனப்படும். கஜ்சாயை எனப்படுவது புரட்டாதி மாதத்தில் எந்த வாரத்திலாவது மக நட்சத்திரமும் திரயோதசித் திதியும் கூடிவருவது. இது ஒரு புண்ணிய காலமாகும். இக்காலத்திற் செய்யும் கருமத்திற்கும் பலன் அதிகம்.

பிதிர்க் கருமங்கள் ஆற்றச் சிறந்த தலங்களாக அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை என்பன அமைந்துள்ளன. காயாவிற் செய்யப்படும் சிரார்த்தம் மிகவும் விசேடமானதாகும். திரயோதசியிற் செய்யும் சிரார்த்தம் காயா சிரார்த்தத்தையொக்கும்.

நாம் அனுப்பும் தபாற் காசுக்கட்டளை போன்றவற்றை, தபாற் கந்தோரில் இருப்பவர்கள் உரியவர்களிடம் கொண்டு சென்று கொடுப்பர். இது போலப் பிதிர்க் கருமத்திற் செய்யப்படும் தர்ப்பணம், தானம் முதலியவற்றின் பலன்களை உரியவர்கள் இருப்பிடம் அறிந்து அவர்களிடம் சேர்ப்பிப்பர். பிதிர்த் தேவதைகள் ஸ்கந்தர், சண்டர், கணாதீதர் என்போர் பிதிர்த் தேவதைகளாவர். சமய விசேட நிர்வாண தீட்சிதருக்குச் சாந்தர், சதாசிவர், ஈசர் என்போர் பிதிர்தேவதைகளாகும். பிதாவின் உயிர் ஸ்கந்த பதத்தில் ஸ்கந்த சொரூபமாகவும், பாட்டனுடைய உயிர் பதத்தில் சண்ட சொரூபமாகவும் முப்பாட்டனுடைய உயிர் கணாதீபத்திற் கணாதீத சொரூபமாகவும் இருக்கும். இக்காலத்தில் விரதமிருந்து பிதிர்த் தர்ப்பணம், தானதர்மம், சாதுக்கள், அடியவர், ஏழைகள் ஆகியோருக்கு அமுதளித்தல் போன்றன செய்தல் வேண்டும். அபரக்கிரியை யாவும் இடப்புறமாகவும் பாதத்திலிருந்து சிரசுவரை பரியந்தமாகவும் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா தெற்கு நோக்கியே கிரியைகள் இறந்தவர்களுக்குக் காட்டும் தூபம், தீபம் செய்ய வேண்டும். இடப்புறமாகச் செய்ய வேண்டும். தலைவாழையிலையின் நுனி தெற்கே பார்க்க வேண்டும்.

**மரண வீட்டில் அபரக்கிரியைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய
பொருட்களின் விபரம்**

இந்நாளிற் கிரியை செய்யும்போது சைவக் குருக்களே இவற்றைக்
கொண்டு வருவார்.

நெல்லு	பட்டுத்துண்டு
பச்சையரிசி	குருக்கள் வேட்டி, சால்வை
பயறு	கும்பவேட்டி - 1
உழுந்து	முட்டி - 2
எள்ளு	சட்டி - 2
தேங்காய்	செம்பு - 13
தேங்காய் எண்ணெய்	குடம் - 1
விபுதி	குத்துவிளக்கு
சந்தனம்	உரல்
குங்குமம்	உலக்கை
அபிஷேகக்கூட்டு	அறுகம்புல்
மஞ்சள்மா	மாவிலை
அரிசிமா	வாழையிலை
அபிஷேகத்திரவியம்	கோசலம், கோமயம்
பன்னீர்	பால்
நெய்	இளநீர்
தேன்	மான்தோல்
நல்லெண்ணெய்	தட்டம்
அரப்பு	வேட்டி, சால்வை (கிரியை செய்வோருக்கு)
லவரந்தர்	வாழைப்பழம்
அத்தர்	எலுமிச்சம்பழம்
ஊதுபத்தி	பழவகைகள்
சாம்பிராணி	பாக்கு, வெற்றிலை,
தசாங்கம்	(இறந்தவருக்கு) வேட்டி, சார்வை அல்லது
நெற்பொரி	சேலை, சட்டை
நவதானியம்	கத்தி
கழிநூற்பந்து	தோரணம்
பஞ்சவர்ண நூல்	கயிறு
விளைவுகூடம்	தீப்பெட்டி
சமித்துக்கட்டு	6 மீற்றர் வெள்ளைத்துணி (புதியது)

அந்தியேட்டிக் கிரியைகளுக்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

<p>நெல்லு பச்சை அரிசி பயறு, உழுந்து எள்ளு தேங்காய் - 20 கழிநூற் பந்து பஞ்சவர்ண நூல் விழுதி குங்குமம் சந்தனம் பன்னீர் அபிஷேகக்கூட்டு அபிஷேகத் திரவியம் நவதானியம் நெற்பொரி நெய் சமித்துக்கட்டு ஊதுபத்தி விளைவுசூடம் சாம்பிராணி அரிசிமா மஞ்சள்மா நல்லெண்ணெய் அரப்பு குருக்கள் வேட்டி, சால்வை கும்பவேட்டி வேட்டி பட்டுத்துண்டு (சிகப்பு, பச்சை) பச்சைமா (புல்லாந்தி இலையை உலர்த்தி இடித்து எடுப்பது) சிவப்புமா (செங்கல் தூள்) கரிமா (கரியில் இடித்து எடுப்பது) 2 தானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறி</p>	<p>செங்கல் - 1 வைக்கோல் - 1 கட்டு கத்தி, தீப்பெட்டி வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் எலுமிச்சம்பழம் பழவகைகள் அறுகம்புல் பால், தயிர் கோசலம், கோமயம் இளநீர் வாழையிலை மாவிலை முட்டி - 2 சட்டி - 1 உரல், உலக்கை தேங்காயெண்ணெய் சில்லறைப் பணம் செம்பு - 12 குடம் - 1 குத்துவிளக்கு தட்டம் மான்ன்தோல், பூ, மாலை, சரப்பந்து அமுது பலகார வகைகள் 1 படி பச்சை அரிசி பொங்கல் 3 படி அரிசியிற் சோறு கறிவகை தென்னோலைத் தோரணம் கயிறு. 1 மீற்றார் வெள்ளைத்துணி (புதியது)</p>
---	---

வருட சிரார்த்தத்திற்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

மாவிலை	இளநீர் பால்
அறுகம்புல்	தயிர்
பூக்கள்	தேங்காய் - 3
வாழைப்பழம்	பச்சை அரிசிமா
எலுமிச்சம்பழம்	சிறிது உளுத்தம் மா, மஞ்சட்தூள்
சக்கரை சிறியது	ஐயருக்கு வேட்டி, சால்வை
இஞ்சி 1 துண்டு	தானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறி ,உப்பு
கறுப்பு எள்	புளி, பருப்பு, மிளகாய்த் தூள்
நல்லெண்ணெய் 1 போத்தல்	அரப்பு
தலைவாழையிலை - 5	சாம்பிராணி
நெய்	விபூதி
தேன்	சந்தனம்
கற்பூரம்	குங்குமம்
ஊதுபத்தி	நூற்பந்து

வாசலில் நிறைகுடம் குத்துவிளக்கு வைக்கவேண்டும். தர்ப்பணம் செய்யுமிடத்தில் படம் வைத்து மாலை அணிவித்து ஒரு குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். கும்பம் வைக்க ஒரு செம்பு, பச்சை அரிசி, கம்பமாலை, பிண்டத்திற்கு ஒரு மாலை.

ஆசௌச விளக்கம்

“சம்ஸ்கார பராமரிசம் உண்மை யானும்
அதன் இன்மை சறப்படலானும்”

- (பிரம்மசூத்ரம் 101)

“புறந்தாய்மை நீரான் அமையும் அகந்தாய்மை
வாய்மையாற் காணப்படும்”

(குறள் 298)

முனி மொழி என ஒளவையார் பாராட்டிய பிரம்ம சூத்திரம் சம்ஸ்காரங்கள் மூலமே ஒருவன் ஞானம் பெறத்தக்க பக்குவம் பெறுவான் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. தரும சாத்திரங்களிலே நூற்பது சமஸ்காரங்கள் பேசப்படுகின்றன. சைவ ஆகமங்கள் அவற்றுள் பதினாறை வலியுறுத்தும். (சம்ஸ்காரம் = தாய்மைப்படுத்தும் கிரியை)

அவை ஏன்? ஆன்மீக வாழ்வுக்கு உயிர் நாடியான அவை இன்றைய லௌகிகப் போக்குக்கு வேண்டியவைதாமா? இவ்வித ஐய வினாக்கள் சைவ மக்களிடையே எழுகின்றன. இளைஞர்கள் “நாங்கள் இவற்றைப் ‘பரவாய்’ செய்வதில்லை. அம்மா குளியாமல் வீட்டுக்குள் விடார்” என்கிறார்கள். முக்கியமாக மரண வீட்டுக்குச் சென்று வருவோர் தாய்மை செய்யப்படுவது அவசியம் என்று பழமை பேணுவோர் கருதுகிறார்கள். ‘இது விஞ்ஞான அடிப்படையில் தோன்றியது’ என்று - விளக்கம் அளித்துத் திருப்தி அடைகிறார்கள். சுகாதார சம்பந்தமான தாய்மைக்கும் கிரியா சம்பந்தமான தாய்மைக்கும் வேறுபாடு உண்டு என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. இருவேறு திசையில் போகும் நாகரிகங்களின் போக்கி ‘துவந்துவங்கள் தாய்மை செய்வதே இத்தொகுப்பின் நோக்கம்.

சைவ சமயிகளிடையே கோவிலுக்குப் போதல், விவாகம் போன்ற நற் கருமங்களின் போது, ‘எனக்கு ஆகூசம்’ என்ற பேச்சு இடம்பெறும். அதை எதிர்த்தும், விஞ்ஞான விளக்கம் கொடுத்து ஆதரித்தும் பேசுவோர் அதிகம். ஆசௌசம் என்ற சொல் திரிந்து பேச்சு வழக்கில் ஆகூசம் என்று ஆயிற்று.

‘சுகி’ என்றால் சுத்தம். கௌசம் சுத்தம் உடையது. அசுகி = அழுக்கு. ஆசௌசம் (கிரியாபரமான) சுத்தம் இன்மை. ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் பொருட்டுக்

கிரியைகளைச் செய்கிறவனுக்கு, அவைகளைச் செய்ய அதிகாரம் இல்லாமற் செய்யும் ஓர் அசுத்தி ஆசௌசம் எனப்படும். தீட்டு, தொடக்கு என்ற சொற்களும் மக்கள் பேச்சில் வரும் தொடக்கை நீக்கிய பின்னரே நற்காரியங்கள் செய்யலாம். இல்லாவிட்டால், உள்ளீதியான ஓர் அருவருப்பு உள்ளே இருந்து கொண்டே இருக்கும். மனம் ஆன்மீக நற்கருமத்திற் படியாது.

அசுத்தியை (அழுக்கை)ப் போக்க 1) காலம் 2) ஸ்நானம் (நீராடல்) 3) இரண்டும் ஆக மூன்று வழிகள் இருக்கின்றன.

1) ஊரில் இரு இறப்பு நிகழ்கிறது. அழுகை, மேளஒலி, ஒலிபெருக்கி மூலம் மரணம் பற்றி ஊரார் அறிகின்றனர். கோவிற் பூசை நிறுத்தப்படும். நற்காரியங்கள் நடைபெறா, ஊர்த்தொடக்கு பிரேதம் ஊருக்குள் இருக்கும் காலம்வரை அவ்வூர் மக்களைப் பிடிக்கும், பிரேதம் ஊரிலிருந்து அகற்றப்பட்டதும் தொடக்கு நீங்கிவிடும்.

2) இறப்பு நிகழ்ந்த வீட்டுக்குச் சென்று, மரணச் சடங்குகளிற் பங்கு பற்றிய அயலவர், உறவினரின் ஆசௌசம் ஸ்நானத்தால் நீங்கும். இரத்த உரித்துக்காரர் (ஆண்வழி) ஆகிய தொடக்குக்காப்போர் உறவு பற்றி, மனத்தில் துக்கம் நிலைத்திருக்கும். இறந்தோரை நினைத்து இடையில் அழுகை வரலாம். துன்பம் தோய்ந்த உள்ளத்துடன் ஆன்மீக முயற்சிகளில் ஈடுபடமுடியாது. அதனால் ஒரு குறித்த கால எல்லை வைத்து, அதன் முடிவில் நீராடி, ஆசௌசத்தை நீக்கலாம். இங்கு காலம், ஸ்நானம் ஆகிய இரண்டும் வேண்டியதாகிறது.

3) ஆசௌசம் பத்து வகையாக ஏற்படலாம்

- 1) பிறப்பு
- 2) இறப்பு
- 3) சுடுதல்
- 4) பிரேதத்துக்குப் பின்னே செல்லல்
- 5) காவதல்
- 6) அழுதல்
- 7) ஆசௌசிகளிடம் சாப்பிடுதல்
- 8) கலத்தல்

- 9) குறித்தகால எல்லையில் தலைமயிரை அகற்றாமை
- 10) இறந்தவருடைய உரிமைக்காரர் (மகன் அல்லது கொள்ளி வைத்தவர்), இறந்தவரது பிரேதத் தன்மையை நீக்கிவிடும் கிரியை ஆகிய சபிண்டகரணம் செய்யாமை, ஆசௌச நீக்கத்தின் பொருட்டு (முயிர் முழுவதையும் களைதல் இன்றும் பல கிராமங்களில் வழக்கம்)

பிறப்பு

ஒரு வீட்டில் குழந்தை பிறத்தல் தொடர்பாக உண்டாகும் தொடக்கு நான்கு வகையானது

- 1) கருப்பச் சிதைவு நான்கு மாதத்துக்குள் நிகழ்தல்
- 2) 5ஆம் 6ஆம் மாதங்களில் நிகழ்தல்
- 3) 7ஆம் 8ஆம் 9ஆம் மாதங்களில் நிகழ்தல்
- 4) பத்தாம் மாதத் தொடக்கத்தில் நிகழும் இயற்கையான பிறப்பு, முதலிரு நிகழ்ச்சிகளிலும் எத்தனை மாதச் சிசு வெளிப்பட்டதோ அத்தனை நாட்கள் தொடக்கு. உதாரணம் 6ஆம் மாதத்தில் கருச் சிதைந்தால் 6 நாள் தொடக்கு, அதன் பிறகு நிகழ்ந்தால், இயற்கையாகக் குழந்தை பிறக்கும்போது தொடக்குக் காக்கும் நாள் அளவு, பிள்ளைப் பேற்றிற் பெண் பிறந்தால் 40 நாடும், ஆண் பிறந்தால் 30 நாடும் பிதா, மாதா இருவருக்கும் தொடக்கு, முதல் ஆறு மாதத்துள் சிசு அழிதலில் தந்தை முழுகத் தொடக்குப்போம். தொடக்குக் காக்கும் உறவினர் (சூதிகள்) 5ஆம் மாத நிகழ்விலிருந்து முழுகி ஆசௌசத்தைப் போக்கலாம். பூரண கருச் சிதைவிலும், பிள்ளை பிறந்தவுடன் இறந்தாலும், தந்தை 10 நாள் தொடக்குக் காக்கவேண்டும். 10 நாட்களிற் குழந்தை இறந்தால் மரணத் தொடக்குக் கொள்ளத் தேவையில்லை. இயற்கையான பிறப்பில் 30 நாள் தொடக்குக் காப்பது வழக்கம். தூய்க்கு 40 நாள் என்ற முறையிற் குழந்தையைக் கோவிலுக்கு 40ஆம் நாள் கொண்டு போகும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது)

சைவக்குரு (ஆசாரிய அபிஷேகம் பெற்றவர்) ஆசௌச நிகழ்வில் உடன் சுத்தியாகிறார். தீட்சை பெற்ற சைவ சமயத்தவருள் நியமங்களின் வழவாது சந்தியா வந்தனம் செய்வோர் 25 நாடும், ஒழுங்காகக் கோயில் தொண்டு செய்வோர் 20 நாடும், தொடக்குக் காக்க வேண்டும் பிரமசாரிக்குத்

தொடக்கில்லை என்பது குருகுலத்தில் வசிக்கும் ஞான நூல்களைக் கற்றலிற் காலம் கழிப்பவர்க்கே பொருந்தும், உறவினருடன் வசிக்கும் பிரமசாரி அர்ச்சகர் இவ்விதியில் அடைக்கலம் புகமுடியாது. மூன்றாம் தீட்சையாகிய நிர்வாண தீட்சை பெற்றுச் சிவபூசை தவறாது செய்கிறவருக்கு மூன்று நாள் தொடக்கு. கோவில்களில் ஓதுவார்களாகப் பணிபுரிவோர் 15 நாளும், ஆடல், பாடல், வாத்திய வழிபாடு செய்வோர் 14 நாளும் காக்க வேண்டும்.

இறப்பு

மரண ஆசௌசமே பிரதானமாகப் பேணப்படுவது நம் நாட்டு வழக்கம். அதனால் இப்பகுதி விரிவாக எழுதப்படுகிறது. குழந்தை பிறந்து பெயர் இடுவதற்கு முன் ஒரு மாதத்தினுள் இறந்தால் உடன் சுத்தியாம், பல்முளைக்குமுன் (6 மாதத்துள்) ஆயின், ஒரு நாள் தொடக்கு. 11ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் முழுத்தொடக்கு. பெண்மகவு விவாகம் செய்யுமுன் இறந்தாற் பெற்றோருக்கு 3 நாள் தொடக்கு. விவாகம் நிச்சயித்த பெண் மணவிழாவுக்கு முன் இறந்தால் கணவனும் அவன் உறவினரும் 3 நாள் தொடக்குக் காப்பர். பிற ஆத்மசாந்திக் கிரியைகளும் கணவன் வீட்டாரே செய்ய வேண்டும். ஒரு மாதத்தின் பின் இறக்கும் சிசுவைத் தகனம் செய்யலாம். அன்றிப் புதைக்கலாம். 11 வயதுக்குப்பின் தகனம் செய்தல் நல்லது.

ஆண் மரணித்தால் ஆண் வழியில் ஏழு தலைமுறை வரை தொடக்குக் காக்க வேண்டும். குரு, சீட தொடர்பு பற்றி 3 நாள் காக்க. தாய்வழிப் பாட்டன், பாட்டி, மாமன், மாமி, மருமகன், மகள் வயிற்றுப்பேரன் ஆகியோருக்கு 3 அல்லது 6 நாள் தொடக்கு.

தானம், வேள்வி, விவாகம் போன்ற சற் கருமங்களுக்கு இடையிலும், போர், உள்நாட்டுக் குழப்பம் மலைச்சரிவு, மரம் விழுதல், புகம்பம் போன்ற பெரும் ஆபத்துக்களின் மத்தியிலும், வரும் தொடக்கு உடனே நீங்கும். ஒரு வரம் கேட்டு அனுட்டிக்கும் உபவாச விரதத்தின் இடையில் தொடக்கு ஏற்பட்டால், தானம் அருச்சனை இரண்டையும் நீக்கி விரதத்தை அனுட்டிக்கலாம். விவாகம் செய்யும் மாப்பிள்ளை, கன்னியைத் தானம் செய்பவர், கோவில் திருவிழாவோ பிரதிஷ்டையோ செய்யும் ஆசாரியர், செய்விப்பார் (எஜமானர்) துணைப்பணிகள் செய்வோர் ஆகியவர்களுக்கு உடன் சுத்தியாம், சிரார்த்தம், யாத்திரை ஆகிய புண்ணிய கருமங்களைச் செய்யும்போது தொடக்குண்டானால் உடன் சுத்தியாம்.

வீரமரணம்

அரசசேவகர் போரில் இறந்தால் சுற்றத்தாருக்கு உடன் சுத்தி, அவ்விதம் இறந்தவர்களுக்கு அபரக் கிரியையுடன் உடன் செய்யலாம். (தூர்மரணத்திற் போல, குறித்த காலத்தின் பின்செய்ய வேண்டும் என்ற விதியில்லை)

தூர்மரணம்

இது இருவகை (1) புத்திபூர்வமானது (2) அபுத்திபூர்வமானது, முதல் வகையிற் சாதாரண (முந்திரமின்றி) மரணக்கிரியை (தகனக் கிரியை) செய்யலாம். பின்னர் உரியகாலத்தில் செய்யும்போது, மந்திரத்துடன் கிரியை செய்யலாம். இதிற சபிண்டருக்குத் தொடக்கு இல்லை. ௭+பிண்டர் = தென்புலத்தாருக்குப் பிண்டம் இடும் கடன் உள்ள உறவுமுறைக்குள் அடங்குவோர், தன்னையும் சேர்த்து ஏழு தலைமுறை (ஆண் வழியில்) பின்னர் ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருடம் கழித்துக் கிரியை செய்யும் போது ஒருநாள் காக்க வேண்டும். (பூளைப் பிசகினால் தற்கொலை செய்தவருக்கு நீர்க்கடன் செய்து, தொடக்குக் காக்கலாம் என்பர்). இரண்டாவது வகையான தூர்மரணம் இடி, தீ, ஆற்றுப்பெருக்கு, விஷக்கடி போன்ற திடீர் விபத்துக்களால் நிகழ்வது. இதில் கிரியையும் ஆசௌசமும் கொள்ளலாம்.

பொருள்கள் சுத்தி

தொடக்கு உடையவர் உபயோகித்த பொருள்கள் குற்றம் உடையன. அவர் தொடக்கு முடியும் போது நீர் தெளித்தல், கழுவதல் போன்றவற்றால் குற்றம் நீங்கும். தொடக்கு ஆரம்பிக்கு முன் சில நற் கருமங்களுக்கு எனக் குறித்து எடுத்து வைத்த பொருள்களுக்குக் குற்றமில்லை (தானம், பூசை முதலியவற்றுக்கு உபயோகிக்கலாம்) பொன், தானியம், வெல்லம், உப்பு, பால், நெய் முதலியவற்றைத் தொடக்கு வீட்டில் இருந்து பெறலாம்.

கிராம ஆசௌசம்

ஓர் ஊரிற் பிரேதம் இருக்கும் வரை சகலருக்கும் தொடக்கு இருப்பதால், கோவிற் பூசை முதலியன செய்யக்கூடாது. சிவபூசை, அனுட்டானம், உண்பனவு போன்றவையும் விலக்கப்பட்டுள்ளன. பிரேதம் கிராமத்தைவிட்டு அகற்றப்பட்ட பின் பிராயச்சித்தம் செய்து, காம் அனுட்டானங்களைச் செய்யலாம். இது சிற்றூர்களுக்குப் பொருந்தும். பல வீதிகளுள் பெரிய ஊர் ஆனால் தூரத்தில் பிரேதம் இருந்தால், ஓர் எல்லைக்கு அப்பால் வசிப்பவர்களுக்குத் தொடக்கு இல்லை. எல்லை கணிக்கும்போது (பூசைக்குரிய) கைமணி அடிக்கும் ஓசை கேட்கும் தூரம் அல்லது) 11 முழம் ஆகிய (விற்) கோல் (நில அளவு)

11 (சுமார் 55 யார்) கொண்ட தூரம் ஆசௌச எல்லையாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்த வீதியில் பிரேதம் இருந்தாலும் இந்தக் கணிப்பின்படி வரும் இடைவெளிக்குள் தொடக்குக் காக்கலாம். அப்பால் இருந்தால் ஆசௌசம் இல்லை.

கோவிற் பிரதிஷ்டை முதலிய கிரியைகளுக்கு நடுவிற் கிராமத்தில் ஒரு மரணம் நிகழ்ந்தால் இறந்த பிரேதத்தை மயானத்திற் சேர்த்தபின் தொடர்ந்து கிரியை செய்யலாம். பட்டணம், இராசதானி முதலிய பெருநகர்களில் தொடக்கு இல்லை. பிரேதத்தைத் தொடவர், தூக்கியவர், பின்னே சென்றவர்கள் தொடக்கு உடையவர்.

தொடக்கு நாட்கள் வைதீகமுறையில் முத்தீ வளர்க்காதவர்களுக்கு இறந்த நாள்முதல் கணிக்கப்படல் வேண்டும். (சிவபூசையோடு தீ வேட்டுக்குருமாருக்குத் தகனம் செய்த நாள் முதல் கணிக்கக்) இரவில் பிறப்பு, இறப்பு நிகழ்ந்தால் அடுத்தச் சூரியன் உதிக்குமுன் உள்ள நாளே கொள்க. (மேலைநாட்டு முறையில், இரவு 12 மணிக்குப்பின் அடுத்த நாள் எனக் கொள்ளக்கூடாது)

பிறப்புத் தொடக்குக்கு இடையில் இறப்பவரின், இறப்புக் கணக்கின் பின்னரே தொடக்குக் கழியும். இறப்புத் தொடக்குக்கு நடுவிற் பிறப்பு வந்தால், மரணத் தொடக்குடன் அது நீங்கும். ஒரு மரணத் தொடக்கு முடியுமுன் மற்றொரு மரணம் வந்தால் பிந்திய தொடக்கு முடிவிலே தான் இரண்டு தொடக்கும் தீங்கும் முந்தியதற்குரிய கிரியைகளும் பிந்தியதன் முடிவிலேயே செய்ய வேண்டும்.

சபிண்டருள் ஒரு தொடக்கு வந்த செய்தி தூர இடத்தில் நிகழ்ந்ததை ஒரு தொடக்குக் கழியும் நாளிற் கேட்டால், மேலும் இரண்டு நாள் தொடக்குக் காக்க. அச்செய்தி - உதாரணமாக, அந்நிய தேசத்தில் இறப்பு நிகழ்ந்த செய்தி மூன்று மாதத்துள் கிடைத்தால் மூன்று இராத்திரி தொடக்குக் காக்க ஒரு வருடத்துக்குள் கிடைத்தால் ஒரு நாள் காக்க. ஒருவர் இறந்த செய்தி தொடக்கு எல்லைக்குள் கிடைத்தால் மீதி நாட்கள் மட்டும் கொள்க. உ+ம்: அயல்நாட்டில் ஒருவர் இறந்த செய்தி சகோதரருக்கு 20ஆம் நாள் கிடைத்தால் மீதி 10 நாள் ஆசௌசம் காக்க. தொடக்கு எல்லை கழிந்த ஒரு வருடத்துள் பெற்றோரின் மரணத்தைக் கேள்விப்பட்டால் மகன் முழுத் தொடக்கும் காலமும் காக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உரிய கிரியை அங்கு செய்யப்பட்டிருந்தால், 3 நாட்கள் காத்தாற் போதும்.

தொடக்குக் காலத்திற் சந்தியா வந்தனம் செய்யலாம் (மானஸீகம் ஆகவேனும் செய்க) ஞான நூல்கள் ஒதுவதைச் சமய தீட்சை பெற்றோர் ஒருநாள் விலக்கலாம். விசேட தீட்சை பெற்றோர் ஆசௌசத்திலும் சிவபூசை செய்யலாம். தாமரை இலையில் நீர் போல அவர் மனத்தில் தொடக்குப் பற்றாது. பக்தி, வைராக்கியம், ஞானம் இல்லாதோர் அகப்பூசை செய்க. அப்போது குரு அன்றேல் ஒத்த தீட்சையுடையவர் அவருடைய புறப்பூசையைச் செய்ய வேண்டும். ஆனால், எத்தகுதி உடையவரும் பரார்த்த பூசை (பர+அர்த்தம் = பிறர், பொருட்டு கோவில் முதலியவற்றில்) செய்யக்கூடாது. ஆசௌசம் உடையவர் கோவில் வெளிவீதியில் நின்று வழிபடலாம். உயர் தீட்சை பெற்றோர் மண்டபத்துள் நிற்கலாம். தொடக்குக் காலத்திற் கோவிலுக்குப் பூ எடுத்துக் கொடுக்கக் கூடாது. உருத்திராட்ச மாலை தரிக்கக்கூடாது.

பூப்பு

பெண்கள் முதற்பூப்பு, மாதவிலக்குக் காலத்தில் மூன்று நாள் தொடக்கு கொள்க. 18 நாட்களுள் மீண்டும் அடையாளம் கண்டால் ஒரு நாள் தொடக்கு. 19 நாளில் ஆயின் 2 நாளும, 20 நாள் ஆயின் 3 நாளும கொள்க. ஆன்மீக வாழ்வில் நம்பிக்கையுள்ளோர் 3 நாளும முழுகுதல் செய்யார். இக்காலத்தில் அகப்பூசை வழிபாடு செய்யலாம். அவர்களை அறிந்தோ அறியாமலோ தொடுவோர் முழுகி, உரிய மந்திர ஜபம் செய்து சுத்தி பெறுகின்றனர்.

மயிர் களைதல்

தொடக்கு நீக்கும் போது மயிர்களைதல் அவசியம் என முன்னர் கூறப்பட்டது. சில கிராமங்களில் சைவக்கிரியை தொடங்க முன் கழித்தல் வழக்கமாய் உள்ளது. தொடக்குக் கழியும் தினத்தில் கிரியைகளுக்கு முன் களைதலே சாத்திர சம்மதம். மத்தியானத்துக்குப் பின் மயிர் களைதல் விலக்கப்பட்டுள்ளது. தலை முதல் மயிர் நீக்கப்படுவதால் முண்டிதம் எனப்படும். மகன் கடமை செய்யமுடியாமல், இன்னொருவர் தீக்கடன் முதலியன செய்தால் அவரும் அதனைச் செய்யலாம்.

பலகாரங்கள் செய்முறை

சிற்றுண்டி

1 சுண்டு பயறு வறுத்துக் குற்றி மாவாக்கவும், சீனி 1/2 றாத்தல் 1/4 தேக்கரண்டி ஏலக்காய்த்தூள் இவற்றைக் கலந்து வைக்கவும். (இது உள்ளீடு)

செய்முறை

1 சுண்டு அரிசிமா, 1 தேங்காய் துருவி எடுத்துப் பாலுடன் (1 ஊரி) தேவையான அளவு உப்பு சேர்த்துக் கொதிக்கவிட்டு அதை மாவில் போட்டுச் சிறிது இறுக்கமான பதத்தில் குழைக்கவும். இம்மாவைச் சிறுசிறு உருண்டைகளாக எடுத்து கிண்ணம்போல் செய்து உள்ளீடு உள்ளே வைத்து பாதியாக மடித்து (கொழுக்கட்டையைப்போல்) விளிம்பை ஒட்டிப் பொரிக்கவும்.

மோதகம்

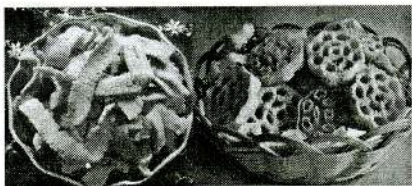


கொழுக்கட்டை செய்வதுபோற் செய்து வெளிமாவை கிண்ணமாகச் செய்து, உள்ளீட்டை வைத்து, மோதக வடிவிற்பிடிக்கவேண்டும்.

அச்சப்பலகாரம்

தேவையான பொருட்கள்

1 சுண்டு வறுத்த அரிசிமா,
1/2 சுண்டு வறுத்த உழுந்து மா, 1/2 தே.கரண்டி உப்பு, 2 தே.கரண்டி எள் (தோல் நீக்கியது)



செய்முறை

எல்லாவற்றையும் கலந்து, தேங்காய்ப்பாலைக் (1 - 1 1/2) கப் காய்ச்சி, அளவாகவிட்டு, இறுக்கமாக நன்றாகக் குழைக்கவும். பின் அச்ச உரலிற் போட்டு, ஒரு எண்ணெய் தடவிய வாழையிலையில் அல்லது பொலிந்தீன் உறையில் பிழிந்து 2 1/2 அங்குல நீளமாக வெட்டி, எண்ணெயில் பொரித்தெடுக்கவும்.

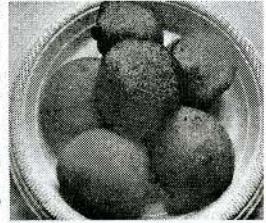
1/2 சுண்டு சீனிக்குள் 1 கப் தண்ணீர்விட்டுப் பாகுமாய்ச்சி அதற்குள் பொரித்த பலகாரத்தைப் போட்டுப் புரட்டி எடுத்து ஆறியபின் போத்தலில் அடைத்து வைக்கவும்.

அச்சப்பலகாரக் கலவைக்குள் மிளகு, சீரகத்தூள் சிறிது கலந்து, முறுக்கு அச்சிற் பிழிந்து முறுக்குச் சுடலாம். இதற்கு சீனி தேவையில்லை.

சீனி அரியதரம்

செய்முறை

1 சுண்டு பச்சை அரிசிமா, தேவையான அளவு உப்புக் கலந்து வைக்கவும் 1/2 இறாத்தல் சீனிக்குள் சிறிது நீர்விட்டுப் பாகுகாய்ச்சி மாவுக்குள் விட்டுக் குழைத்து வைக்கவும்.
2 மணி நேரம் ஊறவிடவும். பின் திரும்பவும் குழைத்துச் சிறு உருண்டைகளாக எடுத்து இலையில் தட்டிப் பொரித்து எடுக்கவும்.



குறிப்பு: எந்தப் பலகாரத்தையும் இலையில் தட்டிப் போடவும் அல்லது வாழையிலையில் அல்லது பொலித்தீன் உறையில் எண்ணெய் தடவித்தட்டவும்.

பயற்றம் உருண்டை

செய்முறை

1 சுண்டு வறுத்த பயற்றம் மா, 1/4 தே. கரண்டி ஏலத்தாள், 1 சுண்டு சீனி, சீனியைப் பாகு காய்ச்சி, மூன்றையும் நன்றாகக் குழைக்கவும். விரும்பினால் சிறிது தேங்காய்ப்பூ வறுத்துச் சேர்க்கலாம். குழைத்த மாவைச் சிறு உருண்டைகளாகப் பிடித்து மாவில் தோய்த்து பொரிக்க வேண்டும்.



1 சுண்டு பச்சையரிசி மாவுக்குள் தேங்காய்ப்பால் விட்டு கூழ்ப்பதமாகச் சிறிது உப்பும் சேர்த்துக் கரைத்து உருண்டைகளை இதில் தோய்த்துப் பொரிக்கவும்.

பருத்தித்துறை வடை

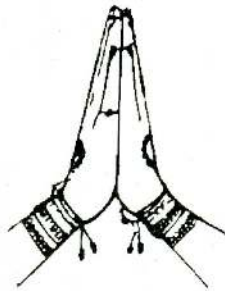
1/2 சுண்டு உழுந்தை (உடைத்த) 4 - 6 மணித்தியாலம் ஊறவிட்டு வடிக்கவும். 3/4 சுண்டு அவித்த கோதுமை மாவிற்சுள் 1/2 தேக்கரண்டி பெருஞ்சீரகம், 1 தே. கரண்டி அருவல் நெருவலாய் இடித்த மிளகாய்த்தாள், சிறிது கறிவேப்பிலை, 3 தே. கரண்டி சிறிதாக நறுக்கிய வெங்காயம், தேவையான அளவிற்கு உப்பு ஊறிய உழுந்தையும் போட்டுச் சூடான நீரில் (Warm Water) இறுக்கமாகக் குழைக்கவும். பின் சிறு உருண்டைகளாக்கி இலையில் தட்டிப் பொரிக்கவும். ஆறிய பின் போத்தலில் அடைத்து வைக்கவும்)

நன்றி நவில்கின்றோம்

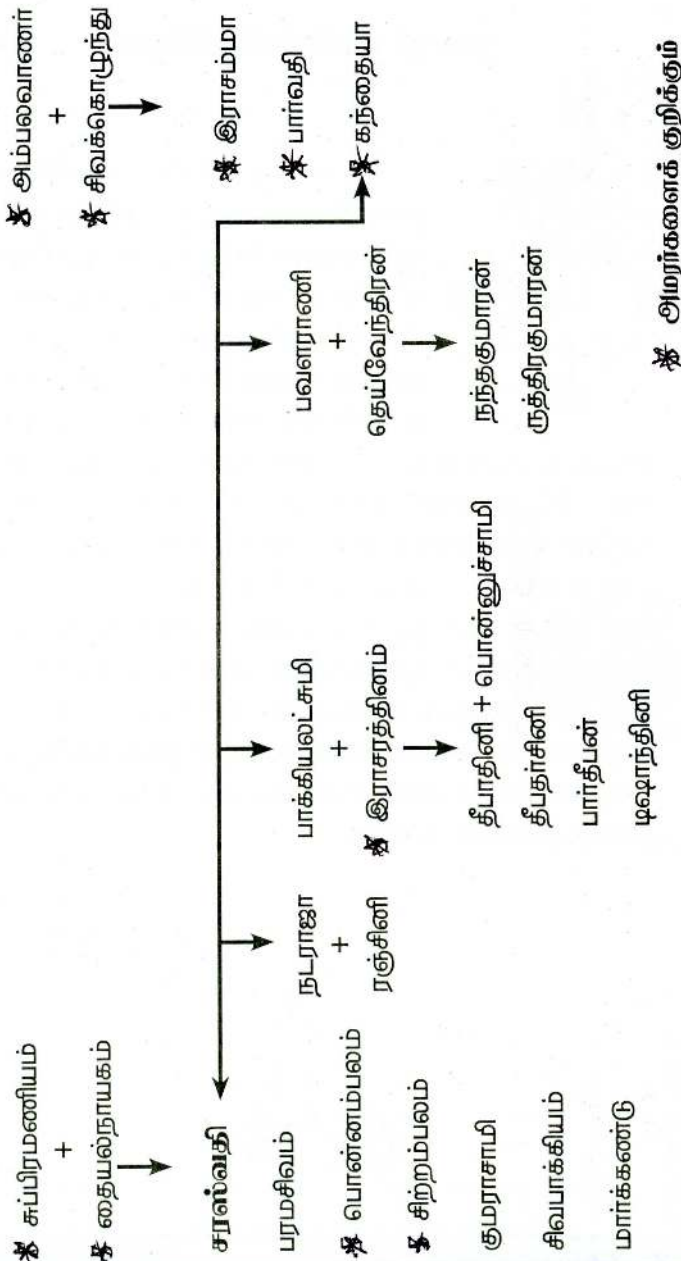


எங்கள் குடும்பத் தலைவியாய், நல்வழிகாட்டியாய் வாழ்ந்து எம்மையும் வாழ வழிகாட்டிய எமது அன்புத் தெய்வம் திருமதி சரஸ்வதி கந்தையா அவர்கள் சிவபதம் அடைந்த செய்தி அறிந்து எமக்கு வேண்டிய உதவிகளை முன்னின்று நல்கியவர்கள், மரணச் செய்தி அறிந்து உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலிருந்தும் தொலைபேசி மூலம் ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், நேரில் வருகைதந்து ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், இறுதிக் கிரியை முடியும்வரை நின்று சிறப்பித்த அயலவர்கள், உற்றார், உறவினர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் பல்வேறு வழிகளில் பேருதவி புரிந்தவர்களுக்கும், அந்தியேட்டி ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனையில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் இம்மலரைச் சிறப்பாக அச்சிட்டுத்தந்த அன்ரா பிறிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்தினருக்கும் காலத்தினால் அழியாத எமது இதயம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்.



வம்சா வழி



கீதாசாரம்



“எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்?
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய்? அதை நீ இழப்பதற்கு,
எதை நீ படைத்திருந்தாய்? அது வீனாவதற்கு.

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதைக் கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.

மற்றொருநாள்,

அது வேறொருவருடையதாகும்.”

இதுவே உலக நியதியும்,

எனது படைப்பின்

சாராம்சமுமாகும்.

- பகவான்

யுக் கிருஷ்ணர்

